

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีสอน
โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

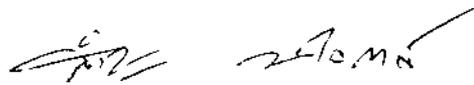
วิณรัตน์ พร้อมบูรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์เรื่องการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและ
ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบ
การสอนกับวิธีสอนตามปกติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เสนอโดย
นางสาววิณรัตน์ พร้อมบุญ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
หลักสูตรและการสอน

.....รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ พงษ์โอภาส)

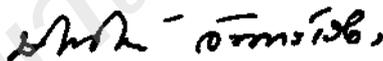
วันที่ 8 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิไล นันทมานพ)

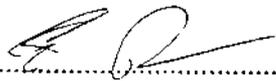
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทร์เรือง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทำนอง เจริญรูป)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางสาวราตรี ฤทธิสาร)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและและ ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทร์เรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทำนอง เจริญรูป
ชื่อนักศึกษา	วิณรัตน์ พร้อมบุญ
สาขา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนตามปกติก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ตำบลขุนโขลน อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรีจำนวน 2 ห้องเรียน นักศึกษารวม 51 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนตามปกติ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนตามปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title	A Comparison between Reading Skills and an Interest in Learning English for Communication Using Supplementary Tales for Reading and by the Normal Method of the First Year Vocational Certificate Students.
Thesis Advisors	Asst. Prof. Dr. Pramote Chanrueang Asst. Prof. Tamnong Jaroenroop
Name	Weenarat Promboon
Concentration	Curriculum and Instruction
Academic Year	2006

ABSTRACT

The purpose of this research aimed to 1) compare English reading skills for communication using supplementary tales for teaching: pre and post studying of first year vocational certificate students, 2) compare English reading skills for communication using normal methods for pre and post studying, 3) compare English reading skills for communication using supplementary tales for teaching with normal methods of first year vocational certificate students, 4) compare their interests in learning English for communication using supplementary tales for teaching with normal methods of first year vocational certificate students.

The 51 samples consisted of first year vocational certificate students of Saraburi Vocation and Community College, Khunhkhlon District, Phrabudhthabat District, Saraburi Province. The instruments used were learning management plan using supplementary tales for reading, learning management plan using normal methods, English reading skill test, and an English learning interest questionnaire form. The experiment lasted for 8 weeks. The data was analyzed to calculate mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), and t - test.

The findings showed that:

1. the English reading skills for English communication of first year vocational certificate students after using the supplementary tales for reading was higher than those before teaching at a .05 level of statistical significance.

2. the English reading skills for English communication of first year vocational certificate students after using the normal methods was higher than those before teaching at a .05 level of statistical significance.

3. the English reading skills for English communication of first year vocational certificate students using supplementary tales for reading was higher than those of the students using the normal at a .05 level of statistical significance.

4. the interest in learning English for communication of first year vocational certificate students using the supplementary tales for reading was higher than of students using the normal at a .05 level of statistical significance.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือแนะนำอย่างดีจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ทำนอง เจริญรูป กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และชี้แนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ทุกท่านที่ได้กล่าวนามไว้ ที่ได้ให้ความรู้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะต่างๆ และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณกำลังใจอันยิ่งใหญ่ที่มีค่าสูงสุดสำหรับผู้วิจัย คือ บิดา มารดา ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้และขอขอบคุณเพื่อน ๆ อันเป็นที่รัก ตลอดจนอีกหลายบุคคลที่ได้ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังให้ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ และนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ที่สนับสนุนงานวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ตามวัตถุประสงค์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่าน ด้วยความซาบซึ้งและสำนึกในบุญคุณตลอดมา

วิณรัตน์ พร้อมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ.....	12
หลักการ.....	12
วิสัยทัศน์.....	13
กระบวนการเรียนรู้.....	13
คุณภาพผู้เรียน.....	14
การวัดและประเมินผล.....	14
มาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ.....	15
จุดประสงค์กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ.....	17
ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	17
การจัดการเรียนการสอนตามคู่มือครู.....	18
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	19
ความหมายของการอ่าน.....	19
ทักษะการอ่าน.....	21
ความสำคัญและความมุ่งหมายของการอ่าน.....	22
ประเภทของการอ่าน.....	25
จิตวิทยาในการอ่าน.....	26
องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน.....	27

บทที่ 2 (ต่อ)

หน้า

การสอนอ่าน.....	31
หลักการและกระบวนการสอนอ่าน.....	34
องค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน.....	37
การเรียนการสอนทักษะการอ่านที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.....	38
วิธีการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	39
การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน.....	42
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิทานและการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทาน.....	45
ความหมายของนิทาน.....	45
ลักษณะของนิทาน.....	46
จุดประสงค์ของนิทาน.....	47
ประเภทของนิทาน.....	48
การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน.....	50
การนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอน.....	50
ประโยชน์และความสำคัญของนิทาน.....	52
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสนใจ.....	54
ความหมายของความสนใจ.....	54
ลักษณะของความสนใจ.....	55
องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ.....	55
สาเหตุของความสนใจ.....	56
ชนิดของความสนใจ.....	58
การสร้างความสนใจในการเรียน.....	58
การวัดความสนใจ.....	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
งานวิจัยในประเทศ.....	60
งานวิจัยต่างประเทศ.....	61

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล.....	70
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	79
สมมติฐานการวิจัย.....	79
ขอบเขตของการวิจัย.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผล.....	82
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน..	77
ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนตามปกติ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน.....	78
ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	78
ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	79
ตาราง 5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1.....	197
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่.....	199
ตาราง 7 แสดงการหาค่า IOC ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1.....	200
ตาราง 8 แสดงการหาค่า IOC ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1.....	202
ตาราง 9 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มทดลอง.....	204
ตาราง 10 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มควบคุม.....	205

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
ภาพ 2 แบบแผนการวิจัย.....	68

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้เพื่อการสื่อความหมาย เป็นการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในการแสวงหาความรู้เกือบทุกแขนง และยังเป็นสื่อวัฒนธรรมอันเป็นทางนำทำให้เกิดความเข้าใจกับนานาชาติทั่วโลก ภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน และในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลายนั้น ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษากลางหรือภาษาสากล (international language) สำหรับคนทุกชาติทุกภาษาทั่วโลก เนื่องจากทั่วโลกได้ให้การยอมรับและใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันมากที่สุด เป็นที่ตระหนักกันดีว่าภาษาอังกฤษนั้นมีบทบาทสำคัญในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งยังมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน ดังนั้น การมีความรู้ ความสามารถและความเข้าใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงมิได้เป็นเพียงเพื่อใช้ในการสื่อสารกับชนชาติเจ้าของภาษาอังกฤษเท่านั้น หากแต่ยังครอบคลุมไปถึงการสื่อสารกับชนชาติต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งเราไม่สามารถสื่อสารในภาษาของเขาเหล่านั้นได้ (วิภาดา ประสานทรัพย์, 2542, หน้า 1)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติ จากประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษ ประเทศไทยจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษขึ้นในประเทศ โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาของประเทศ อันได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนรวมไปถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้จัดให้มีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกๆระดับชั้น โดยมุ่งหวังให้เด็กไทย เยาวชนไทย นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษา รวมทั้งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีความพร้อมที่จะเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสม และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

เน้นให้พัฒนาทักษะของผู้เรียนพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนและในบรรดาทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ ทักษะการอ่านจัดได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญประการหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งจะมีผลทำให้นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์และได้รับความรู้อย่างมากอีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิต และจัดได้ว่าการอ่านเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ และเป็นประโยชน์ที่สำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะทางภาษาอื่น ๆ ได้ง่าย และนับว่าเป็นทักษะที่ติดทนกับผู้เรียนได้นานที่สุด ดังที่สุมาลี ธนุฉิกคิตวรกุล (2541, หน้า 1) ได้สรุปถึงทักษะการอ่านว่าเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่ายทั้งการฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้อ่านย่อมจะดึงเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านมาใช้เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียน หากนักเรียนมีทักษะในการอ่านที่ดีแล้วการเรียนในวิชาอื่น ๆ ก็จะมีบังเกิดผลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กนกรัตน์ หมั่นวาจา (2545, หน้า 1) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ถือได้ว่าสำคัญที่สุด โดยจะเห็นได้จากในชีวิตประจำวัน เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการอ่านได้ การอ่านถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของการใฝ่หาวิชาความรู้ และยังจัดได้ว่าทักษะด้านอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในการเรียนภาษาอังกฤษและยังสามารถเชื่อมโยงกับทักษะการฟัง การเขียนและการพูดอีกด้วย

สำหรับในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งได้กำหนดคำอธิบายรายวิชาไว้ดังนี้ ให้ศึกษา ฝึกปฏิบัติ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เรื่องราว เนื้อหาจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ การใช้คำบรรยายลักษณะ บุคคล และสิ่งของ คำแนะนำที่สุภาพ บทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ข่าว เรื่องทั่ว ๆ ไป สถานที่ การบอกทิศทาง เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต อนาคต เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด ใช้ภาษาและท่าทาง ได้ถูกต้อง ตามมารยาทสังคมเหมาะสมกับกาลเทศะ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย การใช้ คำ สำนวน วลี ถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านและฟัง เข้าใจเกี่ยวกับวันสำคัญและประเพณีของเจ้าของภาษา วางแผนการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 25)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ของฝ่ายวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาโดยรวมนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับ 0, 1 และ 2 จากการสอบถามนักศึกษาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นว่า วิชาภาษาอังกฤษยาก ไม่น่าสนใจ น่าเบื่อหน่าย ส่งผลให้

นักศึกษาไม่สนใจการเรียน ไม่เข้าเรียนและไม่พยายามที่จะสร้างความรู้และปรับตัวในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้สาเหตุที่ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษ อาจมาจากเนื้อหาในบทเรียนโดยที่นักศึกษาอาจจะไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนและอาจรวมไปถึง การใช้เทคนิควิธีสอนและการเลือกใช้สื่อของครูผู้สอนซึ่งถือได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จากผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวทักษะสำคัญที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขในตัวผู้เรียนเป็นอย่างยิ่งคือ ทักษะการอ่าน เนื่องจากทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่จัดได้ว่ามีความสำคัญมากที่สุดและเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียน

การจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการเลือกใช้สื่อในวิชาภาษาอังกฤษจัดเป็นสิ่งจำเป็น อย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญกับเทคนิควิธีการที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยการเลือกใช้วิธีสอนหรือการเลือกใช้สื่อแต่ละชนิดนั้นควรจะเลือกให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และเหมาะสมกับเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ เพราะย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก และจากการศึกษา เอกสารต่าง ๆ การนำนิทานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ในการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่าได้มีการนำนิทานเข้ามาเป็น ส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย เพราะนิทานสามารถตอบสนองยุทธวิธี การเรียนรู้ทางตรงของผู้เรียนโดยเฉพาะยุทธวิธีทางด้านความจำและยุทธวิธีทางเขาวนปัญญา ในต่างประเทศมีการนำนิทานมาใช้สอนภาษาที่สองกันอย่างมากมายและได้ผลดี ดังเช่นที่ สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543, หน้า 56) ได้สรุปเกี่ยวกับการนำนิทานมาใช้ในการจัดกิจกรรมด้าน การเรียนการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่น รัสเซีย อินโดนีเซีย การสอนภาษาฝรั่งเศสในสหรัฐอเมริกา และนำมาใช้ในการสอน ภาษาเยอรมันที่เมืองอัลเบอด้า ประเทศแคนาดา ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี จากการนำ นิทานพื้นเมืองช่วยสร้างเสริมให้เด็กเห็นลักษณะที่แตกต่างของตัวละคร วิธีการดำเนินเรื่องและ การจบเรื่อง ซึ่งสร้างความสนใจในการอ่านให้มีมากขึ้น นอกจากนั้นความคุ้นเคยและความเข้าใจ ในเรื่องราวของนิทานพื้นเมืองจะเป็นพื้นฐานสำหรับเด็กที่จะเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และในประเทศไทย ได้มีการนำนิทานเข้ามาใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและ ประสบผลสำเร็จจากการใช้สื่อนิทานโดยการใช้นิทานพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดจันทบุรี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของ นักเรียนอยู่ในระดับที่ดีและเพียงพอ สุริยกานต์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการนำ นิทานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ การนำนิทานอีสปมาใช้เป็นสื่อใน การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เนื่องจาก นิทานนั้นจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย การใช้ภาษาในนิทานส่วนใหญ่มักจะใช้ ภาษาที่เข้าใจง่ายมีความกระชับในเนื้อหา และยังจัดได้ว่านิทานเป็นสื่อที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์จากการนำนิทานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า นิทานเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ได้รับการยอมรับจากนักการศึกษาว่า เป็นวิธีทางที่ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ในการพัฒนาจิตใจมนุษย์ตั้งแต่สมัยโบราณจวบจนปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำนิทานเข้ามาใช้จัดเป็น กิจกรรมสร้างเสริมการเรียนรู้ในวงการศึกษาสามารถบูรณาการได้ทุกหน่วยการเรียนรู้ ทั้งยังช่วย เสริมสร้างพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์รวมทั้งการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และยังจัดได้ว่าเป็น สื่อสำคัญที่ใช้ในการฝึกประสบการณ์ทางภาษา ตลอดจนช่วยในการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศใน การเรียนไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายอีกทั้งนิทานยังจัดเป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการนำมาใช้ พัฒนาการสอนภาษาศาสตร์ พัฒนาความสามารถ ทักษะพื้นฐาน ทักษะความคิดรวบยอด สามารถตอบสนองกระบวนการรับรู้ และการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยนำมาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้อย่างหลากหลาย และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทานนั้นครูผู้สอน จะต้องทำการค้นคว้าหานิทานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียนมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ได้เท่านั้นก็จะทำให้การจัดการเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จได้ เป็นอย่างดี นิทานจึงเป็นบริบทที่ดีเยี่ยมในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักการเชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนภาษากับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับพฤติ ous การเรียนรู้ของผู้เรียนควบคู่ไปกับเนื้อหาภาษา และพฤติกรรมการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของ ผู้เรียนอีกทางหนึ่ง ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการนำนิทานมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนนั้นมีประโยชน์มากมายประการอันได้แก่ การพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียน พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม การสร้างนิสัยรักการอ่าน ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเป็น สื่อสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งเป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข สรุป ได้ว่าการนำนิทานมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ สามารถพัฒนาทักษะทางภาษา ทำให้ผู้เรียนเป็นทั้งคนเก่งและคนดี การนำนิทานมาใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบ ความสำเร็จเป็นอย่างดี และในวิชาภาษาอังกฤษการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้นำนิทาน เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งนั้นจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลอยคล้อย ได้เรียนรู้คำศัพท์และ โครงสร้างทางภาษา ซึ่งภาษาในนิทานโดยส่วนใหญ่มักจะเป็นภาษาที่เข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อน ผู้เรียนจะรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่ใช่วิชาที่ยากหรือน่าเบื่อหน่าย และจำมีส่วนช่วยทำให้ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำนิทานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยนิทานที่นำมาใช้นั้นเป็นนิทาน ภาษาอังกฤษซึ่งมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย และคำศัพท์ที่ใช้ในการดำเนินเรื่องนั้นเป็นคำศัพท์ที่ สามารถพบเห็นได้บ่อยครั้ง ซึ่งง่ายต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาได้ เกิดการเรียนรู้และได้รับความรู้ที่นอกเหนือจากในหนังสือแบบเรียนและสามารถช่วยให้นักศึกษา

ได้เรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และจะทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลาย ซึ่งในการนำนิทานภาษาอังกฤษเข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) จึงนับว่ามีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เริ่มฝึกฝนทักษะการอ่านของตนเองโดยเริ่มจากการอ่านเรื่องที่ง่ายต่อความเข้าใจไปสู่เรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านทักษะการอ่านของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมในการพัฒนาทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในการสร้างนิสัยรักการอ่านก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุขอีกด้วย

นอกจากทักษะการอ่านแล้ว ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง เพราะจัดได้ว่าความสนใจนั้นเป็นกุญแจสำคัญในการเรียน ถ้าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนเป็นอย่างดีแล้วก็จะส่งผลให้ในการเรียนนั้นประสบความสำเร็จและความสนใจในการเรียนของผู้เรียนอาจเกิดจากการเลือกใช้สื่อและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางการอ่านของผู้เรียนโดยใช้นิทานเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะทางการอ่านของผู้เรียนจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านทักษะการอ่านเพิ่มขึ้นและมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนตามปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้มีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและได้ทราบ ระดับความสนใจทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี
2. ได้แนวทางของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุง และประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและรายวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ดีขึ้น
3. ได้ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่าน สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำไปปรับ และประยุกต์ใช้กับนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ และในรายวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้
4. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งแตกต่างจากที่เคยได้รับ อีกทั้งนักศึกษายังจะได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากในหนังสือแบบเรียนที่ใช้อยู่ประจำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ตำบลขุนโขลน อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้มาจากการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 8 ห้องเรียน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นเนื้อหาเดียวกัน โดยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (English for communication 2) รหัสวิชา 2000-1202 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลักสูตรวิชาสามัญ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดังหน่วยการเรียนรู้ต่อไปนี้

1. Reading in everyday life
2. Weather
3. Describing people
4. Describing object
5. Location
6. Direction
7. Health
8. Holiday

และทำการคัดเลือกเนื้อหาในทานานภาษาอังกฤษที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

1. นิทานเรื่อง หนูกับแมว (The mice and the rat)
2. นิทานเรื่อง เขี้ยวหน้าสองใบ (The two pitchers)
3. นิทานเรื่อง เสียงคำรามจากภูเขาไฟ (The groaning volcano)
4. นิทานเรื่อง ลูกโอ๊คกับผลฟักทอง (The oak and the pumpkin)
5. นิทานเรื่อง เสือกับกำไลทอง (The tiger's golden bracelet)
6. นิทานเรื่อง ชายหนุ่มกับดวงดาว (The man who stared at the stars)
7. นิทานเรื่อง พรสามประการ (Three wishes)
8. นิทานเรื่อง หญิงม่ายกับสาวใช้ (The widow and her little maidens)

จากนั้นนำเนื้อหาในทานานที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เป็นกลุ่มทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้ระยะเวลาสัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (independent variables) ได้แก่ วิธีสอนซึ่งแบ่งได้ 2 วิธีคือ

3.1.1 วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน

3.1.2 วิธีสอนตามปกติ

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่

3.2.1 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์ในความหมายและขอบเขตจำกัดดังนี้

นิทาน หมายถึง นิทานภาษาอังกฤษที่มีผู้แต่งขึ้นหรือเป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดต่อกันมา โดยอาจเป็นเรื่องที่เกิดจากปัญหาและจินตนาการของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานความเพลิดเพลินและมีการสอดแทรกความคิด คุณธรรมอันดีงามหรือมีการสอดแทรกคติสอนใจให้ผู้อ่านได้คล้อยตามด้วย อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนที่ถูกที่ควรในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน หมายถึง การนำนิทานภาษาอังกฤษเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) เพื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาได้ฝึกและพัฒนาทักษะการอ่านจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน ให้นักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีสอนตามปกติ หมายถึง วิธีสอนตามคู่มือครูที่ครูผู้สอนใช้สอนนักศึกษา ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแบบเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา 2000-1202 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) หลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)

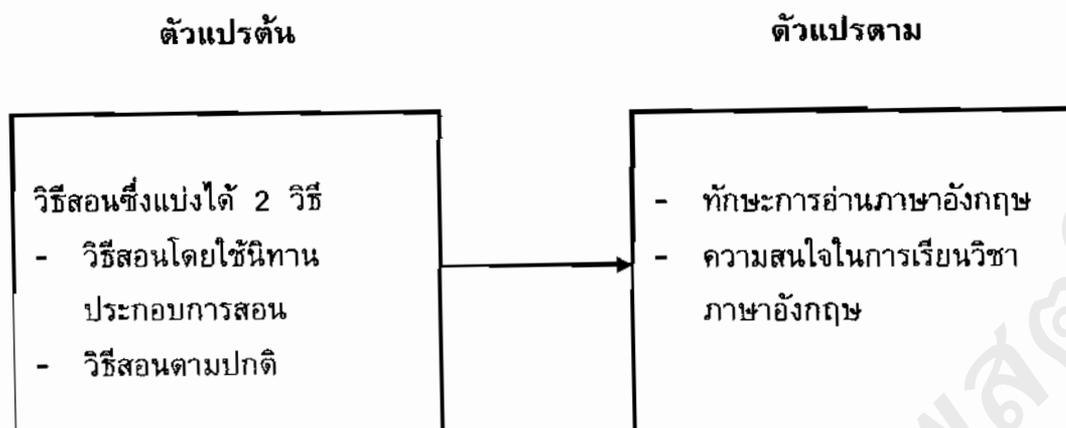
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถที่นักศึกษาได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลด้านทักษะการอ่านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น โดยวัดระดับทักษะการอ่าน

ในระดับตรงตามตัวอักษร (literal reading) ซึ่งเป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ประโยค และข้อความได้อย่างชัดเจน

ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความรู้สึกที่ชื่นชอบหรือพอใจและความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจัดขึ้น ตลอดจนการมองเห็นคุณค่าประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือได้ว่ามีบทบาทและสำคัญยิ่ง ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารและเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองให้มากที่สุด เทคนิคและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญและทำการศึกษาให้เข้าใจ และควรเลือกเทคนิควิธีและรูปแบบการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกิดทักษะภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น การนำนิทานภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจัดได้ว่าเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลายเนื่องจากเนื้อหาในนิทานนั้นมีการดำเนินเรื่องที่กะทัดรัด สามารถเข้าใจได้ง่าย อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข อีกทั้งนิทานเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน และยังเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี (สุภัทสร วัชรคุปต์, 2543, หน้า 36) ดังนั้นการนำนิทานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะทางการเรียนสูงขึ้น ดังกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนตามปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับต่อไปนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)
หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

- 1.1 หลักการ
 - 1.2 วิสัยทัศน์
 - 1.3 กระบวนการเรียนรู้
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.5 การวัดและประเมินผล
 - 1.6 มาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.7 จุดประสงค์กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.8 ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.9 การจัดการเรียนการสอนตามคู่มือครู
2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
- 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ทักษะการอ่าน
 - 2.3 ความสำคัญและความมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4 ประเภทของการอ่าน
 - 2.5 จิตวิทยาในการอ่าน
 - 2.6 องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน
 - 2.7 การสอนอ่าน
 - 2.8 วิธีการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.9 การวัดและการประเมินผลทักษะการอ่าน
3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิทาน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน

- 3.1 ความหมายของนิทาน
- 3.2 ลักษณะของนิทาน
- 3.3 จุดประสงค์ของนิทาน

- 3.4 ประเภทของนิทาน
- 3.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน
- 3.6 การนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอน
- 3.7 ประโยชน์และความสำคัญของนิทาน
- 4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
 - 4.1 ความหมายของความสนใจ
 - 4.2 ลักษณะของความสนใจ
 - 4.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
 - 4.4 สาเหตุของความสนใจ
 - 4.5 ชนิดของความสนใจ
 - 4.6 การสร้างความสนใจในการเรียน
 - 4.7 การวัดความสนใจ
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)
หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

1. หลักการ

การจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) วิชาภาษาอังกฤษ ใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (standard-based curriculum) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมุ่งเน้นสมรรถนะ (competency-based) และการแสดงออกทางภาษาและผลการเรียนรู้ (performance-based and outcomes) ของผู้เรียน โดยกำหนดเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ครบตามหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) จนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3) ในแต่ละประเภทวิชาและประเมินผลตามระดับความสามารถและศักยภาพของผู้เรียนในแต่ละระดับ

2. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) มีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาสามัญ วิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะและวิชาเลือกผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ประกอบอาชีพ แสวงหาความรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การสื่อสารในชีวิตจริง สามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ ใช้ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้กับสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาชีพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อนอกจากนี้ยังมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้โดยฝึกหัดผู้เรียนให้รู้จักวิธีการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ การวางแผนการเรียนรู้และอาชีพ แสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาโดยการปฏิบัติในสถานการณ์จริงและ(หรือ)สถานการณ์จำลอง ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีสติในการเรียนเป็นของตนเอง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีการเรียนแบบต่าง ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ

กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเชื่อมโยงความรู้กับสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาชีพตามประเภทสาขาวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for specific purposes) เป็นการสอนโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับความรู้ด้านวิชาการอื่น ๆ และวิชาชีพในการเรียนภาษามีใช้เป็นเพียงการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษา แต่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงและบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ

อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ และเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีการสอนและแนวคิด ทฤษฎีของการสอนรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งยังไม่สามารถสรุปได้ว่าทฤษฎีใด วิธีสอนแบบใด เป็นวิธีที่ดีที่สุดและสมบูรณ์ที่สุด เพราะแต่ละวิธีต่างก็มีจุดดีจุดด้อย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิวัฒนาการของ ทฤษฎีการเรียนรู้และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผลและความจำเป็นต้อง

ปรับเปลี่ยนและประยุกต์วิธีสอนของตน เพื่อสามารถเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นและสาขาวิชา ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมทั้งเกิดศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน

4. คุณภาพผู้เรียน

เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศและการประกอบอาชีพ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว จึงได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมอันพึงประสงค์ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไว้เป็นกรอบสาระดังนี้

1. เข้าใจภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแสดงความรู้สึกรักใคร่ แสดงความคิดเห็นรอบคอบในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพ ชุมชนและสังคม ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ

2. มีทักษะในการฟัง- พูด - อ่าน - เขียน ในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ลมฟ้าอากาศ สถานที่ การเดินทางท่องเที่ยว อาหารเครื่องดื่ม การบริการ ความสัมพันธ์กับบุคคล เทคโนโลยี การศึกษา อาชีพตามประเภทและสาขาวิชาชีพ

3. ใช้ศัพท์ สำนวนทางภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่านและเขียนข้อความในเรื่องทั่วไปเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเภทและสาขาวิชาชีพ

5. มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นข้อมูล และหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้นจากสื่อที่หลากหลาย

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งใน และนอกโรงเรียนเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

5. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) เน้นการวัดและการประเมินผลที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนและสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจนสอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริง (authentic assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่า ผู้เรียนเรียนรู้เรื่อง

ต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดซึ่งลักษณะภาษาที่นำมาใช้ในการประเมินเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ในการสื่อสารตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถ และคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรประเมินความสามารถในการสื่อสารจริง ๆ ไม่ควรแยกภาษาออกจากสถานการณ์และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาอันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยส่งเสริมการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การสอน และการประเมิน ดังนั้นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจึงต้องเน้นวิธีการที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. มาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

เป้าหมายที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจกระบวนการฟัง และอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

1.1 อ่านออกเสียงบทอ่านและพูดได้ถูกต้องตามหลักในการออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่านและพูด

1.2 บอกใจความสำคัญ รายละเอียด เหตุและผล ข้อสรุปจากข้อมูล ข้อความจากการฟัง และอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต

1.3 เข้าใจ ดีความและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพประกอบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนสื่อความหมายเป็นข้อความ

1.4 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำชี้แจง คำแนะนำ คำบรรยาย คู่มือต่าง ๆ

1.5 หาคำหรือเรื่องที่ต้องการจากสารสนเทศต่าง ๆ เช่น การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งสื่อและการใช้เทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ

มาตรฐานที่ 2 ใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามมารยาทสังคม สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

2.1 สนทนาได้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ พูดแนะนำตนเองแนะนำครอบครัว และวิทยาลัยชุมชน

2.2 กล่าวและตอบรับการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ การขอความกระจ่าง พูดแทรก ด้วยกิริยาที่เหมาะสม

2.3 อธิบายบรรยาย เปรียบเทียบ การเสนอเงื่อนไขเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ในปัจจุบัน อดีตและเรื่องราวที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

2.4 สอบถาม ให้ข้อมูล และนำเสนอเรื่องราวทั่วๆ ไปหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเหมาะสมกับระดับที่เรียน เป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ

เป้าหมายที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ 3 เข้าใจความสัมพันธ์ความเหมือน และความต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาไทยและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

- 3.1 ใช้ภาษาในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล
- 3.2 แสดงกิริยา ท่าทาง อารมณ์ ความรู้สึก และมารยาทสังคม
- 3.3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของเจ้าของภาษา
- 3.4 เขียนจดหมาย ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และแลกเปลี่ยนความรู้ทาง

วัฒนธรรมกับเพื่อนต่างชาติ

เป้าหมายที่ 3 ภาษาเพื่อความสัมพันธ์กับศึกษาวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 4 ใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานเชื่อมโยงกับการเรียนรู้วิชาชีพและวิชาอื่น ๆ

- 4.1 บอกความหมายของคำศัพท์ หรือบอกหัวข้อเรื่องของกลุ่มวิชาชีพเป็นภาษาอังกฤษ
- 4.2 อธิบาย บรรยาย สาธิต ปฏิบัติตามขั้นตอน เรื่องที่เกี่ยวข้องวิชาชีพได้เหมาะสมกับระดับชั้นและประเภทวิชา
- 4.3 บันทึกข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาอื่น หรือวิชาชีพจากสื่อจริงทางภาษาที่หลากหลายเป็นภาษาอังกฤษ เช่น เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต
- 4.4 ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการทำงาน สมัครงาน และประกอบอาชีพ
- 4.5 ศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ และประสบการณ์ตรงเพิ่มเติมด้านการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ การทำโครงการภาษาอังกฤษ

เป้าหมายที่ 4 ภาษาและกลยุทธ์ในการเรียนเพื่อการพัฒนาตนเอง

มาตรฐานที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และรู้จักการแสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเอง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- 5.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น วางแผน เลือกวิธีการเรียนที่ตนชอบ และปฏิบัติ
- 5.2 กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ บันทึกการทำงาน รวบรวมหลักฐานการเรียนรู้ประเมินตนเอง และบอกจุดด้อยทางภาษาอังกฤษที่ต้องปรับปรุงพร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน และครูมาปรับปรุงด้านการพูด การอ่าน การเขียนและผลงานของตนเองและประเมินความก้าวหน้าของตนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

7. จุดประสงค์กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

1. เพื่อให้มีความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานบูรณาการกับการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และสามารถนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
4. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการเรียน การแสวงหาความรู้โดยใช้สื่อ และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการ

8. ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. รหัสและชื่อวิชา
2000-1202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (English for communication 2)
2. สภาพรายวิชา
หมวดวิชาสามัญ กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) สำนักงาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา
3. ระดับรายวิชา
ภาคเรียนที่ 2
4. พื้นฐาน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 (English for communication 1)
5. เวลาศึกษา
เรียนทฤษฎีและปฏิบัติ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ระยะเวลา 20 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 40 ชั่วโมง ตลอดภาคเรียนและควรมีเวลาศึกษานอกเวลาเรียนอีก 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
6. หน่วยกิต
2(2) หมายถึง 2 หน่วยกิต 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
7. จุดประสงค์รายวิชา
 - 7.1 เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1
 - 7.2 เพื่อใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
 - 7.3 เพื่อเห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และเข้า

สู่สังคม

8. มาตรฐานรายวิชา

1. สนทนาโต้ตอบสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเลือกใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

3. ถาม – ตอบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้คำถามประเภทต่าง ๆ

4. ใช้กลยุทธ์ในการฟังและอ่านที่เหมาะสมกับบริบทเพื่อความเข้าใจ

5. บูรณาการการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการเรียนรู้ด้วยตนเองในศูนย์การเรียนรู้ โดยมีหลักฐานการเรียนรู้ บันทึกการเรียนรู้ การประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง

9 คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ฝึกปฏิบัติ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เรื่องราว เนื้อหา จากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ คำบรรยายลักษณะ บุคคล และสิ่งของ คำแนะนำที่สุภาพ บทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ข่าว เรื่องทั่วไป สถานที่ การบอกทิศทาง เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต อนาคต เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด ใช้ภาษา และ ท่าทาง ได้ถูกต้องตามมารยาทสังคมเหมาะสมกับกาลเทศะ ความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาอังกฤษ และภาษาไทย การใช้ คำ สำนวน วลี ถ้าย้อนข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน และฟัง เข้าใจเกี่ยวกับวันสำคัญและประเพณีของเจ้าของภาษา วางแผนการเรียนรู้ โดยใช้สื่อ เทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 1 – 8)

9. การจัดการเรียนการสอนตามคู่มือครู

เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยดำเนินการตามรูปแบบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. สร้างความสนใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ หรือ ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

2. แจงจุดประสงค์เพื่อให้ทราบว่าเมื่อเรียนจบในแต่ละขั้นตอนตามเนื้อหาแล้ว นักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

3. ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถามหรือ ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์

4. นำเสนอบทเรียนใหม่ โดยการสอนคำศัพท์ใหม่และโครงสร้างไวยากรณ์ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของบทอ่าน โดยการใช้อุปกรณ์เช่น รูปภาพ หรือบัตรคำ

5. ให้แนวทางการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยช่วยเหลือและแก้ไขข้อผิดพลาด จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งครูกำหนดขึ้น
6. ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด
7. แจ้งผลการปฏิบัติงาน โดยครูตรวจสอบและแก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ
8. ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยครูสังเกตจากการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด
9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาโดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ทางวิชาการต่าง ๆ และการพัฒนาสติปัญญาความสามารถให้เจริญก้าวหน้าในชีวิตมากขึ้น โลกในปัจจุบันได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ เทคโนโลยีและวิชาการต่าง ๆ การอ่านหนังสือจึงเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารรวมทั้งความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียนและมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะการอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความเพลิดเพลิน ทำให้เกิด แนวคิด จินตนาการ การแก้ปัญหา การนำไปใช้ ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ดนยา วงศ์ธนะชัย (2543, หน้า 4) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์แล้วแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เป็นความเข้าใจซึ่งหมายถึงผู้อ่านรับรู้สารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

สมพร แผงพิพัฒน์ (2542, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของการอ่าน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้ การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งที่ตีพิมพ์หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรู้ว่าผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมายและความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นว่าผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความคิดเห็นอย่างไร และมีความหมายว่าอะไรเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ลำดับขั้นของการอ่านจะเริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำในแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มคำและเรื่องราวที่เรียงต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่งหรือในตอนหนึ่งหรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละตอนเป็นลำดับ

ภิญโญ ช่างสาน (2542, หน้า 223) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับรู้สารโดยการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษร ถ้อยคำ หรือข้อความจากงานเขียนต่าง ๆ ออกมาเป็นความคิดและนำความคิดเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ ต่อการดำเนินชีวิต

อารี มากมณี (2541, หน้า 13) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่าน เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด เข้าใจความหมายของตัวอักษร เข้าใจความต้องการของผู้เขียน และนำความรู้หรือความคิดที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

วิจิตรา นรสิงห์ (2540, หน้า 10) ได้ให้นิยามของการอ่านซึ่งได้จัดหมวดหมู่ไว้ในลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การอ่านเป็นกระบวนการ

1.1 การอ่านเป็นกระบวนการสารสนเทศของผู้อ่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน กลุ่มนี้สนใจในกระบวนการจัดสารสนเทศและได้ดำเนินการศึกษากระบวนการสื่อสาร เพื่อนำมาอธิบายกระบวนการจัดสารสนเทศขณะที่ย่าน

1.2 การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองซึ่งเกี่ยวข้องกับการคิดและการใช้สติปัญญาในการตีความเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตัวอักษรนั้นทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้อ่านระลึกถึงความหมายซึ่งผู้อ่านทราบมาแล้วจากประสบการณ์ในอดีต การทำความเข้าใจเพื่อให้ได้ความหมายจึงเกิดจากการระลึกและใช้มโนทัศน์ที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว แต่ถ้าสิ่งที่อ่านมีความหมายใหม่ผู้อ่านต้องใช้มโนทัศน์หลายอย่างจึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านและได้ความหมายใหม่นั้น

1.3 การอ่านเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ

1.4 การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และการตีความผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อความที่อ่าน ผู้อ่านสามารถที่จะตีความเรื่องที่อ่านได้มากแค่ไหนขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน รวมทั้งการเดาความหมายของผู้อ่านด้วย

2. การอ่านเป็นทักษะ

3. การอ่านเป็นความเข้าใจ

แลพฟ์, และฟลูต (Lapp, & Flood, 1986, pp. 5 – 6) ได้ระบุว่า โดยทั่วไป นิยามการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับแรก เป็นกระบวนการแปลรหัสจากตัวอักษร เป็นเสียงและระดับที่สอง เป็นกระบวนการรับความหมายจากตัวอักษรหรือเรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่ทั้งนี้การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านจะต้องรับรู้ แปลความ ตีความ ตั้งสมมติฐานและประเมินสิ่งที่อ่านได้ กระบวนการดังกล่าวจะมีอัตราความเร็วแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยของผู้อ่านต่อเนื้อหาของสิ่งที่อ่านได้และจุดประสงค์ในการอ่านของผู้อ่านด้วย

มอร์ริส, และโดฟ (Morris, & Dove, 1984, p 14) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับรู้ ข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลรหัสเท่านั้น ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน อันก่อให้เกิดการนำไปสู่ เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

จากนิยามที่ได้กล่าวมาเกี่ยวกับการอ่านทั้งหมดนี้ สามารถสรุปความหมายของการอ่านได้ว่าการอ่าน คือกระบวนการในการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความ แปลความ ขยายความ สรุปความและถอดความหมายจากสัญลักษณ์ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียน เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์โดยอาศัยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นสื่อกลางในการสร้าง ความรู้ความเข้าใจและสิ่งที่สำคัญที่ทำให้การอ่านบรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาให้รับรู้นั่นเอง

2. ทักษะการอ่าน

กาญจนา จันทะดวง (2543, หน้า 54) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านโดยสรุปได้ ดังนี้ ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะในชีวิตประจำวันนั้น ผู้เรียนโดยเฉพาะในประเทศไทยมีโอกาสใช้ทักษะอื่นน้อย ดังนั้นการเน้นทักษะการอ่านจึงเป็น สิ่งที่มีความจำเป็นสูง อีกทั้งทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับทักษะการเรียน ถ้าผู้เรียนได้อ่าน มากก็จะได้รับประสบการณ์มากจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ และยังเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง อีกทั้งยังเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ต่อไป

ทัศนีย์ ศุกเมธิ (2542, หน้า 24) ได้สรุปเกี่ยวกับทักษะการอ่านไว้ดังนี้ ทักษะ การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันมากขึ้น นักเรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อ การศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ แม้เมื่อจบการศึกษาไปแล้ว การอ่านก็ยังเป็นสิ่ง ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันต่อไป

ฉลวย พร้อมมูล (2542, หน้า 4) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่าน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้ ทักษะการอ่านน่าจะจำเป็นมากที่สุดและควรเน้นให้มากที่สุดสำหรับนักเรียนไทย ทั้งนี้ เพราะการอ่านสามารถทำได้ทุกเวลาและทุกสถานที่

ทักษะการอ่านนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 4 ระดับดังที่ เบิร์น, และโรล (Burns, & Roe, 1980) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (literal reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีความเข้าใจ ความหมายของข้อความ โดยอาศัยข้อมูลที่ผู้เขียนได้เขียนไว้อย่างชัดเจน การเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ ประโยคและข้อความเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในระดับนี้ได้

2. ระดับตีความ (interpretive reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน

3. ระดับวิจารณ์ (critical reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านประเมินค่าข้อความที่อ่าน มีการนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน มีการตั้งคำถาม ค้นหาข้อเท็จจริง พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของข้อความที่อ่าน รวมทั้งมีการตัดสินข้อความที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความเข้าใจในระดับนี้ต้องอาศัยความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 เป็นพื้นฐาน

4. ระดับสร้างสรรค์ (creative reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด เช่นเดียวกับในระดับวิจารณ์ รวมทั้งมีการใช้การจินตนาการและการเสริมสร้างความคิดใหม่

ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งระดับของทักษะการอ่านเป็น 4 ระดับดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น แต่ในแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน รวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่านทั้งสิ้น

ทักษะการอ่านเป็นการวัดระดับความสามารถทางด้านการอ่านที่ผู้อ่านมีความเข้าใจความหมายของข้อความ โดยอาศัยข้อมูลจากการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ประโยค และข้อความ ซึ่งทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา เพราะทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์ต่อทักษะการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความคิดกว้างขวางขึ้น ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

3. ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตในสถานการณ์สังคมปัจจุบันซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้บุคคลพัฒนาตนเองและพัฒนาสังคม เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางขึ้นด้วย ดังนั้น การที่ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ดังที่นักการศึกษาที่สำคัญหลายท่านได้กล่าวถึงไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

เพ็ญจา สุริยกานต์ (2544, หน้า 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านซึ่งได้สรุปไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าทำให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิชาต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อม

แสวงหาความรู้และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการอ่านยังทำให้เกิดพัฒนาการไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม ประสบการณ์และการดำเนินชีวิต ศิลธรรม จริยธรรม ค่านิยม ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สมบูรณ์ได้เรียนรู้โดยไม่สิ้นสุด เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

อัชฌา ชื่นบุญ (2544, หน้า 9) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านมีความสำคัญอย่างมากในการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคม ช่วยให้ผู้อ่านมีความเฉลียวฉลาดรอบรู้ ความคิดกว้างไกล ใช้ในการแสวงหาความรู้ ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น จึงควรส่งเสริมการอ่านให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

ฟ็อน เปรมพันธ์ุ (2542, หน้า 105) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านเป็นกระบวนการของการรับสารที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ข้อมูลข่าวสารและความเจริญก้าวหน้าในความรู้ทุกประเภท ปรากฏเผยแพร่ในรูปของสิ่งพิมพ์เกือบทั้งสิ้น ปัจจุบันแม้ว่าจะมีสื่ออื่น ๆ เข้ามามีบทบาทต่อการเรียนรู้ของมนุษย์มากขึ้น แต่การอ่านก็ยังถือว่าเป็นสิ่งที่ดีไม่อาจนำสื่ออื่น ๆ มาทดแทนได้ หนังสือเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่โลกแห่งสรรพวิทยาการ โลกแห่งความเพลิดเพลินและจินตนาการโดยไม่จำกัดเวลาสถานที่ และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

จากที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปความสำคัญของการอ่านได้ดังนี้ การอ่านมีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะการอ่านทำให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการอ่านยังเป็นการแสวงหาความรู้เพื่อให้บุคคลทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อโลกและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน การอ่านมีส่วนช่วยในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนสติปัญญาของตน ในด้านการศึกษารับรู้ถึงเป็นกุญแจสำคัญในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความเพลิดเพลิน จึงถือได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดปัญญา บุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริงย่อมสามารถนำความรู้ความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี ทักษะการอ่านจึงควรได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน และนอกจากความสำคัญของการอ่านที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ความมุ่งหมายของการอ่านยังจัดได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จำเป็นและควรทำการศึกษา เพราะบุคคลแต่ละคนนั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมาย ได้มีนักการศึกษาได้ให้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

อำไพ เกียรติชัย (2544, หน้า 2 – 3) ได้สรุปจุดหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อขยายขอบเขตความเข้าใจของตนเองในเรื่องที่เรียน
2. อ่านเพื่อพัฒนาความคิดรวบยอดใหม่ ๆ

3. อ่านเพื่อขยายประสบการณ์อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

สมพร แห่งพิพัฒน์ (2542, หน้า 11 – 12) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปนั้นการอ่านมีความมุ่งหมายสำคัญ 4 ประการคือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อให้ได้ความรู้แบ่งเป็นวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น 5 ประเด็นคือ

1.1 การอ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ

1.2 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ ทั้งโดยละเอียดและโดยย่อ

1.3 การอ่านเพื่อการรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง

1.4 การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อตำราวิชาการ

1.5 การอ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเพื่อเผยแพร่ อันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อการพักผ่อนผ่อนคลายอารมณ์หลังงานประจำ ได้แก่การอ่านหนังสือประเภท เรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรมหรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นสำคัญ

3. การอ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่ ในกระบวนการอ่านที่สำคัญนั้น ความรู้ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งแต่ความคิดยิ่งสำคัญกว่า โดยเฉพาะความคิดแปลกใหม่ซึ่งจะเป็นชนวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย

4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ ความคิดและวิสัยทัศน์ให้กว้างขวางขึ้น สามารถที่จะเข้าร่วมวงสนทนาได้กับทุกคนทุกชั้นทุกวัย เพราะรับรู้ข่าวสารที่จะแลกเปลี่ยนด้วยกันได้และการอ่านมากภูมิกนั้นย่อมทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงสามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถสรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ต้องการจะศึกษา หนังสือที่ให้ความรู้ได้แก่ ตำราเรียน ตำราวิชาการต่าง ๆ สารคดี เป็นต้น โดยผู้อ่านจะต้องศึกษาหาความรู้โดยละเอียดหรือโดยย่อก็ได้

2. อ่านเพื่อรับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริง เป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเพื่อจะได้เข้าใจเหตุการณ์และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ ควรอ่านให้ได้ปริมาณมากและควรใช้วิจารณญาณในการอ่าน หนังสือที่ให้ข่าวสาร ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวัน เป็นต้น

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นการอ่านเพื่อผ่อนคลายความเครียด และหาความสุขให้แก่ชีวิต ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย บทกวี สารคดีที่มีเนื้อหาในทางให้ความเพลิดเพลิน เป็นต้น

4. อ่านเพื่อใช้ในวิชาชีพ เป็นการอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้ตนเอง และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการทำงานและประกอบอาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

4. ประเภทของการอ่าน

สมุทร เชนเชวานิช (2540, หน้า 3) ได้แบ่งประเภทการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายและต้องการครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุดรวมถึงความหมายตรงและความหมายแฝงของคำศัพท์ที่อ่านด้วย

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการอ่านที่ไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2533, หน้า 31) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การยึดลักษณะคำประพันธ์ของหนังสือเป็นหลัก ได้แก่

1.1 การอ่านร้อยแก้ว

1.2 การอ่านร้อยกรอง

2. การยึดวิธีการอ่านเป็นหลัก ได้แก่

2.1 การอ่านออกเสียง

2.2 การอ่านในใจ ได้แก่ การอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านอย่างวิเคราะห์ การอ่านตีความหรือการพินิจสารและการอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 88 - 89) ได้แบ่งประเภทการอ่านไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (skimming) ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้า และเลือกจับใจความ เป็นต้น

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงบาง (scanning) เช่น การอ่านวันที่ ตัวเลข สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักหัดอ่านทั้ง 2 วิธีโดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึกอ่าน เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬาและโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้จักการจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่านโดยการแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (through reading หรือ receptive reading) ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (critical reading) ทักษะการอ่านแบบนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูงขึ้น เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสรอปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียน (active reader) มิใช่การอ่านแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียน (passive reader)

จากการศึกษาการแบ่งประเภทของการอ่านนั้น สามารถสรุปได้ว่าการแบ่งเป็นประเภทของการอ่านนั้นจะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านประเภทใดนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านคือสามารถตีความ แปลความและขยายความได้ อีกทั้งสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับทราบ จึงจะถือได้ว่าการอ่านนั้นเกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์

5. จิตวิทยาในการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างการมองเห็น การได้ยินและการแปลความของสมอง ดังนั้นการอ่านที่จะได้ผลจำเป็นที่จะต้องมีส่วนประกอบของการคิด ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งขั้นสูงสุด

พรณี เศวตมาลย์ (2543, หน้า 15) ได้สรุปจิตวิทยาในการอ่านไว้โดยกล่าวว่า การอ่านเป็นการทำงานที่สัมพันธ์กับสองกระบวนการคือ กระบวนการกลไก ในการนำสิ่งเร้าเข้าสู่สมองและการรับรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแปลความของสิ่งเร้าหลังจากที่เข้าสู่สมองแล้ว โดยสมองของผู้อ่านจะให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านว่าจะสามารถสร้างประสบการณ์จากสัญลักษณ์ได้เพียงใด ผู้อ่านจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงสัญลักษณ์เหล่านั้นให้เข้ากับประสบการณ์เดิมจึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, หน้า 97) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญาโดยกล่าวว่าผู้ที่มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้ และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดีจะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความที่ดี

2. ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนองของ สกินเนอร์ (Skinner) เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนตอบสนองอัตโนมัติ ดังนั้นการจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้ก็คือ การตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎีของเกสตัลท์ (Gestalt) เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือกฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ คือ

3.1 กฎของความคล้าย (The principle of similarity) เป็นการจัดสิ่งที่มีความคล้ายกัน เอาได้ด้วยกัน

3.2 กฎของความชอบ (The principle of nearness) เป็นการพิจารณาของการอ่านจับใจความ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบ ก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมีความหมายต่อตัวนักเรียน

3.3 กฎของความต่อเนื่อง (The principle of continuation) เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

นฤมล กังวาลไกล (2534, หน้า 22) กล่าวถึงจิตวิทยาในการอ่านมีหลักสำคัญควรยึดหลัก 3 ประการคือ

1. การเสริมแรง (reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอน มีความมั่นคงถาวรในการเรียนอ่าน การฝึกอ่านแต่อย่างเดียวยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เด็กเรียนอ่านหรือจำได้ต้องอาศัยการเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยพลันของเด็ก หลังจากที่ได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้งแล้ว

3. ทฤษฎีการพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์ได้กล่าวว่า ความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสมมาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วจะเก็บผลลัพธ์นั้นไว้ในตัวเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะผสมผสานความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกันประสบการณ์เดิมทำให้เกิดความคิดต่าง ๆ ที่นำไปใช้ในการทำปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

ดังนั้นการใช้ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียดเกี่ยวกับการจิตวิทยาในการอ่าน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อผู้เรียน เพื่อให้เกิดการตอบสนองที่ดีจากผู้เรียน

6. องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าความสามารถของบุคคลแต่ละคนนั้นไม่เท่ากัน มีความแตกต่างกัน ความสามารถในการอ่านก็เช่นเดียวกัน ผู้อ่านแต่ละคนมีความสามารถในระดับสูงและต่ำต่างกัน ซึ่งครูจะต้องมีความเข้าใจในปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้ระดับความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน รูบิน (Rubin, 1993, p. 210) ได้กล่าวว่า ผู้อ่านที่มีความสามารถและเข้าใจในการอ่านระดับสูงจะเป็นผู้ที่มีกลยุทธ์ในการอ่านสูง สามารถถอดรหัสได้อย่างรวดเร็ว รู้คำศัพท์มาก มีความระมัดระวังในด้านภาษาศาสตร์ และมีกลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีความเข้าใจในการอ่านและการจดจำ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่เริ่มฝึกทักษะการอ่านและผู้ที่มี

ความสามารถด้านการอ่านในระดับต่ำนั้นจะปฏิบัติตรงกันข้าม คือจะมุ่งถอดรหัสคำต่อคำ ไม่สามารถปรับทักษะการอ่านที่มีลักษณะบทอ่านและเป้าหมายของการอ่านแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังขาดการทบทวน แก้ไข ปรับปรุงการเรียนรู้ของตนด้วย

สมพร แฝงพิพัฒน์ (2542, หน้า 13) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่จะนำไปสู่การรับรู้ การเรียนรู้ ความเข้าใจในสารที่ส่งมาจากผู้เขียนย่อมมีองค์ประกอบสำคัญร่วมกัน 5 ประการ คือ

- 1 ผู้อ่าน
- 2 ตัวอักษร
- 3 ความหมาย
- 4 การเลือกความหมาย
- 5 การนำไปใช้

ในกระบวนการอ่านนั้นจะต้องครบถ้วนทั้ง การอ่านออก อ่านได้ อ่านแตก และอ่านเป็น เพราะการทำความเข้าใจตัวอักษร ความเข้าใจความในจิตสร้างสรรค์ ความเข้าใจในสารที่แทรกมาและการนำความรู้ออกใช้นั้นต้องเริ่มต้นตั้งแต่การอ่านให้เข้าใจ รับรู้สารที่ได้สอดแทรกทั้งโดยนัยและบริบทซึ่งอุปกรณที่สำคัญนี้คือ ความเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษาเป็นสำคัญ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 83) ดักกล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. ภูมิหลังของประสบการณ์ ประสบการณ์เป็นตัวประกอบหนึ่งที่มีส่วนทำให้คนแต่ละคนมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันออกไป ถ้าเด็กได้อ่านหนังสือที่ใช้คำศัพท์ที่ตนมีประสบการณ์มาแล้วก็จะกระตุ้นให้เกิดความสนใจเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น และช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

2. วุฒิภาวะ ซึ่งหมายถึงขีดความสามารถที่ปรากฏออกมาของคนแต่ละบุคคล วุฒิภาวะนี้จะมีการพัฒนาการเป็นลำดับขั้นและเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพร้อมในการอ่าน ดังนั้นครูที่ทำการสอนอ่านจึงต้องสังเกตระดับวุฒิภาวะของเด็ก และเลือกหนังสือที่มีความเหมาะสมกับเด็กนักเรียนที่ตนจะสอน จึงจะทำให้การสอนอ่านเกิดผลสัมฤทธิ์

3. พัฒนาการด้านสติปัญญา สติปัญญามีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการอ่าน เพราะการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด โดยความสามารถทางสติปัญญาจะมีส่วนช่วยให้เห็นความคล้ายคลึง ความแตกต่างของสิ่งที่อ่าน ทำให้สามารถจำและคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมตลอดจนเชื่อมโยงความคิดกับสิ่งที่อ่านได้ ทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น

4. พัฒนาการด้านร่างกาย เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ ตอบสนองต่อสัญลักษณ์จากการเห็น การได้ยินและการคิด ซึ่งเป็นการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย ดังนั้นพัฒนาการทางด้านร่างกายจึงมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการอ่านอย่างยิ่ง

5. พัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม อารมณ์และสังคม มีอิทธิพลต่อการอ่าน ขณะเดียวกันความล้มเหลวหรือความสำเร็จในการอ่านก็มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมด้วย โดยปกติพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมจะเป็นไปตามลำดับขั้น ดังนั้นครูจึงต้องเข้าใจความจริง หลักการและพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม เพื่อจะได้สามารถสอนอ่านโดยไม่ขัดต่อพัฒนาการตามปกติ

6. พัฒนาการด้านความสนใจ ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่าน พัฒนาการทางด้านความสนใจเป็นกระบวนการที่ต้องมีแรงจูงใจ ซึ่งครูผู้สอนสามารถส่งเสริมความสนใจและรสนิยมการอ่านได้โดยส่งเสริมให้เด็กอ่านมาก ๆ อ่านสิ่งที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2533, หน้า 3 – 4) กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านซึ่งมีอยู่ 3 ประการคือ

1. สาร คือ สิ่งที่ส่งมาจากผู้เขียน โดยการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด
2. สื่อ คือ สิ่งที่เป็นตัวถ่ายทอดสารของผู้เขียนออกมาทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน
3. ผู้อ่าน คือ ผู้รับสารโดยผ่านสื่อที่ผู้เขียนแสดงออกมา

ซอนทซ์ (Schnotz, 1994, p. 49 - 50) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการปรับกระบวนการรู้และคิดตามเนื้อเรื่องที่อ่านและความต้องการที่คาดหวังไว้
2. ความสามารถในการอ่านเนื้อหาที่มีความหลากหลาย ซึ่งต้องการโครงสร้างความรู้ที่แตกต่างกันในการทำความเข้าใจ

3. ความสามารถในการแปลความได้ตามความรู้พื้นฐานของผู้อ่านแต่ละคน
- นูแนน (Nunan, 1989, p. 35) เสนอแนะว่าการอ่านมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถในการเชื่อมโยงคำ
2. ความรู้ทางไวยากรณ์ เพื่อใช้ในการตีความ
3. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้อ่านจะเลือกใช้ให้เหมาะสม
4. ความสามารถในการนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน
5. ความสามารถที่จะรู้จักประสงค์ของบทอ่าน แม้ว่าผู้เขียนจะไม่กล่าวถึง

วิลเลียม (William, 1986, pp. 3 – 7) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of writing)
2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge language)
3. ความสามารถในการตีความ (Ability of interpretation)

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world)
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason of reading and reading of style)

เกรย์ (Gray, 1984, pp 35 – 36) กล่าวว่าความสามารถทางการอ่านของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การรู้จักคำ ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์ กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน

3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน ซึ่งเป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจเห็นด้วย หรือไม่ก็ได้

4. ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่าจากเรื่องที่อ่าน หมายถึง การรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์ของผู้อ่าน

แฮร์ริส, และซิเพย์ (Harris, & Sipay, 1979, pp. 15 – 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการอ่านว่า องค์ประกอบที่ส่งผลในการอ่านให้ประสบผลสำเร็จ คือ

1. องค์ประกอบทางปัญญา ซึ่งได้แก่ สถิติปัญญาของผู้เรียนเอง
2. องค์ประกอบทางกาย
3. องค์ประกอบทางสังคม วัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับสภาพของสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนได้รับอยู่ทุกวันจะเป็นตัวสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นเป็นนักอ่านที่ดีได้

4. ความพร้อมของผู้เรียน ในด้านตัวผู้เรียนเองควรดูว่าวุฒิภาวะของผู้เรียนอยู่ในระดับใดก็หาทางช่วยเหลือส่งเสริมเท่านั้น รวมทั้งเรื่องจิตใจด้วย ครูผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเริ่มเรียน

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนนั้น มีหลายอย่างด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านความรู้ความสามารถทางภาษา ภาษาศาสตร์ คำศัพท์ ไวยากรณ์ สถิติปัญญา อารมณ์ความรู้สึก เจตคติ ความรู้เดิมของผู้อ่าน ตลอดจนปัจจัยทางด้านครอบครัว นอกจากนี้ปัจจัยด้านบทอ่าน ภาระงาน และกลยุทธ์ต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น ซึ่งการที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนนั้นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความสามารถทางด้านกรอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการอ่าน

7. การสอนอ่าน

ปัจจุบันทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทและมีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน มากเพิ่มมากขึ้นนักเรียน นักศึกษา จำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่าน เพื่อการศึกษาหาความรู้ วิทยาการแขนงต่าง ๆ แม้เมื่อจบการศึกษาแล้วการอ่านก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน ต่อไป ดังนั้นการสอนอ่านจึงจำเป็นต้องปูพื้นฐานที่ดีและถูกต้อง เพื่อพอนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมเกียรติ กินจำปา (2545, หน้า 25 – 26) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการ สอนอ่านว่า ควรควรพึงเล็งในเรื่องต่อไปนี้

1. ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจในลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน คืออ่านรู้เรื่องนั่นเอง การอ่านนั้นความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง จึงไม่ควรอ่านเร็วจนเกินไปจนไม่รู้เรื่อง คนเราจะอ่านหนังสือได้เข้าใจเพียงใดนั้นย่อมแล้วแต่ ประสบการณ์และการศึกษาที่ได้รับมา เมื่อเห็นได้อ่านได้ฟังมากขึ้นย่อมจะเข้าใจโลกดีขึ้นและมีผลให้อ่านหนังสือเข้าใจได้รวดเร็วและลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย

2. ความเร็ว ความเร็วในการอ่านมีความสำคัญรองลงมาจากความเข้าใจ ผู้อ่านที่อ่านเร็วและอ่านมากย่อมได้เปรียบทั้งในด้านการเรียน การทำงาน นักเรียนจะอ่านได้เร็วถ้าครูได้เห็นถึงประโยชน์ของความเร็ว แนะนำวิธีอ่านที่ถูกต้องให้ และฝึกหัดโดยมีความมุ่งมั่นหรือ ฝึกหัดด้วยตนเอง

นอกจากนี้ ธวัช วันชูชาติ (2542, หน้า 130 – 131) ได้กล่าวถึง การสอนอ่าน ในขั้นของการจัดกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การวาดภาพจากเรื่องที่อ่าน
2. การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
3. การย่อความจากเรื่องที่อ่าน
4. การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

วิภาดา ประสานทรัพย์ (2542, หน้า 76) ยังได้กล่าวถึงการสอนอ่านว่า ทักษะ การอ่านเป็นทักษะที่ใช้ในการรับสาร เช่นเดียวกับทักษะการฟังและมีความสำคัญมากในยุคนี้ เนื่องจากผู้คนเป็นจำนวนมากที่สื่อสารกันด้วยตัวหนังสือ ในการสอนทักษะการอ่านได้ทำการ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้คือ

1. กิจกรรมการสอนช่วงก่อนการอ่าน

เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีความสนใจ หรือเพื่อ เป็นการโน้มน้าวให้นักเรียนให้เข้ามาสู่เรื่องที่จะอ่าน โดยอาศัยกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การคาดการณ์ล่วงหน้า นั่นคือ ก่อนที่จะนักเรียนจะได้อ่านเรื่องราวของบทเรียนที่ครูได้เตรียม มาสอนก็จะให้นักเรียนได้ลองคาดเดาเรื่องราวนั้น ๆ ก่อนประกอบกับการใช้ประสบการณ์เดิม เข้าช่วยโดยอาศัยข้อมูลเบื้องต้นเป็นแนวทาง ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

1.1 ใช้ชื่อเรื่อง รูปภาพประกอบเรื่องที่จะอ่านและคำถามนำเป็นแนวทางในการโน้มน้าวนักเรียนมาสู่เรื่องที่จะเรียน

1.2 ให้ชื่อเรื่องและรายการคำศัพท์มาจำนวนหนึ่งแล้วให้นักเรียนเดาว่าจะมีคำศัพท์ใดอยู่ในเรื่องที่จะเรียนบ้าง

1.3 ใช้รูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนเป็นสื่อให้นักเรียนล่วงหน้าจากเรื่องที่จะอ่าน

1.4 ใช้รูปภาพของเรื่องที่จะใช้สอนเป็นสื่อในการให้นักเรียนลองแต่งประโยคล่วงหน้าจากคำศัพท์ในเรื่อง

2. กิจกรรมการสอนระหว่างการอ่าน

เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องที่จะได้อ่านมากขึ้นโดยจะยึดหลักว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านครั้งนี้คืออะไรแล้วพยายามทำกิจกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 Jigsaw reading เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อส่วนที่ตนเองจะต้องอ่าน เพื่อนำมาแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อน เพื่อทำให้งานที่ได้รับมอบหมายจากการอ่านสำเร็จ

2.2 ให้นักเรียนจับคู่รูปภาพและคำบรรยายจากเรื่องที่จะอ่าน

2.3 ให้นักเรียนเรียงลำดับก่อน - หลังจากการอ่าน

3. กิจกรรมการสอนหลังการอ่าน

กิจกรรมที่หลังจากการอ่านจัดได้ว่ามีประโยชน์มากเพราะนอกจากจะเป็นเหมือนการสรุปเรื่องที่จะอ่านแล้วยังสามารถใช้เวลานี้ในการรวบรวมความคิดในด้านต่าง ๆ เช่น เรื่องคำศัพท์ สำนวนจากเรื่องและยังสามารถนำมาบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ ดังตัวอย่าง

3.1 ถ่ายโอนความคิดของนักเรียนจากเรื่องที่จะอ่าน และค้นคว้าเพิ่มเติม

3.2 โครงงานเขียนหลังการอ่าน

สุพิน เลิศรัตนการ, และคนอื่น ๆ (2540, หน้า 193 – 195) ได้แนะนำวิธีการอ่านไว้ดังนี้

1. การฝึกอ่านแบบคร่าว ๆ

ในการอ่านแบบคร่าว ๆ นักเรียนควรอ่านให้เร็วกว่าการอ่านปกติ 2 เท่าและต้องเปลี่ยนวิธีการอ่านกล่าวคือ แทนที่จะอ่านทุกคำให้อ่านข้ามคำหรือประโยคที่ไม่สำคัญ อ่านเพียงคำสำคัญที่บอกให้รู้ใจความสำคัญเท่านั้น นักเรียนควรปฏิบัติดังนี้

1.1 อ่าน 2 – 3 ประโยคแรกและตั้งคำถามว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร

1.2 อ่านย่อหน้าต่อไปอย่างรวดเร็วเท่าที่จะจับใจความได้

1.3 อ่านเพียง 2 – 3 คำในแต่ละย่อหน้าโดยหาคำที่บอกใจความสำคัญ ซึ่งโดยปกติจะอยู่ตอนต้นของย่อหน้า แต่บางครั้งอาจอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า

1.4 อ่านอย่างเร็วและจำไว้เสมอว่ารายละเอียดของเรื่องไม่ใช่เรื่องสำคัญ

2. การอ่านเร็ว

เมื่อความเร็วในการอ่านมีความสำคัญดังกล่าว จึงควรส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มความเร็วในการอ่าน ในการฝึกอ่านเร็วมีวิธีการอ่านดังนี้

2.1 พยายามอ่านเป็นหน่วยความคิดไม่ใช่อ่านทีละคำ

2.2 ฝึกอ่านในใจ การอ่านออกเสียงจะทำให้การอ่านช้าลง

2.3 การสร้างภาพจากตัวหนังสือให้เป็นรูปธรรมจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจำได้

2.4 ควรอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว 1 รอบก่อนอย่าอ่านข้อความกลับไปกลับมาให้อ่านไปเรื่อย ๆ อาจจะเข้าใจได้ในที่สุด

2.5 ควรจับสายตาไว้เหนือตัวหนังสือเล็กน้อย แล้วให้กวาดสายตาอ่านจับข้อความเป็นกลุ่ม ๆ อ่านจากบนลงไม่ใช่จากซ้ายไปขวา กล่าวคือต้องฝึกช่วงสายตาให้กว้างเท่ากับความยาว 1 ช่วงบรรทัดเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการกวาดตา

2.6 ควรอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้าก่อนเสมอ

2.7 มีสมาธิในการอ่าน

วิธีการอ่านที่จะทำให้ได้ผลดีที่สุดคือ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านและมีความสามารถในการอ่านเร็ว ดังที่ ฌอนมวงส์ ล้ำยอดมรรคผล (2537, หน้า 54) กล่าวไว้ว่าผู้อ่านทั้งหลายปรารถนาจะมีความสามารถดังนี้

1. อ่านได้เร็ว
2. เข้าใจทุกเรื่องที่อ่าน
3. ใช้เวลาอ่านน้อยแต่ได้ประโยชน์จากการอ่านมาก
4. มีเวลามากพอที่จะอ่านได้ตามต้องการ
5. อ่านแล้วจำได้มากที่สุด
6. นำความรู้ความคิดและสาระไปใช้ได้ดีและมากที่สุด

ความสามารถทั้งหมดดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้อ่านแต่ละคนจะมีไม่ครบถ้วนแต่อาจเรียนรู้ได้หากได้รับการฝึกที่ถูกต้องนั่นคือ ฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และเมื่อผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญเป็นแล้วต่อไปก็จะสามารถอ่านได้เร็วขึ้น เพราะไม่ต้องเสียเวลาอ่านสิ่งที่ไม่สำคัญหรือส่วนที่ไม่ต้องการในการอ่านอีกต่อไป

รูบิน (Rubin, 1993, pp. 202-204) ได้เสนอวิธีการสอนอ่านไว้ว่า

1. กิจกรรมการอ่านโดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (DRTA : The directed reading thinking activity) วิธีการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้จูงใจกระตุ้นให้นักเรียนคิดและตั้งคำถามเกี่ยวกับบทที่จะอ่าน และให้นักเรียนหาเหตุผลที่จะพิสูจน์ความคิดของตนเอง ส่วนนักเรียนจะทำนายหรือคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านที่ครูกระตุ้น จากนั้นให้อ่านบทอ่านให้

เข้าใจเพื่อหาเหตุผลมาพิสูจน์สิ่งที่ตนเองทำนายไว้ กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ครูจะคอยเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนอยู่ในกระบวนการ ฉะนั้นการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความสามารถในการกระตุ้นให้นักเรียนได้ทำนายตั้งคำถามและคิดในระดับที่สูงขึ้น

2. กลยุทธ์การเป็นแบบอย่างในการแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด (modeling thinking out loud strategy) วิธีนี้เป็นวิธีที่ครูแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูด เพื่อให้นักเรียนเห็นว่าครูมีกระบวนการหรือวิธีการอย่างไรในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านจนครูเกิดความเข้าใจขึ้นได้ เพราะนักเรียนบางคนอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูอธิบาย การที่ครูผู้สอนพูดสิ่งที่ตนคิดออกมาจะทำให้นักเรียนกลุ่มนี้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

3. การเชื่อมโยงข้อความเข้ากับชื่อเรื่องและการทำนายเรื่อง (literature webbing with predictable books) การสอนแบบนี้ครูจะตัดข้อความมาจากในหนังสือ จากนั้นนำเอาข้อความต่าง ๆ เหล่านั้นติดบนกระดาษโดยโยงกับชื่อเรื่องบทอ่านที่ครูตัดข้อความเหล่านั้นมาจากนั้นให้นักเรียนทายเกี่ยวกับเรื่อง โดยข้อความที่ตัดมาจะต้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้ นักเรียนสามารถทำนายต่อไปได้

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญและมีจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร การทำความเข้าใจและการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตหรือจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตทั้งในส่วนตัวและสังคม ดังนั้นการสอนอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหรือนักเรียนนั้นได้ฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

7.1 หลักการและกระบวนการสอนอ่าน

ในการสอนอ่านนั้นผู้สอนควรมีหลักยึด เพื่อว่าจะได้ดำเนินการสอนได้อย่างถูกต้องตามความมุ่งหมายในการสอนอ่าน ซึ่งมีผู้เสนอไว้ดังนี้

ทรงพร อิศโรวุธกุล (2538, หน้า 10 – 14) กล่าวถึงหลักในการสอนอ่านที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. ควรเป็นการอ่านในระดับข้อความ ครูผู้สอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนศึกษาเฉพาะส่วนย่อย ๆ ของภาษาในบทอ่านและมองว่า คำ วลี ประโยค ในบทอ่านต่างเป็นอิสระต่อกันจนเข้าใจผิดคิดว่าการจะเข้าใจบทอ่านนั้น ๆ จะต้องศึกษาหน่วยย่อย ๆ เหล่านี้อย่างละเอียดแต่ควรสอนให้ผู้เรียนอ่านและเข้าใจความหมายเป็นย่อหน้า

2. ควรเน้นความเข้าใจโดยสรุปก่อนความเข้าใจในรายละเอียด การสอนอ่านควรเน้นให้ผู้อ่าน อ่านเพื่อได้ความเข้าใจทั้งหมดของเรื่องที่อ่านเสียก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยลงไปในรายละเอียดของเนื้อหา แบบฝึกหัดที่ให้ทำก็เช่นเดียวกัน ควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความเข้าใจกว้าง ๆ เช่น จุดมุ่งหมายของบทอ่านเสียก่อนจึงค่อยถามความเข้าใจเกี่ยวกับศัพท์ สำนวนหรือเนื้อหาในรายละเอียด

3. ควรใช้บทอ่านที่พบในชีวิตจริง คำว่าที่ใช้สอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมักเลือกใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายแล้ว การทำเช่นนี้กลับมีข้อเสีย คือในชีวิตจริงคนเรามักพูดหรือเขียนข้อความหมายเดิม อ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วหรือมักมีการใช้เครื่องบ่งบอกต่าง ๆ การนำข้อเขียนมาทำให้ง่ายกลับทำให้ข้อความนั้นยากแก่การเข้าใจเพราะผู้เรียนขาดเครื่องช่วยในการเดาความหมาย

4. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ ครูผู้สอนไม่ควรสอนทักษะการอ่านโดยแยกออกจากทักษะอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง เพราะในชีวิตจริงเมื่อเราได้ฟังหรืออ่านอะไรแล้วเรามักจะนำไปเล่าต่อหรือเขียนให้คนอื่นอ่าน ดังนั้นกิจกรรมการอ่านควรนำทักษะอื่นมาเสริมการฝึกทักษะการอ่านด้วย เช่น อ่านประกาศรับสมัครงานแล้วเขียนจดหมายไปบอกเพื่อน

5. ควรอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ครูผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายก่อนเริ่มการอ่านในแต่ละครั้งเพราะจะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่านและทักษะในการอ่านแบบต่าง ๆ

6. ควรเน้นที่กระบวนการค้นคว้าหาคำตอบ โดยการอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องเป็นไปด้วยการเคลื่อนไหว เพราะตลอดเวลาผู้อ่านจะต้องเดาความหมาย ทำนาย ตรวจสอบ และถาม คำถามตัวเอง ดังนั้นในการอ่านควรมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาและฝึกฝนความสามารถในทักษะเหล่านี้อย่างเป็นระบบมากกว่าที่จะเน้นที่คำตอบ

7. ผู้เรียนควรอ่านด้วยตนเอง หลังจากการสอนคำศัพท์บางคำที่คาดเดาว่าจะมีปัญหา และให้หลักการในการอ่านแล้ว ควรปล่อยให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง เพื่อเขาจะได้ฝึกช่วยตนเองเมื่อพบคำศัพท์ใหม่จะได้รู้จักเดาศัพท์นั้นจากคำข้างเคียงหรือจากรากศัพท์

8. ส่งเสริมการอ่านนอกเวลาเรียน ทักษะการอ่านจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอจนเกิดความชำนาญ การอ่านในห้องเรียนจึงไม่พอ ครูจึงต้องมีส่วนช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้สนใจในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2537, หน้า 529 – 532) กล่าวว่า การอ่านมีกระบวนการ ดังนี้

ขั้นแรก การรู้จักคำ กระบวนการอ่านเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านรับรู้ความหมายของถ้อยคำ ภาษาที่เขียนถ่ายทอดด้วยตัวอักษรได้เข้าใจตรงกัน ตามปกติเราไม่ได้อ่านคำ ๆ เดียวแต่อ่านเป็นวลี ประโยค ข้อความหรือเรื่องราว ดังนั้นเมื่ออ่านข้อความที่ยาวขึ้น หากรู้คำมากเท่าใดก็ยิ่งเข้าใจเรื่องราวมากขึ้นเท่านั้น ถึงแม้จะมีคำบางคำที่ไม่รู้จักมาก่อน คำที่รู้จักก็อาจจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำใหม่ได้

ขั้นที่สอง การเข้าใจความหมายของสาร สารคือความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ในการอ่านแต่ละคนจะเข้าใจความหมายไม่ตรงกันทีเดียว คำเดียวกันอาจมีความหมายเพียงนัยเดียวหรือหลายนัยสำหรับแต่ละคน การเข้าใจสารของแต่ละคนขึ้นอยู่กับการศึกษาซึ่งแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันแล้วแต่ความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับคำประเภทหรือข้อความ

นั้น ๆ บริบทก็มีส่วนช่วยให้เข้าใจสารได้ตรงหรือใกล้เคียงกับเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนการตีความจนสามารถจับความรู้สึก อารมณ์และความคิด ตลอดจนเจตนาของผู้เขียนได้

ขั้นที่สาม การมีปฏิกริยาต่อสาร ตามปกติเมื่อเราอ่านสิ่งใด เราย่อม “คิด” คล้อยตามหรือคัดค้านแยกแยะข้อมูลและเปรียบเทียบความคิดต่าง ๆ ว่าส่วนใดเหมาะสมหรือตรงกับความหมายที่แท้จริงของเรื่องที่อ่าน ดังนั้นปฏิกริยาต่อสารจึงมีทั้งอารมณ์และความคิด ผู้อ่านจะเป็นผู้ใช้วิจารณญาณตัดสินสารนั้นได้ โดยใช้ประสบการณ์ชีวิตร่วมกับความรู้ความเข้าใจได้ เมื่อไม่เข้าใจก็ตัดสินไม่ได้ว่าตอนใดสำคัญ ตอนใดเป็นความจริง ตอนใดเป็นความคิด จึงไม่สามารถสรุปความคิดและแก้ปัญหาใด ๆ ได้

ขั้นที่สี่ การรวบรวมความคิด เมื่อผู้อ่านผ่านกระบวนการคิดจากขั้นแรกถึงขั้นที่สามแล้วจนถึงขั้นที่สี่ เป็นขั้นตัดสินใจว่าอ่านแล้วเข้าใจเพียงใด เพราะความเข้าใจจะวัดได้โดยผู้อ่านสามารถสรุปความ รวบรวมความรู้ความคิดจากสิ่งที่อ่านมาประสมประสานกับความรู้เดิมผู้อ่านจะเปรียบเทียบสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่แล้วเลือกรับเฉพาะสิ่งที่ได้ความรู้ความคิดที่ประสานกันขั้นนี้ จะทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ ขึ้น ทำให้ความรู้ความคิดเดิมได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรืออาจเพิ่มพูนขึ้น ผู้อ่านจะเริ่มสนใจอะไรใหม่ ๆ เกิดขึ้น แต่ถ้าวบรวมความคิดแล้วผู้อ่านยังไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านอยู่ ก็แสดงว่าผู้อ่านยังขาดพื้นฐานข้อที่สองและสามอยู่ จำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานการอ่านให้มีมากขึ้น

กู๊ดแมน (Goodman, 1982, p. 13) กล่าวว่า กระบวนการสอนอ่านมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. recognition – initiation หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำ ๆ นั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มอีกแบบหนึ่งหรือการอ่านอาจจะเริ่มต้นด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็เป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง
2. prediction เป็นการคาดคะเนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร และจะดำเนินไปในลักษณะใด
3. confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้หรือการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อื่น
4. correction เป็นการแก้ไขการปรับหรือการจัดกระบวนการคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ ผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้่นั้นไม่ถูกต้องเป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้อง
5. termination เป็นการสิ้นสุดการอ่าน บุคคลจะยุติการอ่านเมื่อทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้วอาจจะไม่ใช้การอ่านจบ หรือผู้อ่านเข้าใจความหมายในการอ่านได้น้อยหรือไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ

จากหลักการและกระบวนการอ่านนั้นสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการอ่านนั้น จะมีส่วนสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านที่จะทำความเข้าใจตรงกันว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่าน

ทราบอะไร รู้สึกอย่างไร โดยผู้อ่านจะต้องติดตามเรื่องที่อ่านไปด้วยว่าเราอ่านแล้วเราทราบอะไรบ้างในเนื้อเรื่องที่อ่านและรู้ว่าผู้เขียนอยากจะทำให้เราเกิดความรู้สึกอย่างไรเพื่อให้เกิดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านได้

7.2 องค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน

บันลือ พุกกะวัน (2538, หน้า 27) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบแห่งความพร้อมที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่านไว้ 5 ด้านดังนี้

1. ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ รูปร่าง ขนาด ส่วนสูง น้ำหนัก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจริญเติบโตของร่างกาย โดยที่กรมอนามัยโรงเรียน กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดเกณฑ์เฉลี่ยไว้ นอกจากนี้ยังเน้นการใช้สายตา หู ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อ มีการทรงตัว มีความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ที่จับประคองมือลากเส้นเขียนตัวอักษรและอื่น ๆ
2. ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการจำ การตีความและแปลความ การอธิบายงานที่ทำ การเล่าเรื่องราวของตนเองและผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เป็นต้น
3. ความพร้อมทางอารมณ์และสังคม ได้แก่ การมีอารมณ์ร่วมสนุกสนาน การรู้จักระงับอารมณ์ เล่นร่วมกับเพื่อน ไม่แย่งของเพื่อน รู้จักให้หยีบยื่นหรือแบ่งปันของใช้ช่วยเหลือเพื่อน และอื่น ๆ
4. ความพร้อมทางจิตวิทยา ได้แก่ การมีสมาธิในการฟังนิทานหรือเรื่องราว มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก นำกลุ่ม รู้จักลำดับเหตุการณ์ในนิทาน และอื่น ๆ
5. ความพร้อมทางพื้นฐานประสบการณ์ ได้แก่ การใช้ภาษาพูด การตอบคำถาม การมีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใกล้ตัวและอื่น ๆ เป็นต้น

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2536, หน้า 48) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ความพร้อมของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีสภาพแวดล้อมทางบ้านที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงควรทดสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนเพื่อจะได้สอนให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพร่างกาย สติปัญญา แม้ว่าจะอยู่ในวัยเดียวกัน ระดับเดียวกัน ก็จะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
3. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน นักเรียนที่ต่างวัยกัน ความสนใจในการอ่านจะแตกต่างกัน ครูควรชี้แนะให้นักเรียนเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านและส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
4. สายตากับการอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่อ่านเร็วจะมีช่วงสายตากว้างกว่านักเรียนที่อ่านช้า ซึ่งมีช่วงสายตาแคบ

5. ลักษณะนิสัยการอ่าน เช่น การอ่านย้อนหลัง การอ่านแบบข้าม ทำนั่ง การจับหนังสือ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ครูต้องฝึกฝนให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน

แฮริส, และซิเพย์ (Harris, & Sipay, 1979, pp 141 – 142) กล่าวว่า ในการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักของการสอนอ่านดังนี้

1. การสอนอ่านต้องเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนต้องเป็นระบบ

ดังนั้นในการสอนอ่านให้กับนักเรียนครูผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการสอนอ่านและการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจกับนักเรียนแต่ละคนและคำนึงถึงเรื่องความแตกต่าง เพื่อจะได้นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการอ่านให้กับนักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้าน การอ่านของนักเรียน และส่งผลต่อประสิทธิภาพทางด้าน การอ่านของนักเรียน อีกด้วย

7.3 การเรียนการสอนทักษะการอ่านที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น หน้าที่และบทบาทของครู จะต้องเปลี่ยนไปจากเดิมนั้นคือ ครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจน ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาและวางแผนให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองหรืออาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวว่า "ครูที่ดีคือผู้ให้คำแนะนำที่ดี" (A good director) ไม่ใช่ครูแสดงหรือควรทำกิจกรรมเสียเอง ครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจึงเป็นผู้ทำกิจกรรมและหากจะวัดความสำเร็จของผู้เรียนก็วัดไว้จากการกระทำนั่นเองและได้มีนักการศึกษาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ดังนี้

เนลสัน (Nelson, 1984, pp. 2-5, 8) ได้แสดงความคิดเห็นและแนวทางในการสอนอ่านโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า ควรจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียน แล้วให้เวลาและโอกาสแก่ผู้เรียนที่จะได้อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนนั้น ๆ ด้วยตัวของเขาเองจะโดยวิธีใดก็ได้ แล้วนำสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

สเติวค (Stevick, 1980, p. 197) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนทุกอย่างควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสัมผัสด้วยตัวเองแล้วจะทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายดีขึ้น วิธีการหนึ่งนั้นคือ ผู้สอนต้องพูดน้อย และในการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นที่สำคัญคือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าใช้ภาษา ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้นโดยคอยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจให้ความอบอุ่นอันจะก่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในบทเรียนอีกประการหนึ่งคือ ครูและผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี อันจะทำให้เห็นภาพพจน์ของการเรียนได้อย่างชัดเจนขึ้น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุป ในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ควรมีลักษณะใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนการสอนให้อยู่ในลักษณะกลุ่ม
2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสนทนาและให้ค้นพบด้วยตนเอง และทำการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเองหรือให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

8. วิธีการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการสอนภาษาอังกฤษเราไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีสอนแบบใดเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุด วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้รับการพัฒนามาเป็นรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน โดยมีแนวคิดทางภาษาศาสตร์ ทางจิตวิทยา ทางการศึกษาตลอดจนจุดมุ่งหมายทางการเรียนภาษาที่แตกต่างกัน วิธีการที่ช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้น ครูควรแนะนำให้นักเรียนใช้ทักษะเหล่านี้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังที่ณิชาภัทร วัฒนาพาณิชย์ (2543, หน้า 14 – 16) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ควรใช้วิธีการดังนี้

1. อ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะอ่านได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ วารสาร เรื่องสั้นหนังสือพิมพ์ เรื่องสั้น บทอ่านทุกประเภทที่ผู้อ่านชอบ เพราะยิ่งอ่านมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้การอ่านดีขึ้นเท่านั้นและควรจัดเวลาสำหรับการอ่านทุกวัน

2. อ่านโดยใช้ทักษะการอ่าน ดังนี้

- 2.1 ให้นักเรียนศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านก่อนการอ่านจากนั้นให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านซึ่งเมื่อทำการอ่านนักเรียนจะพบว่าตนอ่านได้เร็วขึ้น และเข้าใจเรื่องมากขึ้น

- 2.2 ถามคำถามในขณะที่ทำการอ่าน ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะทำให้นักเรียนไม่ละความสนใจไปจากเรื่องที่อ่าน และยังจะช่วยให้จำสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น

- 2.3 เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ ถ้านักเรียนต้องหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ทุกคนจะทำให้ใช้เวลาในการอ่านและในการหยุดอ่านเพื่อหาคำศัพท์ อาจทำให้ลืมเรื่องที่อ่านได้ ครูควรแนะนำให้นักเรียนเดาความหมายจากประโยคหรือจากข้อความในย่อหน้านั้น ๆ

- 2.4 หาหัวเรื่องหรือใจความหลักเพราะหัวเรื่องและใจความหลักจะบอกให้รู้ว่า มีอะไรสำคัญในแต่ละบทอ่าน ซึ่งในการหาหัวเรื่องและใจความหลักให้ตอบคำถาม 2 ข้อ ที่ว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไรและผู้เขียนต้องการจะบอกอะไร

- 2.5 มีความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษ โครงสร้างทางภาษาเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านยิ่งขึ้นและช่วยในการจำ

3. อ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านเร็วจะช่วยให้กระบวนการทางสมองทำงานได้ดียิ่งขึ้น เพราะในขณะที่อ่านช้า สมองจะไม่สามารถรับข้อมูลได้ดี การอ่านเร็วจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่า

4. ผึกคิดเป็นภาษาอังกฤษในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนักเรียนต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านนักเรียนต้องทำความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยในขณะที่อ่าน ครูต้องแนะนำวิธีการหาความหมายของประโยคและหาวิธีการคิดที่จะตามมาจากการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละประโยค

5. การอ่านอย่างเฉพาะเจาะจง มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคำตอบเฉพาะ โดยผู้อ่านมีจุดประสงค์แน่นอน การอ่านแบบนี้เป็นจัดได้ว่าการอ่านที่เร็วที่สุด เช่น ในการหารายชื่อจากสมุดโทรศัพท์ การอ่านสารบัญ เป็นต้น

6. การเดาความหมายของคำศัพท์ นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคน แต่สามารถเดาความหมายได้โดยอาศัยบริบทและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 151 – 152) ได้เสนอแนะวิธีสอนที่จะช่วยให้เกิดทักษะในการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมนักเรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์อยู่ตลอดเวลาและฝึกให้นักเรียนได้ลองเดาความหมายของคำใหม่

2. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้าง หรือรูปแบบประโยค

3. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านยิ่งขึ้น

5. ช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถอ่านเร็วและรู้จักปรับอัตราความเร็วในการอ่าน

นอกจากนี้ พริน (Price, 1997, pp. 5 – 11) ได้กล่าวถึงการเดาความหมายจากตัวบ่งชี้ในบริบท ไว้ดังนี้

1. คำจำกัดความ

2. คำตรงกันข้าม

3. ตัวอย่างหรือรายละเอียด

4. ความรู้หรือประสบการณ์

5. ตัวบ่งชี้ในไวยากรณ์

6. เครื่องหมายวรรคตอน

7. พจนานุกรม หรือการแปลเป็นวิธีที่นักเรียนมักจะนำมาใช้เสมอในการอ่านแต่ไม่ใช่วิธีการที่ควรใช้ในการเรียนภาษา เพราะจะทำให้ลึ้มเร็วและน่าเบื่อ

8. ใจความสำคัญ ถ้านักเรียนเข้าใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า จะทำให้อ่านเร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น

9. การหาโครงสร้างของบทอ่าน รูปแบบของโครงสร้างของเนื้อความในแต่ละบทอาจมีความแตกต่างกันไป ในการอ่านให้พยายามหารูปแบบของแต่ละบทอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น ซึ่งบทอ่านภาษาอังกฤษมีโครงสร้างหลายรูปแบบ

10. การใช้คำอ้างอิง บางครั้งผู้เขียนไม่นิยมใช้คำเดิมซ้ำหลายครั้งแต่จะใช้คำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงแทนหรืออาจใช้คำสรรพนามแทนคำนาม เพราะเป็นคำที่สั้นกว่าแต่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเข้าใจ ในขณะที่อ่านเรื่องถ้านักเรียนให้ความสนใจกับคำสรรพนามจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

เกบฮาร์ด (Gebhard, 1985, pp. 16 – 20) ได้เสนอหลักในการการสอนอ่านสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นได้ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นครูต้องพูดให้น้อยลงและให้นักเรียนได้อ่านมากขึ้นในชั่วโมงที่สอน นอกจากนี้ครูอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการอ่านเพื่ออธิบายคำศัพท์หรือโครงสร้างยาก ๆ โดยครูไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองจากเอกสาร

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากกว่า ครูอาจสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดทำเป็นมุมการอ่าน เป็นต้น

3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอ่านได้ โดยความซ้ำซ้อนจากการใช้ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้ามหรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ครูควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายจากคำหรือประโยคจากตัวนะต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการอ่านได้ เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนต่างกัน ครูจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจดียิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรเป็นการอ่านแบบคำต่อคำหรือรู้ความหมายทุกคำแต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความได้ดีขึ้นครูอาจช่วยเหลือในตอนแรกโดยการแบ่งคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้อ่าน ฝึกให้ผู้เรียนแบ่งคำเป็นกลุ่มเองจากกลุ่มคำสั้น ๆ แล้วขยายให้ยาวขึ้นหรืออาจใช้เนื้อเพลงหรือบทละครสั้น ๆ ช่วยในการฝึกอ่านจับใจความ

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพ ของจริง เครื่องมือต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การจัดให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

การสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพนอกจากการอ่านเร็วและการเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้แล้ว บางครั้งผู้เขียนไม่ได้สื่อความหมายออกมาตรง ๆ แต่มีความนัยซ่อนอยู่ในข้อเขียน ครูควรแนะนำวิธีการเดาความหมายที่ซ่อนอยู่ในตัวบ่งชี้ ที่ปรากฏอยู่ในบริบท

9. การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

อรวรรณ น้อยมุข (2544, หน้า 29 – 30) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่าน โดยได้กล่าวว่า ในการสอนอ่านนอกจากผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกใช้เทคนิคการสอนที่จะช่วยกระตุ้นความสามารถในการอ่านของผู้เรียนแล้ว ผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักเลือกเทคนิคการประเมินผลความสามารถในการอ่านของผู้เรียนด้วย

เพื่อให้การอ่านของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ ความสามารถของเด็กว่ามีความก้าวหน้าในการอ่านเพียงใดอยู่ตลอดเวลา การวัดและประเมินผลการอ่านจึงมีประโยชน์อย่างมาก เพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

1. จะช่วยให้ครูทราบความสามารถในการอ่านของเด็กได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยให้เด็กมีความสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
3. จะช่วยให้ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถได้
4. จะช่วยประเมินผลการสอนของครูด้วยว่ามีความสามารถในการสอนเพียงใด
5. ช่วยให้สามารถวินิจฉัย และทำนายผลเกี่ยวกับการสอนได้

การประเมินผลการอ่าน หมายถึง การพิจารณาตัดสินใจว่าผู้เรียนว่ามีทักษะหรือความสามารถในการอ่านมากน้อยเพียงใด โดยในการประเมินผลทักษะการอ่านควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เน้นการประเมินเพื่อปรับปรุงการอ่าน
2. ประเมินผลการอ่านโดยคำนึงถึงประสบการณ์และลักษณะของผู้เรียน
3. ประเมินผลการอ่านอย่างเป็นระบบที่ผสมผสานกับการสอน
4. การประเมินผลการอ่านต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
5. ประเมินให้รอบด้านทั้งพุทธิพิสัย ด้านเจตพิสัยและด้านทักษะพิสัย
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการประเมินผล
7. บอกเกณฑ์การประเมินและแนวทางปฏิบัติ
8. ควรจะมีการประเมินผลก่อนและหลังการอ่านเพื่อทราบพัฒนาการ

การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539, หน้า 154 – 157) ได้กำหนดความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อ ดังนี้

1. ความรู้ด้านคำศัพท์ สามารถเข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนที่ใช้
2. ความรู้ด้านไวยากรณ์ สามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม คำเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น คำสันธาน คำบุพบท ที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ ขออนุญาต เป็นต้น

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวม จะเป็นดังนี้

1. ความสามารถเรียบเรียง ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความได้ สามารถแสดงความเข้าใจ โดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความเป็น 1, 2, 3,.... ได้
2. ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด สามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือรายละเอียดที่แย้งกัน เพื่อให้ข้อมูลตรงข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
4. ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา สามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ ลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนา ทศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงสาเหตุและเหตุผลที่เกิดขึ้นต่อความมั่นคงน่าเชื่อถือของสมมติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิภาพของบทอ่านนั้นได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไรไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้อย่างกระชับ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต่าง ๆ เป็นพื้นฐาน

การกำหนดระดับความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกันและการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่า เป็นระดับดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	ไม่มีความสามารถ
ระดับ 2	หมายถึง	มีความสามารถน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	มีความสามารถปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	มีความสามารถมาก
ระดับ 5	หมายถึง	มีความสามารถยอดเยี่ยม เป็นต้น

แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบเป็นแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง สะดวกในการตรวจให้คะแนนและประหยัดเวลาในการทดสอบ โดยการประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสารหรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองประยুক্তเข้าด้วยกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย มีดังนี้
 - 1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนที่ใช้ในระดับใด

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำ ความเข้าใจและการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่าง ๆ กันที่กำหนดหน้าที่ทาง ภาษา

2. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านแบบรวม มีดังนี้

2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความสามารถ แสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ความเดิมหรือสามารถ ตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงความ

2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง รายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็น รายละเอียดที่มีความขัดแย้งกัน เพื่อให้ข้อมูลตรงข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง รายละเอียดด้วยกัน

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และการประเมินเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ เนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ ลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมินและสรุปได้ว่าบทที่อ่านนั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่ เป็นทางการ เจตนา ทศนคติของผู้เขียน สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงสาเหตุและเหตุผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่ง ต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน

การกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าดังนี้

- ระดับ 1 ไม่มีความสามารถ
- ระดับ 2 มีความสามารถน้อย
- ระดับ 3 มีความสามารถพอประมาณ
- ระดับ 4 มีความสามารถยอดเยี่ยม

นอกจากนี้ เออร์วิน (Irwin, 1991, p. 169) ได้ให้คำแนะนำในการวัดและ ประเมินผลไว้ว่า

1. คำสั่งและคำถามต้องมีความชัดเจน
2. ภาระงานที่ใช้ในการวัดผล ต้องตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ฟินอคคิโอโร, และบรัมฟิท (Finocchiaro, & Brumfit, 1983, pp. 131 – 135) ได้เสนอแนะว่า แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลกรอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป มี 2 แบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบปรนัย (objective test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจำคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้มีข้อดีและมีความเหมาะสมในการประเมินผลด้านการอ่าน คือ มีความเป็นปรนัยและสะดวกรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับ แมนเซน (Madsen, 1983, pp. 89 – 97) ได้กล่าวว่าข้อดีของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบเป็นวิธีการทดสอบแบบบูรณาการมีความเป็นปรนัยและความสะดวกในการตรวจให้คะแนน และสามารถใช้ทดสอบกับผู้เรียนทุกระดับได้อย่างเหมาะสม แต่การสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยให้มีคุณภาพนั้นกระทำได้ยาก เนื่องจากในการสร้างแบบทดสอบทั้งคำถามและตัวเลือกต้องใช้เวลาซึ่งแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบมุ่งประเมินความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงสร้างประโยค การประเมินผลในระดับการตีความประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้ แต่ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้
2. ใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน
3. ใจความของเรื่องที่ปรากฏโดยนัย กล่าวคือ ไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

สรุป การประเมินผลทักษะการอ่าน หมายถึง การพิจารณาตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีทักษะหรือความสามารถในการอ่านมากน้อยเพียงใดซึ่งมีประโยชน์คือ ทำให้ครูผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าในการอ่านของผู้เรียน และในการประเมินผลการอ่านนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การใช้ข้อทดสอบ การใช้การสังเกต การซักถาม หรือสัมภาษณ์และการใช้การบันทึกเพื่อดูความสนใจในการอ่าน เป็นต้น การประเมินผลการอ่านนั้น ควรจะกระทำทั้งก่อนและหลังการอ่าน เพื่อทราบถึงพัฒนาการที่แท้จริงของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบถึงพัฒนาทางการทางด้าน การอ่านของนักเรียนแต่ละคน และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลครั้งต่อไป

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิทานและการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน

1. ความหมายของนิทาน

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงนิทาน ไว้ในหลายประเด็นดังนี้

สุนีย์ ชุ่มจิต (2543, หน้า 39) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาแต่โบราณ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มิได้อยู่เป็นจำนวนมากที่

ได้รับการบันทึกไว้แล้ว แต่เวลาบันทึกก็บันทึกโดยสำนวนเล่าด้วยปากเช่นเดิม อาจจัดได้ว่านิทานเป็นเครื่องให้ความบันเทิงใจขั้นแรกสำหรับมนุษยชาติก็เป็นได้

ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542, หน้า 1) ได้สรุปความหมายของนิทานไว้ดังนี้ นิทาน คือเรื่องเล่าซึ่งผู้เล่าต้องการที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ในสิ่งที่ได้พบเห็น ความคิดฝัน จินตนาการและความมุ่งหวังของตนไปสู่ผู้ฟัง

สันหพัฒน์ อรุณธารี (2542, หน้า 2) กล่าวว่า นิทาน หมายถึงเรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่หรือเป็นการเล่าสืบต่อกันมา เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้ฟังเป็นสำคัญ และสอดแทรกความรู้ หรือคุณธรรมเป็นส่วนประกอบ

เนื่อน้อง สันบุญ (2541, หน้า 35) ได้สรุปความหมายของนิทานไว้ดังนี้ นิทาน หมายถึงการผูกเรื่องราวขึ้นมาโดยครูหรือเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและสอดแทรกคติสอนใจลงในเนื้อหาของนิทาน

เกริก ยันพันธ์ (2539, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของนิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการผูกเรื่องขึ้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนาน แฝงคำสอนจรรยาในการใช้ชีวิต เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องของผู้เล่าให้คนรุ่นใหม่ฟัง

ทัศนีย์ อินทรบำรุง (2539, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ดังนี้ นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมาหรือแต่ขึ้นมาใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่ออบรมสั่งสอน และเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของนิทานสามารถสรุปความหมายดังนี้ นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าที่ได้มีผู้เล่าสืบทอดต่อกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้น โดยอาจเป็นเรื่องที่เกิดจากปัญหา และจินตนาการของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีการสอดแทรกความคิด คุณธรรมอันดีงามหรือมีการสอดแทรกคติสอนใจให้ผู้อ่านได้คล้อยตามด้วยอีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

2. ลักษณะของนิทาน

สุภัทสร วัชรคุปต์ (2543, หน้า 36) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของนิทาน ว่านิทานที่แพร่หลายมักมีลักษณะดังนี้

1. มีเค้าโครงเรื่องมีการดำเนินเรื่องรวดเร็ว ใช้ภาษาอย่างง่ายตรงไปตรงมา มีเหตุการณ์ การกระทำและผลของการกระทำ ซึ่งจะทราบผลได้ทันทีเมื่ออ่านจบ

2. ตัวละครในนิทานมีพฤติกรรมเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542, หน้า 3 – 4) มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยชอบเล่านิทานและชอบฟังนิทานไม่ว่าในรูปแบบใด ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์โลกที่มีสัญชาตญาณของความอยากรู้อยากเห็น โดยเฉพาะความเป็นมาดั้งเดิมของเผ่าพันธุ์ของตนเอง ประวัติศาสตร์ เรื่องราวของวีรบุรุษ ดำเนินต่าง ๆ นิทานได้รับการสืบทอดกันต่อ ๆ มาแทบทุกชาติทุกภาษาจะมีนิทานประจำชาติของตน และจากการติดต่อสื่อสารที่ยาวนานโดยกระบวนการต่าง ๆ ได้ก่อให้เกิดการ

ถ่ายทอดและรับนิทานของชาติและเผ่าพันธุ์อื่นเข้ามาด้วย จนอาจกล่าวได้ว่านิทานได้กลายเป็นวัฒนธรรมร่วมของมนุษยชาติ หรืออีกนัยหนึ่งสามารถที่จะกล่าวได้ว่านิทานเป็นวัฒนธรรมสากล กล่าวคือ นิทานของหลาย ๆ ชาติจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันแม้จะมีเนื้อหารายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป

พรทิพย์ วินโกมินทร์ (2542, หน้า 5) ได้สรุปถึงลักษณะเด่นของนิทานว่ามี 3 ประการ คือ

1. เป็นเรื่องเล่าโดยใช้ภาษาร้อยแก้วคือ ใช้คำธรรมดาแต่บางครั้งอาจมีการเล่าแบบร้อยกรองก็ได้ เพื่อให้เป็นการเล่าที่แปลกกว่าธรรมดา

2. เล่าสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานด้วยปากเปล่า ต่อมาเมื่อการเขียนเจริญขึ้นจึงมีการเขียนบันทึกไว้ตามเค้าเดิมที่เล่าสืบต่อกันมา

3. ไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิมว่าเป็นใคร อ้างเพียงว่าเป็นของเก่า ฟังมาอีกต่อหนึ่ง นอกจากนี้ สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542, หน้า 7) ได้กล่าวถึงลักษณะโดยสรุปของนิทานคือ เรื่องเก่าที่เล่าสืบทอดกันมาอย่างง่าย ๆ ตัวละครเอกมีลักษณะนิสัยที่เห็นได้อย่างชัดเจนและตัวละครจะเป็นผู้ดำเนินเหตุการณ์ตามโครงเรื่องที่ไม่ซับซ้อน โดยมีการเกริ่นนำเรื่องและก็จะจบอย่างรวบรัด วิธีการนำเสนอนิทานมักใช้พรรณนาความไปเรื่อย ๆ ตามลำดับเวลาหรือจากเหตุไปสู่ผล การจบเรื่องมักจะย้ำถึงแก่นของเรื่องให้เด่นชัดว่า ต้องการให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังได้รับคติสอนใจอะไรจากนิทานเรื่องนี้บ้าง

สรุปได้ว่า นิทานมีลักษณะโครงสร้างที่มุ่งให้ความบันเทิงด้วยวิธีการเล่าในเวลาสั้น ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วตรงไปตรงมา ในลักษณะของการสรุปความมากกว่าการให้รายละเอียด

3. จุดประสงค์ของนิทาน

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542, หน้า 7 - 13) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของนิทานไว้ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม
 - 1.1 เพื่อลดความตึงเครียดของครอบครัว
 - 1.2 เพื่อลดความกดดันจากกฎเกณฑ์ และระเบียบทางสังคม
 - 1.3 เพื่อสอนระเบียบของสังคม
 - 1.4 เพื่อถ่ายทอดความเชื่อและพิธีกรรม
 - 1.5 เพื่อสร้างเอกลักษณ์ และประวัติของท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่น
 - 1.5.1 อธิบายประวัติของสถานที่
 - 1.5.2 บันทึกประวัติผู้นำท้องถิ่น
 - 1.5.3 บันทึกประวัติศาสตร์ของกลุ่มชน
2. ใช้เป็นเครื่องมือและสื่อในการเรียนการสอนจุดมุ่งหมายของนิทานที่ใช้เป็นเครื่องมือและสื่อในการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

- 2.1 จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอน
- 2.2 จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับตัวผู้เรียน
- 2.3 จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับสื่อและเทคนิคการสอน
- 2.4 จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับวิธีสอน

สรุป จุดมุ่งหมายของการเล่านิทานคือ เพื่อความบันเทิงและเหตุผลที่ต้องการอบรมกล่อมเกลาจิตใจให้ผู้ที่อ่านหรือผู้ฟังนิทานเป็นคนดี อีกทั้งนิทานยังเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่มีประสิทธิภาพในการสร้างบรรยากาศที่ดี สร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งช่วยฝึกทักษะทางภาษา ทักษะทางการคิด และนิทานยังก่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ อีกมากมาย

4. ประเภทของนิทาน

การแบ่งประเภทของนิทานสามารถแบ่งได้หลายประเภท เช่น แบ่งตามเขตพื้นที่ แบ่งตามยุคสมัย แบ่งตามธรรมชาติแบบเรื่องหรือแบ่งตามชนิดของการเล่านิทาน แต่ที่นิยมกันมากคือ การแบ่งตามรูปแบบของนิทาน

การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน สามารถจำแนกและแบ่งได้ตามเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องราวของนิทานซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้อธิบายถึงวิธีการแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน ไว้ดังนี้

สันหพัฒน์ อรุณธาริ (2542, หน้า 16) ได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทของนิทาน ออกเป็น 7 ประเภทดังนี้

1. เรื่องจริงที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเด็ก
2. เทพนิยายต่าง ๆ
3. ตำนานที่เล่าสืบต่อกันมา
4. ปัญหาที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น ชาดก
5. นิทานที่แต่งเป็นโคลง กลอน
6. นิทานประเภทส่งเสริมจินตนาการ
7. นิทานที่ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กอยากรู้

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539, หน้า 20 – 22) ได้กล่าวถึง การแบ่งประเภทของนิทาน ตามรูปแบบของนิทาน โดยได้แบ่งนิทานออกเป็นประเภทต่าง ๆ ไว้ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิทานหรือเทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปรา เป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริง เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกของเรื่องหรือตัวละครเด่น ๆ จะมีอภินิหารหรือเวทย์มนต์ ฤทธิ์เดช จากหรือสถานที่ในเนื้อเรื่องมักจะเป็นสถานที่พิเศษหรือสถานที่ที่ถูกกำหนดขึ้นมา

2. นิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน มักจะเป็นนิทานที่ถูกกล่าวขานตกทอดต่อเนื่องกันมา เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีแหล่งที่มาของการสร้าง การเกิด เป็นต้น

3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เสียบเคียงเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้พิถีพิถันละเอียดรอบคอบและไม่ประมาท ช่วยเหลือและเมตตาต่อผู้อื่นและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่มีการกล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถ อดอาจ และกล้าหาญ นิทานวีรบุรุษมักเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญ ๆ ไว้แต่มักสร้างฉากหรือสถานการณ์นำตื่นเต้นหรือเกินความเป็นจริง เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนานและทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลผู้ที่เป็นวีรบุรุษนั้นมีความสามารถและน่าสนใจจริง ๆ

5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวของเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่งใดและอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้น ๆ ด้วย เช่น เรื่องกระด้างในดวงจันทร์ เป็นต้น

6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อโดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอภินิหารเหนือความเป็นจริง ลีลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ เป็นต้น

7. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอกและมีการเปรียบเทียบเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคม สอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไขเป็นบางครั้งหรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อมให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเอง มักเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีที่มีความสนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุมที่ตลกขบขัน สนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับไหวพริบ เรื่องราวแปลก ๆ เรื่องเหลือเชื่อ เรื่องเกินความเป็นจริง เป็นต้น

วรรณิ ศิริสุนทร (2539, หน้า 19 – 19) ได้แบ่งประเภทของนิทานออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. นิทานพื้นบ้าน (folk tales) เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานจนภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนขึ้นบ้าง และไม่ปรากฏว่าผู้แต่งดั้งเดิมเป็นใคร มักจะกล่าวอ้างว่าเป็นของเก่าแล้วเอามาเล่าใหม่

2. นิทานคติธรรม (fables) มีลักษณะเป็นนิทานสั้น ๆ ตัวละครมีทั้งคนและสัตว์ สัตว์มีบทบาทเหมือนคน มีแกนเรื่องแกนเดียว มีโครงเรื่องง่ายและสั้น และต้องใช้บทเรียนที่สอนใจเป็นข้อสรุปที่ชัดเจน นิทานคติธรรมของต่างประเทศที่เป็นที่รู้จักกันดีได้แก่ นิทานอีสป (Aesop's fables) ผู้เขียนคือ อีสป (Aesop) ซึ่งเข้าใจว่าเป็นทาสชาวกรีก มีชีวิตอยู่ระหว่าง 620 – 560 ปีก่อนคริสตกาล เนื่องจากเขาถูกจำกัดเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองจึงพยายามที่จะหาทางออกด้วยการแสดงความคิดเห็นออกมาในรูปของนิทานสอนคติธรรม ตัวอย่างนิทานอีสป ได้แก่ เรื่องหมาปากกับลูกแกะ เรื่องราชสีห์กับหนู

3. นิทานปกรณัม (myth) เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์และเรื่องราวในบรรพกาลเกี่ยวกับพื้นโลก ท้องฟ้าและพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์มีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุม

ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ซึ่งมีพลังอำนาจทางเวทมนต์คาถาและอิทธิปาฏิหาริย์ ได้แก่ เรื่อง The heroes โดย Charles Kingsley และเทวดาพระเวท โดยอุตม รุ่งเรืองศรี

4. มหาकाพย์และนิทานวีรบุรุษ (epic and hero tales) เป็นนิทานที่มีลักษณะคล้ายกับเทพปกรณัม ต่างกันแต่ว่าตัวละครของนิทานประเภทนี้เป็นมนุษย์ไม่ใช่เทพเจ้า มีการกระทำที่มีความกล้าหาญฟันฝ่าอุปสรรคและประสบผลสำเร็จในที่สุดได้แก่ เรื่อง King Arthur and the knights of the round (กษัตริย์อาเธอร์และอัศวินโต๊ะกลม) Robin Hood (โรบินฮูด) Ramayana (รามเกียรติ์) และเรื่องของวีรบุรุษประจำท้องถิ่นต่าง ๆ

5. หนังสือภาพที่เป็นเรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่ที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ (animal stories) มีการสอดแทรกคติธรรมไว้ในเรื่องนิทาน

การแบ่งนิทานออกเป็นประเภทตามรูปแบบดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น มุ่งแบ่งนิทานโดยยึดถือตามลักษณะของเนื้อเรื่อง ความสำคัญและที่มาของนิทาน เช่น นิทานเทพนิยาย ตัวเอกที่เป็นตัวเดินเรื่องในนิทานคือนางฟ้าหรือเทวดาคล้ายกับนิทานปรัมปราที่ตัวเอกของเรื่องต้องมีคุณสมบัติพิเศษเช่น อิทธิฤทธิ์ ขณะที่นิทานท้องถิ่นเป็นนิทานที่มีเค้าโครงเรื่องมาจากความเป็นจริง ซึ่งทั้งนี้จุดหมายของการแบ่งประเภทของนิทานก็เพื่อให้ครูหรือผู้สอนได้ทำการคัดเลือกนิทานที่จะนำมาใช้ให้มีความเหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 212 – 213) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่นำนิทานเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการเรียนรู้
2. เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อคิดที่ได้รับจากนิทานไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริงโดยเฉพาะข้อคิดในด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข สนุกสนานและมีความเพลิดเพลินกับการเรียนรู้

6. การนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอน

สุภัทสร วัชรคุปต์ (2543, หน้า 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนโดยสรุปว่า นิทานเป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านและเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542, หน้า 11) ได้กล่าวถึงการนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือและสื่อในการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้ นิทานเป็นหลายสิ่งหลายอย่างนอกเหนือจากความบันเทิง ดังจะเห็นได้จากการที่มีผู้นำนิทานมาใช้เพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายต่าง ๆ หลายอย่าง

ในด้านการเรียนการสอนก็เช่นกันมีผู้นำนิทานมาใช้เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน มีสมาธิมากขึ้นแต่ผลที่ได้รับนอกเหนือจากสมาธิคือ ความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ความรู้ความ เข้าใจ เพิ่มพูนประสบการณ์และข้อมูล เกิดความคิดรวบยอดใหม่ ได้รับบรรยากาศที่ประทับใจ และมีคุณค่าซึ่งผู้ใช้นิทานสามารถประเมินผลความสำเร็จเหล่านี้ได้ง่ายและรวดเร็ว ดังนั้นครู ผู้สอนจึงสนใจและนิยมใช้นิทานในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนมีชีวิตชีวาเพิ่มมากขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่านิทานสามารถนำมาใช้เป็นสื่อและเครื่องมือในการสอนได้หลายรูปแบบทั้ง ในขั้นการนำเข้าสู่เรื่อง การสอนเนื้อหาใหม่ การสรุปบทเรียนหรือแทรกไปในวิธีสอนแบบต่าง ๆ เช่น การสอนโดยการอภิปราย การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบบทบาทสมมติ การสอนโดยใช้กรณีปัญหา ฯลฯ นั้นแสดงว่านิทานสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ทั้งในรูปแบบของการจัดกิจกรรม เป็นสื่อการสอนและเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสอน

จุดมุ่งหมายของนิทานที่ใช้เป็นเครื่องมือและสื่อในการจัดการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอน นิทานเป็นรูปแบบการให้ความรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก การคิดตามธรรมชาติจำเป็นต้องคิดด้วยสมองซีกขวา ซึ่งเป็นการคิดแบบจินตนาการ เด็กจะเรียนรู้ได้ดีถ้าเนื้อหาความรู้มีความหมายเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะจินตนาการในรูปนิทานและครูผู้สอนควรปรับเนื้อหาสาระความรู้ในการเรียนการสอน ให้มีลักษณะเป็นการให้ความรู้แบบนิทาน ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการเรียนของเด็ก อันจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับตัวผู้เรียน นิทานถือเป็นศิลปะรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการปรุงแต่งของผู้ฟัง เพราะขณะที่ฟังนิทานผู้ฟังจะคิดตามไปด้วย โดยเฉพาะการคิดเดาเหตุการณ์ว่าจะดำเนินไปตามที่ตนคาดการณ์ไว้หรือไม่ ดังนั้นนิทานจึงช่วยฝึกทักษะการคิดและถ้าหากครูจัดสาระความรู้ในนิทานให้มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว มีความหมายและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะผู้เรียนจะจินตนาการว่าตนเป็นตัวละครเอกในนิทานและคิดแก้ปัญหาตามเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่คล้ายกับการคิดคลี่คลายหรือแก้ปัญหาของตนเอง ตัวแบบสัญลักษณ์ที่ได้จากตัวละครเอกในนิทาน จะถูกถ่ายทอดมายังผู้เรียน ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ครูต้องการปลูกฝังจากตัวละครเอกในนิทาน นิทานจึงเป็นสิ่งที่ปรุงแต่งให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และพฤติกรรมที่เหมาะสม มาใช้ใน ชีวิตประจำวันของผู้เรียนด้วยความเต็มใจ สนใจและมีความหมาย

3. จุดมุ่งหมายที่เกี่ยวกับสื่อ และเทคนิควิธีการสอนเนื่องจากนิทานสามารถแปรเปลี่ยนสัญลักษณ์หรือนามธรรมให้เป็นรูปธรรมหรือจินตนาการได้อย่างรวดเร็ว จึงมักนิยมนำนิทานมาใช้เป็นสื่อหรือเทคนิคของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4. จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับวิธีสอน การเล่านิทานเป็นศิลปะและเทคนิคที่นำสู่เรื่องที่จะสอนได้เป็นอย่างดีและก่อนเรียนควรใช้นิทานสร้างความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความอยาก

ที่จะเรียน มีความตั้งใจเรียน ระหว่างเรียนควรใช้นิทานเพื่อทำให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและ อภิปรายและใช้นิทานสรุปบทเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ข้อความดังกล่าวบ่งบอกอย่าง ชัดเจนว่า ครูผู้สอนสามารถใช้นิทานเป็นส่วนหนึ่งของการสอนในขั้นตอนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ทัศนีย์ อินทรบำรุง (2539, หน้า 28) ยังได้กล่าวถึงการนำนิทานมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอนว่า ครูจะต้องพิจารณาเนื้อหาที่มีคุณค่าและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้บทบาทและพฤติกรรมของครูก็จัดได้ว่ามี ความสำคัญ โดยครูจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนจากการยึดครูเป็นศูนย์กลาง (teacher centered) เป็นการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง (child centered) คือ เปิดโอกาสให้เด็กมี ส่วนร่วมในกิจกรรม ให้ได้ฝึกคิดและมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูและเพื่อน โดยใช้คำถามกระตุ้น ซึ่งคำถามที่ครูควรใช้ควรเป็นคำถามเชิงเหตุผลซึ่งเป็นคำถามที่เปิดกว้าง ให้เด็กคิดหาคำตอบได้หลายแนวทาง โดยไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลว่าคำนั้นจะถูกหรือผิด ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะคิดและแสดงออกมากขึ้นและการที่เด็กได้มีโอกาสได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นภายหลังการเล่านิทาน ยังเป็นการย้ำและเน้นให้เข้าใจถึงวินัยในตนเองอีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กประพฤติปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า นิทานนั้นสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ในทุก ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ได้หลายด้าน ทั้งด้าน เนื้อหา ด้านผู้เรียน ด้านสื่อและเทคนิคการสอนและวิธีการสอน ซึ่งการนำนิทานมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการสร้างบรรยากาศที่ดี สร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งช่วยฝึกทักษะทางภาษา ทักษะทางการคิดและนิทานยังก่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนี้

1. ปลุกฝังให้เด็กมีความรักในการอ่าน
2. ใช้นิทานสอนและฝึกทักษะทางภาษา คือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูดและเขียน
3. ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิด
4. เกิดการรับรู้เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีและการปฏิบัติในสังคม
5. ส่งเสริมในด้านมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม ศีลธรรม
7. ประโยชน์และความสำคัญของนิทาน

สมศักดิ์ ปรีปุระณะ (2542, หน้า 13 - 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนิทานและ ความสำคัญของนิทานไว้ดังนี้

1. นิทานช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
2. นิทานช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ
3. นิทานช่วยแก้ไขพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
4. นิทานช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
5. นิทานช่วยเสริมสร้างความสนใจและเร้าความสนใจ

6. นิทานช่วยเปลี่ยนบรรยากาศและสร้างสมาธิ

7. นิทานช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542, หน้า 15 – 20) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์
ของนิทานมีดังนี้

1. นิทานให้ความบันเทิงและให้ความรู้
2. นิทานเป็นเครื่องมือในการกล่อมเกลาจิตใจและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. นิทานเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความคิด
4. นิทานช่วยแก้ไขพฤติกรรมและสร้างคุณธรรม
5. นิทานจุดประกายความคิดและสร้างประสบการณ์ทางภาษา
6. นิทานช่วยปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ
7. นิทานทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
8. นิทานช่วยให้หายป่วยเร็วขึ้น
9. นิทานช่วยให้จิตใจสงบและหลับง่าย
10. นิทานช่วยลดความก้าวร้าว และช่วยให้ผู้ใหญ่เข้าใจความต้องการของเด็ก
11. นิทานช่วยขยายประสบการณ์
12. นิทานช่วยเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนรู้

พรทิพย์ วินโกมินทร์ (2542, หน้า 5 – 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์
ของนิทานพอสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยยั่วยุให้เด็กเกิดความสนใจ อยากอ่านหนังสือ ทำให้เด็กรักการอ่าน
2. ทำให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความหวังสบายใจ ให้ความอบอุ่นทางใจ
3. ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต นิทานบางเรื่องช่วยให้เด็กยอมรับความจริง
ในชีวิตมากขึ้น
4. ช่วยเสริมสร้างอุปนิสัยที่ดี เช่น ช่วยให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี เป็นคนมีน้ำใจ
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีเมตตากรุณา ให้อภัย รู้จักใช้เหตุผล รู้จักอดทน เป็นต้น
5. ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ทำให้เด็กอยากเป็นคนเก่งกล้า อยากทำความดี
เพราะทำความดีแล้วจะได้รับผลตอบแทนในความดีนั้น
6. ช่วยคลี่คลายปัญหาและซ่อมเสริมสภาพเด็ก เช่น การเสริมสร้างความมั่นใจ
ในการกล้าแสดงออกของเด็ก
7. ฝึกให้เด็กสามารถถ่ายทอดเรื่องได้

สรุป นิทานนั้นมีคุณค่าและมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งเพราะให้ทั้งความรู้และความ
บันเทิงและเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ ช่วยในการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ และใช้เป็น
กิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ในวงการศึกษาในทางจิตวิทยานั้น

จะช่วยให้เกิดความผ่อนคลาย ก่อให้เกิดสุขภาพจิตที่ดีและทำให้เกิดนิสัยรักการอ่าน ซึ่งถือได้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ดังนี้

จิตมณี อะเมกอง (2545, หน้า 59) ได้ให้นิยามของความสนใจซึ่งสรุปได้ดังนี้ ความสนใจคือ การที่บุคคลแสดงความรู้สึกชอบ พอใจ เอาใจใส่ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มีความอยากรู้อยากเห็น อยากแสวงหาคำตอบรวมทั้งเห็นคุณค่าต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้นั่นเอง

สุภาณี ชลภาพ (2545, หน้า 60) ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ดังนี้ ความสนใจ หมายถึง ความอยากรู้อยากเห็น อยากแสวงหา ความรู้สึกชอบ ความพอใจหรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อวัตถุหรือกิจกรรมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลเพียรพยายามและสามารถกระทำการจนบรรลุจุดมุ่งหมาย ความสนใจอาจจะใช้เวลานานหรือเป็นเพียงความรู้สึกชั่วครู่ก็ได้

จิราพร สุจริต (2543, หน้า 32) ได้สรุปความหมายของความสนใจในลักษณะเดียวกันว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ เอาใจใส่ กระตือรือร้น ตลอดจนความอยากรู้อยากเห็น ความอยากรมีส่วนร่วมและเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งความสนใจเกิดจากความต้องการ ความถนัด สภาพแวดล้อมซึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดความพากเพียรพยายามให้เกิดความสำเร็จ

ณิชาภัทร วัฒนาพานิช (2543, หน้า 35) ได้สรุปความหมายของความสนใจไว้ดังนี้ ความสนใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนได้แก่ ความรู้สึกในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การเห็นคุณค่า มีใจจดจ่อและมีความตั้งใจจริงที่จะกระทำสิ่งนั้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการแสดงออกอันเนื่องมาจากความรู้สึกดังกล่าวข้างต้นด้วย

จากความหมายที่นักการศึกษาได้ให้ไว้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปตามความถนัด สภาพแวดล้อม ความต้องการที่ต่างกัน ซึ่งทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ความพากเพียรพยายาม ความกระตือรือร้น ที่จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จหรือบรรลุในกิจกรรมที่สนใจนั้น ๆ ซึ่งความสนใจนั้นอาจเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเรียนรู้ในอนาคตนั่นเอง

2. ลักษณะของความสนใจ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้

สุภานี ชลภาพ (2545, หน้า 64) ได้สรุปลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้ ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุกคนอาจสนใจสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป สิ่งทีคนหนึ่งสนใจอาจไม่เป็นที่สนใจของอีกคนหนึ่ง และระดับความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป และความสนใจจะเป็นลักษณะที่จิตใจจดต่ออยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดนาน ๆ แล้วทำให้เกิดความตั้งใจได้ชนิดและระดับความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เพราะเราทุกคนย่อมจะสนใจในเหตุการณ์และสิ่งของแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาซึ่งมีความแตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับที่สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545, หน้า 69) ได้สรุปลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้ ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ความสนใจเป็นลักษณะที่มีจิตใจจดต่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลานานแล้วสามารถทำให้เกิดเป็นความตั้งใจได้ ลักษณะและระดับความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความถนัด ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน เป็นต้น ลักษณะของความสนใจของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันไปตามความต้องการ ความถนัดและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกันและการที่จะให้เด็กมีความสนใจในการเรียน ผู้เรียนจะต้องมีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอดและส่งผลต่อการเรียนในวิชานั้น ๆ ด้วย การที่จะให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนนั้นด้วย

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2532, หน้า 91 – 92) ได้อธิบายถึงลักษณะของความสนใจของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลแต่ละคน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล ดังนั้นย่อมแตกต่างกันได้
3. ความสนใจย่อมทำให้บุคคลเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. ความสนใจของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงได้
5. ความสนใจทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ

สรุปลักษณะของความสนใจของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันตามความถนัด ความต้องการ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ลักษณะของความสนใจนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเพียงชั่วขณะหรือตลอดไปก็ได้มีผลทำให้บุคคลเกิดความตั้งใจ มานะพยายามที่จะให้สิ่งที่ตนสนใจนั้นเกิดผลสำเร็จ

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ

จากการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสนใจจากเอกสารและนักการศึกษาหลายท่าน สามารถสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจได้ดังนี้ ความรู้หรือประสบการณ์

เดิมจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ และในขณะเดียวกัน ความรู้และประสบการณ์ที่เดิมของผู้เรียนแต่ละคนจะช่วยให้เกิดความสนใจ ซึ่งความสนใจนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมความเข้าใจและนำไปสู่ความสำเร็จในการอ่านและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจที่สำคัญที่ควรทราบดังนี้

1. ความสนใจเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมของตัวบุคคล
 2. ความสนใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนทุกคนไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกันเรื่องเดียวกันและในระยะเวลาเดียวกัน
 3. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย ซึ่งบุคคลจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นระยะสั้นหรือระยะยาวนั้นย่อมขึ้นอยู่กับสุขภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย
 4. ความสนใจเฉพาะอย่างอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามระยะเวลาและวัยของแต่ละบุคคลแต่แบบแผนของความสนใจนั้นค่อนข้างคงที่ ซึ่งจะทำให้สามารถวัดความสนใจของบุคคลในอนาคตได้
 5. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับสภาพจิตใจ และเชาวน์ปัญญาของแต่ละบุคคล โดยบุคคลที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องสลับซับซ้อน และบุคคลที่มีเชาวน์ปัญญาดำจะมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและไม่สลับซับซ้อน
 6. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งการที่แต่ละบุคคลจะสนใจเรื่องใดนั้นย่อมต้องมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ อยู่พอสมควร ถ้าหากบุคคลขาดประสบการณ์อาจไม่ทำให้เกิดความสนใจ เป็นแต่เพียงความอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวก็เลิกสนใจ
- ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลแต่ละคนนั้นย่อมเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ ความถนัด ประสบการณ์ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม อาจเปลี่ยนแปลงตามวัยและกาลเวลาของแต่ละบุคคล ความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งต่อการรับรู้และการเรียนรู้ ซึ่งจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ มีความพากเพียรพยายามในการเรียนอันจะส่งผลทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วยดี

4. สาเหตุของความสนใจ

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545, หน้า 71) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ดังนี้ บุคคลจะเกิดความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเนื่องจากการได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นแล้วเอาใจจดจ่อในสิ่งที่รับรู้อย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้สึกตอบสนองอย่างเต็มที่หรือพอใจในสิ่งนั้น ในที่สุดก็กลายเป็นความสนใจในสิ่งที่รับรู้ นั้น ๆ ความสนใจอาจจะเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุซึ่งขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ประสบการณ์ ความอยากรู้อยากเห็น การเลียนแบบและผลประโยชน์ในสิ่งนั้น ๆ เป็นต้น

จิราพร สุจริต (2543, หน้า 45) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ดังนี้

1. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
2. เกิดจากความถนัด และความสามารถของตนเอง
3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล
4. เป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่
5. เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับตัวบุคคล

ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์ (2538, หน้า 44 – 45) ได้สรุปความสนใจว่าเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

1. ความต้องการส่วนตัวของแต่ละบุคคล
2. เกิดจากการอ่านสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีผู้นิยมและสนใจซึ่งจะทำให้บุคคลนั้น ๆ เกิดความสนใจตามไปด้วย
3. เกิดจากการอ่านและส่งผลให้เกิดความสนใจ
4. การศึกษาฝึกอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจส่งผลให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้น
5. ความแปลกประหลาด เมื่อพบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาดหรือไม่เคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อน ก็จะทำให้เกิดความสนใจสิ่งนั้นขึ้น
6. จากสิ่งแวดล้อม เช่น การศึกษา การอบรม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
7. จากบุคลิกภาพของบุคคลซึ่งได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดและสุขภาพ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2532, หน้า 92) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความสนใจดังนี้

1. ความรู้ เพราะการที่บุคคลมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้บุคคลเกิดความสนใจในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
2. การเอาอย่าง อาจจะมีสาเหตุมาจากการตามอย่างบุคคลอื่น
3. ผลประโยชน์ เพราะต้องการรักษาผลประโยชน์
4. ความอยากรู้อยากเห็น
5. สาเหตุส่วนตัว ซึ่งเป็นเหตุผลของแต่ละบุคคล

สรุป บุคคลจะเกิดความสนใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็เนื่องมาจากการได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น แล้วให้ความสำคัญกับสิ่งที่รับรู้กันอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ อย่างเต็มใจ และพอใจแล้วในที่สุดก็กลายเป็นความสนใจในสิ่งที่รับรู้ นั้น ๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้อง คือ การกระตุ้นให้เกิดความต้องการ ให้ได้มีโอกาสได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ มีโอกาสได้รับการศึกษาอบรมเพิ่มเติม สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้สาเหตุสำคัญอันทำให้เกิดความสนใจอาจเกิดจากทางด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัด ความเอาใจใส่ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

5. ชนิดของความสนใจ

จากการศึกษาเกี่ยวกับชนิดของความสนใจจากนักการศึกษาหลายท่าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความสนใจภายใน เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลตามธรรมชาติ คือ รู้สึกพอใจ สนใจ อยากคิด อยากทำ มีความต้องการโดยไม่รู้ตัว ความสนใจชนิดนี้ก่อให้เกิดนิสัยที่ดีและความสนใจชนิดนี้เป็นความสนใจที่แท้จริง และเป็นแนวทางให้บุคคลสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้นานอย่างมั่นใจ ดังนั้นความสนใจชนิดนี้จึงควรถูกส่งเสริมและสนับสนุนมากที่สุด

2. ความสนใจภายนอก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากเกิดความสนใจภายใน โดยเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ความสนใจภายนอกนี้เป็นความสนใจที่ไม่มั่นคงถาวรเท่ากับความสนใจภายใน แต่ความสนใจภายนอกอาจพัฒนาไปสู่ความสนใจภายในก็ได้

6. การสร้างความสนใจในการเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียน เพื่อที่ผู้สอนจะได้ทำการจัดเนื้อหาบทเรียน สภาพแวดล้อมในห้องเรียนรวมทั้งสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้เรียน

2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดและความสามารถของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอน รวมทั้งเนื้อหาบทเรียน และสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียน

3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ เกิดความท้าทายความสามารถของผู้เรียน

4. ให้นักเรียนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น และให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในห้องเรียนให้มากที่สุด โดยการยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการทางด้านความสามารถทั้งด้านสติปัญญา และร่างกายอย่างต่อเนื่อง

6. จัดประสบการณ์ทางการเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จและให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

7. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดการเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง

8. แจ้งให้นักเรียนได้ทราบความก้าวหน้าของตนเองทุกระยะอย่างต่อเนื่อง

9. ใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่น่าสนใจ

ดังนั้นความสนใจจึงเป็นองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ โดยครูผู้สอนเป็นผู้สร้างความสนใจในลักษณะที่ผู้เรียนมีจิตใจจดจ่ออยู่ในสิ่งหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดนาน ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจจะทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ในการสอนที่ปฏิบัติแต่เดิมนั้น จะเน้นให้ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการ

จัดการเรียนการสอนโดยครูเป็นผู้ให้ความรู้ ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ครูเห็นชอบ นักเรียนสนใจหรือไม่นั้นครูจะไม่คำนึงถึง ซึ่งถือว่าการกระทำที่ไม่ใช่หลักการที่ดีนัก เพราะเนื่องในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนจะต้องให้ความสำคัญกับนักเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูผู้สอนต้องพิจารณาถึงเนื้อหาบทเรียนที่จะนำมาสอนนั้นว่าเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ จะต้องอยู่ในความสนใจของผู้เรียนหรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนให้ความสนใจ โดยการศึกษาความต้องการของผู้เรียน ปัจจุบันถือว่าความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพราะหากเมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนแล้วนั้น การเรียนการสอนก็จะก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดความสำเร็จทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนอีกด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญและคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

7. การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้อง เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากทั้งนี้เนื่องจากความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันและขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น อายุ เพศ สถิติปัญญา การศึกษา อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ในการวัดความสนใจได้มีผู้ให้แนวทางในการวัดความสนใจของแต่ละบุคคลไว้ดังนี้

สุภานี ชลภาพ (2545, หน้า 70) ได้กล่าวถึง การวัดความสนใจว่าสามารถกระทำได้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือแสดงพฤติกรรม ถ้าต้องการวัดความสนใจของบุคคลนั้นจะสามารถวัดหรือประเมินได้จากการกระทำหรือการแสดงพฤติกรรม ซึ่งสามารถศึกษาได้โดยวิธีการ ดังนี้

1. ความสนใจส่วนตัว เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจ ซึ่งความสนใจที่ได้จากการศึกษานี้เป็นพื้นฐานของการศึกษาความสนใจวิธีอื่น ส่วนในด้านของความเชื่อถือนั้นยังไม่ชัดเจนนัก

2. ความสนใจจากแบบทดสอบ เป็นวิธีศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาซึ่งบุคคลนั้นมีความสนใจ

3. ความสนใจจากแบบสำรวจ เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจโดยให้บุคคลแสดงความรู้สึก แล้วนำผลจากแบบสำรวจไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติได้ผลออกมาเป็นคะแนนทางด้านความสนใจ

4. ความสนใจขั้นอาสา เป็นวิธีการศึกษาจากพฤติกรรมจากการสังเกต

จิตมณี อะเมกอง (2545, หน้า 64 – 65) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความสนใจสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การใช้วิธีการสังเกต
2. การใช้วิธีการสัมภาษณ์
3. การใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ

4. การใช้แบบสำรวจความสนใจ

ความสนใจของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ด้านสติปัญญา อายุ เพศ ความถนัด สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ทางโรงเรียน ชุมชน และเพื่อน จึงสามารถวัดได้หลายวิธีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการนำไปใช้

สรุป ความสนใจของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน ดังนั้น การวัดความสนใจของแต่ละบุคคลสามารถทำได้หลายวิธี คือ วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสำรวจ และการใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ แต่วิธีหนึ่งที่จะนำไปวัดความสนใจในการเรียนได้ดีคือ การใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ เพราะจะทำให้ได้ผลการวิเคราะห์จากการวัดความสนใจที่ ชัดเจน และในการที่จะใช้วิธีการวัดความสนใจวิธีหนึ่งวิธีใดนั้นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ วัตถุประสงค์ในการวัดความสนใจเป็นสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

รุ่งวนา สุดจิตต์ (2545, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทยสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้สื่อสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2545, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนนิทาน มีค่าเท่ากับ $93.10 / 82.24$ ซึ่งถือว่ามี ประสิทธิภาพดีมากและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนนิทาน สูงกว่าก่อน การใช้บทเรียนนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สุภัทสร วัชรคุปต์ (2543, บทคัดย่อ) ได้จัดทำชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า ชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพ $90.00/93.33$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน $80/80$ ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

สุจิตรา ศาสตราวาทา (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และนักเรียนในกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ นำไปใช้ประโยชน์ เข้าใจเนื้อหาและใช้ภาษาได้อย่างคล่องกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

วีรชาติ ชัยเนตร (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการใช้บทเรียนแล้วนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษและบทเรียนนิทานพื้นบ้านไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษดีขึ้น และการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางการสอนที่ดีและประสบผลสำเร็จมาก เหมาะสำหรับชั้นมัธยมศึกษา

ปัจฉิมาพร อัครรัตน์ (2540, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อในการสอนอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธานีพิทยาคม จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ซิมป์สัน (Simpson, 1998, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างเสริมประสิทธิภาพให้กับตนเองของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบกลวิธีแบบร่วมมือควากระตือรือร้น และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (C*A*C*T*U*S) ผู้วิจัยเลือกใช้กลวิธีการอ่านต่าง ๆ 12 วิธี โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเป็นหลักตลอดภาคเรียนรวมระยะเวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ จากบันทึกของผู้เรียน ชิ้นงาน แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ การสัมภาษณ์ผู้เรียนและจากแบบทดสอบด้านการอ่าน Nelson Denney หลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านด้วยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยกลวิธี (C*A*C*T*U*S) สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านได้ ผู้เรียนสามารถอ่านเขียน คิดได้ดีขึ้นรวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนรู้อัตโนมัติ

โคลแมน (Coleman, 1995, p. 1641) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แผนภูมิความหมายในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้นักเรียนเกรด 3 ของมิสซิสซิปปีเดลต้า จำนวน 133 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ใช้เวลาสอนคาบละ 60 นาที จำนวน 3 คาบต่อสัปดาห์ ใช้การทดลองแบบก่อนเรียน (pretest) และการทดลองหลังเรียน

(posttest) สรุปผลการวิจัยได้ว่าการทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิความหมายมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มที่สอนควบคุมสูงกว่าที่สอนตามคู่มือครู

เบอร์รี่ (Berry, 1992, p. 4276 – A) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนเกรด 3 เกรด 4 เกรด 5 โรงเรียนรัฐบาล ของรัฐอาร์คันซอร์ อเมริกา และเพื่อต้องการทราบความก้าวหน้าของนักเรียนที่ศึกษาต่อ ในระดับวิทยาลัยเทคโนโลยี เมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนเหล่านี้ยังมีความสนใจในการที่จะศึกษาค้นคว้าด้านการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะเรียนจบจากที่เดิมไปแล้ว 20 ปี

เดลานีย์ (Delaney, 1985, p. 11-A) ได้ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีนักเรียนจำนวน 32 คน โดยฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มีนักเรียนจำนวน 33 คน โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญ ๆ เอาไว้ แล้วทำการจดบันทึกสิ่งที่สำคัญเหล่านั้นเท่าที่จะได้ และกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 32 คน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการทดลองพบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัดเจน

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การสื่อสารในชีวิตจริงและใช้เป็นพื้นฐานในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังมุ่งกระบวนการเรียนรู้โดยฝึกหัดผู้เรียนให้รู้จักวิธีการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียนและมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอน และการนำนิทานมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษามีส่วนช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ในการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า มีการนำนิทานเข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย เพราะนิทานสามารถตอบสนองยุทธวิธีการเรียนรู้ทางตรงของผู้เรียนโดยเฉพาะยุทธวิธีทางด้านความจำและยุทธวิธีทางเขาวงกตปัญหาในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาได้เป็นอย่างดีอีกทั้งยังมีส่วนสำคัญในการสร้างความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอีกด้วย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ตำบลขุนโขลน อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 210 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้มาจากการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 8 ห้องเรียน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบการสอน
2. แผนการจัดเรียนรู้ตามปกติ
3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลอง (pretest) และหลังการทดลอง (posttest)
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นิทานประกอบการสอน ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด และหลักการในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อวางแนวทางใน การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ของหลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) กระทรวงศึกษาธิการ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผล

1.3 เลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่ เนื้อหาในบทเรียนตามแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่มีความยากง่าย จำนวนศัพท์ สำนวนและโครงสร้างของประโยคที่มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา

1.4 เลือกนิทานที่จะนำมาใช้ประกอบการสอน โดยคัดเลือกจากความเหมาะสมของเนื้อหา ความยากง่ายของคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคที่มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา

1.5 วิเคราะห์ระดับของจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลรวมทั้งประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล

1.6 สรุปการวิเคราะห์และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ มีจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล

1.7 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นิทานประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย จำนวน 16 คาบ ๆ ละ 1 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย

1.7.1 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.7.2 สาระการเรียนรู้

1.7.3 สมรรถนะที่พึงประสงค์

1.7.4 เนื้อหาสาระ

1.7.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้

- 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- 2) ชี้นำสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำนิทาน

ภาษาอังกฤษเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายเพื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

- 3) ชี้นำสรุปและการนำไปใช้

1.7.6 งานที่มอบหมาย

1.7.7 สื่อการสอน

1.7.8 การวัดและประเมินผล

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ นางสาวสุกัญญา ไพธดำ, นางกฤตยา เรืองกิจ, นางวนิดา ผุดผ่อง, นางสุมาลี สุวรรณรุจิ และนางชูศรี เฉลิมเกียรติสกุล ตรวจสอบความถูกต้องในดานความคิดรวบยอด เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การดำเนินการในการใช้ภาษาตลอดจนความสอดคล้องและเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของแผนการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุง แก้ไขเพื่อให้แผนการสอนมีความเหมาะสมและถูกต้องยิ่งขึ้น

1.9 แก้ไขแล้วนำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กับกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนตามปกติ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแขนงวิชาภาษาอังกฤษ ของหลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) กระทรวงศึกษาธิการ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีจุดประสงค์ และเนื้อหาเดียวกันกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มทดลอง ต่างกันเฉพาะการนำนิทานมาประกอบการสอน โดยกลุ่มทดลองใช้นิทานประกอบการสอน แต่กลุ่มควบคุมใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1.2 สารการเรียนรู้

2.1.3 สมรรถนะที่พึงประสงค์

2.1.4 เนื้อหาสาระ

2.1.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

- 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- 2) ชี้นสอน
- 3) ชี้นสรุปและการนำไปใช้

2.1.6 งานที่มอบหมาย

2.1.7 สื่อการสอน

2.1.8 การวัดผลและประเมินผล

2.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับวิธีการดำเนินการทดลอง และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ นางสาวสุกัญญา ไพโรดำ, นางกฤตยา เรืองกิจ นางวนิดา ผุดผ่อง นางชูศรี เฉลิมเกียรติสกุล และนางสมาลี สุวรรณรุจิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

3. สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ของหลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) กระทรวงศึกษาธิการ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบเพื่อกำหนดรูปแบบของการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

3.3 วิเคราะห์หลักสูตรตามเนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองสอน

3.4 สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้สำหรับทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เนื้อหาครอบคลุมวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยทำการศึกษาเนื้อหา แบบฝึกหัดและแบบทดสอบจากเอกสาร แบบเรียน คู่มือประกอบการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 ข้อแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ เลือกข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงมากกว่า 0.5

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงไปทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 (ปวช. 2) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือต่อไป

3.6 นำกระดาษคำตอบจากการทดสอบของนักศึกษามาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูก ให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบเลย หรือตอบเกินกว่า 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อตรวจสอบและรวมคะแนนเรียบร้อยแล้วจึงทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27% แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.27 – 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.24 – 0.68

3.7 นำแบบทดสอบที่เลือกไว้แล้วจำนวน 45 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี จังหวัดสระบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยใช้ สูตร KR – 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.88

4. สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่ถามความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียน ตลอดจนการเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อคำถามในเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 40 ข้อ มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในเชิงบวก (positive) จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในเชิงลบ (negative) จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	1 คะแนน
มาก	ให้	2 คะแนน

ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5 คะแนน

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ นางสาว สุกัญญา ไพรด้า, นางกฤตยา เรืองกิจ, นางวนิดา ผุดผ่อง, นางชูศรี เฉลิมเกียรติสกุล และนางสุมาลี สุวรรณรุจิ ตรวจสอบเพื่อทำการพิจารณาเรื่องการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี อำเภอขุนไชลน อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

4.5 นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยการแจกแจงแบบ t (t - distribution) โดยแบ่งคะแนนสูงและต่ำ 25% ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 3.00 - 7.20

4.6 นำแบบสอบถามที่ได้จำนวน 20 ข้อไปทำการหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ตามวิธีการของครอนบัต ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยใช้รูปแบบ pretest - posttest control group design คือ รูปแบบที่มีกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองใช้วิธีสอน ซึ่งสามารถเขียนแสดงตามภาพ 2 ได้ดังนี้

R	(E)	O_1	X	O_2
R	(C)	O_1	-	O_2

ภาพ 2 แบบแผนการวิจัย

ที่มา : (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 164)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

R	แทน	การจัดดำเนินการแบบสุ่ม (randomization)
X	แทน	การทดลอง (treatment)
(E)	แทน	กลุ่มทดลอง (experimental group)
(C)	แทน	กลุ่มควบคุม (control group)
-	แทน	ไม่มีการทดลอง
O ₁	แทน	การวัดผลก่อนการทดลอง (pretest observation)
O ₂	แทน	การวัดผลหลังการทดลอง (posttest observation)

2. วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 จัดกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 แจกให้นักศึกษาทราบและทำความเข้าใจกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ทราบถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในครั้งนี้

2.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest) กลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลด้านทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.4 ดำเนินการสอน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยกำหนดให้

2.4.1 กลุ่มทดลองที่ใช้นิทานประกอบการสอน

2.4.2 กลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนตามปกติ

ทั้งสองกลุ่มใช้เนื้อหาเดียวกันและระยะเวลาเท่ากันในการวิจัย คือ 16 คาบ มีระยะเวลาคาบละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

2.5 หลังจากเสร็จสิ้นการสอนตามที่กำหนดไว้แล้วทำการสอบหลังเรียน (posttest) กับนักศึกษาทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลด้านทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน (pretest)

2.6 นำกระดาษคำตอบของของนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาตรวจให้คะแนน โดยหากตอบถูกให้ 1 คะแนน และหากตอบผิด หรือไม่ตอบเลย หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.7 ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 การเปรียบเทียบทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้尼ทานประกอบการสอนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติแบบ t-test dependent

1.2 การเปรียบเทียบทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้วิธีสอนตามปกติก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติแบบ t-test dependent

1.3 การเปรียบเทียบทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้尼ทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติ โดยใช้สถิติแบบ t-test independent

1.4 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาที่ใช้尼ทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติโดยใช้สถิติแบบ t-test independent

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (mean)

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย (mean) คำนวณจากสูตร (กาญจนา วัฒนา, 2544, หน้า 68) มีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

2.2 การวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้วยแบบทดสอบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (กาญจนา วัฒนา, 2544, 73) มีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของนักศึกษา
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของนักศึกษาแต่ละคน ยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักศึกษา

2.3 ความเที่ยงตรง (validity)

หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 แบบปรนัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยคำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 117) มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.4 ค่าความยากง่าย (P) (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2544, หน้า 281) มีสูตรดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยากง่ายของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

2.5 ค่าอำนาจจำแนก (r) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 281) มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{P_H - P_L}{N_H} \text{ หรือ } r = \frac{P_H - P_L}{N_L}$$

เมื่อ	P_H	แทน	จำนวนนักศึกษาตอบถูกกลุ่มสูง
	P_L	แทน	จำนวนนักศึกษาตอบถูกกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนผู้ตอบกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนผู้ตอบกลุ่มต่ำ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คำนวณจากสูตร KR - 20 ของคูเดอว์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 123) มีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_r^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_r^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

2.7 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ตามวิธีการของคอนนัค มีสูตรในการคำนวณดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนในแต่ละข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

2.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับการทดสอบหลังเรียน ภายในกลุ่มเดียวกัน คำนวณจากสูตร t-test dependent (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 165) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	การตรวจสอบ ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนแต่ละคน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนทุกคน
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.9 เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent group (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 162) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกและเกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
p	แทน	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณค่า t - test
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้
ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน ก่อนและหลังการทดลอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 (ปวช. 1)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 (ปวช. 1)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภายหลังจากได้รับการสอนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภายหลังจากได้รับการสอนระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นิทานประกอบการสอนและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 (ปวช. 1)

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ใช้นิทานประกอบการสอน	<i>n</i>	\bar{X}	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>P</i>
ก่อนเรียน	26	16.36	1.78		
หลังเรียน	26	36.15	1.99	86.55*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 แสดงว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 (ปวช. 1)

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนตามปกติ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ใช้วิธีสอนตามปกติ	<i>n</i>	\bar{X}	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ก่อนเรียน	25	15.56	1.73	84.25*	.000
หลังเรียน	25	33.76	2.24		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภายหลังจากได้รับการสอนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนและกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนตามปกติ โดยใช้ สถิติ *t* - test independent

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

วิธีสอน	<i>n</i>	\bar{X}	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ใช้นิทานประกอบการสอน	26	36.15	1.99	4.03*	.000
ใช้วิธีสอนตามปกติ	25	33.76	2.24		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าใช้วิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภายหลังจากได้รับการสอนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

วิธีสอน	<i>n</i>	\bar{X}	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>P</i>
ใช้นิทานประกอบการสอน	26	91.88	8.20	7.14 *	.000
ใช้วิธีสอนตามปกติ	25	66.08	19.50		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าที่ใช้วิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติ มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ที่ใช้วิธีสอนตามปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิธีสอนตามปกติ

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้ คือ

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนตามปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ตำบลขุนโขลน อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 210 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้มาจากการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 8 ห้องเรียนแล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) เวลา 16 ชั่วโมง จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้
2. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนตามปกติ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) เวลา 16 ชั่วโมง จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบวัดทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 45 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.27 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.24 – 0.68 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านมีค่าเท่ากับ 0.88

4. แบบวัดความสนใจทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.75 ค่าอำนาจ จำแนก (t- test) ที่ 3.00 – 7.20

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะเวลาที่เท่ากัน โดยกลุ่มทดลองจัดการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน กลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนตามปกติ

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการสอบหลังเรียนกับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการเรียนรู้อยู่

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (statistical package for the social science - SPSS for windows 10.0) คำนวณหาค่าทางสถิติ โดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานและใช้ค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน โดยใช้การทดสอบที่ (t - test dependent)

3. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการใช้วิธีสอนตามปกติ โดยใช้การทดสอบที่ (t - test independent)

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนตามปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสนใจทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนสูงกว่าวิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติ ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนจากผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) โดยใช้นิทานประกอบการสอนหลังเรียนสูงขึ้น หลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนนั้น เป็นเพราะการใช้นิทานประกอบการสอนมีผลทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพในการสร้างบรรยากาศที่ดี สร้างความรักรู้ความเข้าใจ รวมทั้งช่วยฝึกทักษะทางภาษา ทักษะทางการคิด นอกจากนี้นิทานยังก่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ดังที่ สุภัตสร วัชรคุปต์ (2543, หน้า 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอน โดยสรุปว่า นิทานเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน และยังเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการนำนิทานมาใช้เป็นสื่อและเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) หลังเรียนสูงขึ้น หลังจากที่ได้รับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนนั้น เป็นเพราะการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับที่ สุจิตรา เวทยาวงค์ (2545, หน้า 69) ได้กล่าวถึงลักษณะความสนใจว่าเป็นลักษณะที่บุคคลมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วเกิดความสนใจและเกิดเป็นความตั้งใจได้

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่ใช้วิธีสอนโดยใช้นิทาน ประกอบการสอนกับการใช้วิธีสอนตามปกติจากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนหลังเรียนสูงกว่าการใช้วิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจ เนื่องจากว่า นิทานนั้นสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ในทุก ๆ ขั้นตอนของการ จัดการเรียนการสอน ตอบสนองจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ได้หลายด้าน ทั้งด้านเนื้อหา ด้านผู้เรียน ด้านสื่อและเทคนิคการสอนและวิธีการสอน ซึ่งการนำนิทานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน นั้นมีประสิทธิภาพในการสร้างบรรยากาศที่ดี สร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งช่วยฝึกทักษะทาง ภาษา ทักษะทางการคิดและนิทานยังก่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งสอดคล้อง กับที่ สมศักดิ์ ปรีปรีคุณะ (2542, หน้า 11) ได้กล่าวถึงการนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือและสื่อ ในการจัดการเรียนการสอนว่า การนำนิทานมาใช้จะทำให้ผู้เรียนมีสมาธิมากขึ้น นอกจากนี้ยัง ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลาย สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน และเกิด ความคิดรวบยอดใหม่ และสุภัสสร วัชรคุปต์ (2543, หน้า 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มี ต่อการเรียนการสอนว่า นิทานสามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน และยังเป็น เครื่องมือที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้นิทานยังช่วยฝึกทักษะการคิดและถ้าหากครูจัดสาระความรู้ในนิทานให้มีความ เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว มีความหมายและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะผู้เรียนจะจินตนาการว่าตนเป็นตัวละครเอกใน นิทานและคิดแก้ปัญหาตามเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ คล้ายกับการคิดคลี่คลายหรือแก้ปัญหา ของตนเอง ตัวแบบสัญลักษณ์ที่ได้จากตัวละครเอกในนิทาน จะถูกถ่ายทอดมายังผู้เรียน ทำให้ เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ครูต้องการปลูกฝังจากตัวละครเอกในนิทาน นิทานจึงเป็นสิ่งที่

ปรุ้งแต่งให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และพฤติกรรมที่เหมาะสม มาใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ด้วยความเต็มใจ สมใจ และมีความหมาย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนตามปกติ

4. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้นิทาน ประกอบการสอนกับการใช้วิธีสอนตามปกติ จากผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) โดยใช้นิทานประกอบการสอนหลังเรียนสูงกว่ากับการใช้วิธีสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้นิทานประกอบการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียนมากขึ้น สูงขึ้นกว่าการสอนตามปกติ เพราะการเรียนโดยใช้นิทานประกอบการสอน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ตั้งใจ ไม่เกิดความเบื่อ สนุกสนาน น่าติดตาม จึงทำให้ผลการเรียนสูงขึ้นดีกว่าการเรียนรู้อตามปกติ ดังที่สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545, หน้า 212 – 213) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่นำนิทานเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการเรียนรู้ และเพื่อให้ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ การนำนิทานมาใช้เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีสมาธิมากขึ้น ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย มีความรู้ความเข้าใจ เพิ่มพูนประสบการณ์และข้อมูล เกิดความคิดรวบยอดใหม่ ได้รับบรรยากาศที่ประทับใจและมีคุณค่า ซึ่งผู้ใช้นิทานสามารถประเมินผลความสำเร็จเหล่านี้ได้ง่ายและรวดเร็ว ดังนั้นการใช้นิทานช่วยในการจัดการเรียนการสอนจึงทำให้การสอนมีชีวิตชีวาเพิ่มมากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีความสุข กระตือรือร้นและสนใจในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนนั้นก็ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะการอ่านและด้านต่างๆ สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนนำวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบการสอนไปใช้ควรศึกษาให้เข้าใจ และควรมีการเตรียมการให้เป็นระบบ มีขั้นตอน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น และการจัดการเรียนรู้ต้องให้เวลากับผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับวิธีสอน

1.2 ครูควรคอยกระตุ้น ให้คำแนะนำ และกำลังใจแก่ผู้เรียนที่เรียนให้เกิดความมั่นใจที่จะกล้าแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะมีผลต่อการวัดผล

1.3 ครูควรแนะนำ ติดตามการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกทักษะการอ่านที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อการฝึกการอ่านที่ถูกต้องเหมาะสมของ

1.4 ครูต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน พร้อมทั้งควรทำการวัดระดับความสนใจในการเรียนของผู้เรียนด้วย

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับวิชาอื่น ๆ และกับนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

2.3 ควรจะนำวิธีสอนสอนโดยใช้นิทานประกอบไปทำการศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความคงทนต่อการเรียนรู้ และการพัฒนากระบวนการคิด เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ หมั่นวาจา. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพสมองด้านการรู้
และเข้าใจทางภาษาตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ดกับความเข้าใจ
ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา จันทะดวง. (2543). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. สกลนคร: สถาบัน
ราชภัฏสกลนคร.
- กาญจนา วัฒนอายุ. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม:
ม.ป.ท.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (2533). คู่มือการสอนอ่าน. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
เกริก ยूनพันธ์. (2539). การเล่านิทาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จิตมณี อะเมกอง. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบ
การณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราพร สุจริต. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตาม
แนวทางทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอน
ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉลวย พร้อมมูล. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา:
สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ณิชากัทร วัฒนาพานิช. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจ
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ
สอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน ด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2543). การอ่านเพื่อชีวิต (Reading for Life). พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม.
- ดวงเดือน แจ่มสว่าง. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ถนอมวงศ์ ส้ายอดมรรคผล. (2537). การอ่านให้เก่ง (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- ทรงพร อิศโรธกุล. (2538). การสอนอ่านแนวใหม่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทัศนีย์ อินทรบำรุง. (2539). **วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
เล่นิทานก่อนกลับบ้าน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัช วันชูชาติ. (2542). **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** นครสวรรค์:
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- นฤมล กังวาลไกล. (2534). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ
เขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้
รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เนื่อน้อง สันบุญ. (2541). **ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์เล่นิทาน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2538). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 3).** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช.
- ปัจฉิมาพร อภัยรัตน์. (2540). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้
นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อในการสอนอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนอุดรธานีพิทยาคม จังหวัดอุดรธานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. (2538). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ
เขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยการฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิด
สร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 6).** กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรณี เสวตมาลย์. (2543). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษา
อังกฤษด้วยการสอนแบบ KWL-Plus กับการสอนตามคู่มือครู.** วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรทิพย์ วินโกมินทร์. (2542). นิทานและหุ่นสำหรับเด็กปฐมวัย 1071401. กรุงเทพฯ:

สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยการณ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏ
พระนคร.

เพ็ญจลา สุริยกานต์. (2544). การใช้นิทานอีสปเป็นสื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

พื่อน เปรมพันธ์. (2542). ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย. กาญจนบุรี: สถาบันราชภัฏ
กาญจนบุรี.

ภิญโญ ช่างसान. (2542). ภาษาเพื่อการสื่อสาร. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.

มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2545). การพัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้าน
การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รุ่งวนา สุดจิตต์. (2545). การพัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย
สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัด
กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรรณิ ศิริสุนทร. (2539). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: การพิมพ์.

วิจิตรา นรสิงห์. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการ
อ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วย
กลวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิภาดา ประสานทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบัน
ราชภัฏสวนสุนันทา.

วีระชาติ ชัยเนตร. (2541). การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทาน
พื้นบ้านสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2546). หลักสูตรวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์

- สมพร แพ่งพิพัฒน์. (2542). การอ่านเพื่อชีวิต. เพชรบูรณ์: สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สมศักดิ์ ปรีบูรณ์. (2542). นิทานสำหรับเด็ก. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สมเกียรติ กินจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกห์ (MIA). วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมุทร เช็นเซาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 9).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัณห์พัฒน์ อรุณธารี. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- สุจิต เพียรชอบ, และสายใจ อินทร์พรรษ. (2536). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา
(พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วย
โครงสร้างระดับยอด ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอน
ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุจิตรา ศาสตราวหา. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทาน
เป็นองค์ประกอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ ชุ่มจิต. (2543). หนังสือเด็ก. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุพิน เลิศรัตนการ, และคนอื่น ๆ. (2540). คู่มือภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ:
พี.เอส.พี.
- สุภาณี ชลภาพ. (2545). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสนใจ
ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน
ด้วยบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
(รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุภัทสร วัชรคุปต์. (2543). **ชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุมาลี ธนุฉนิตวารกุล. (2541). **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี K-W-L Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2545). **20 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมและการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อรรวรรณ น้อย मुख. (2544). **การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวการสอนอ่านแบบ เอ อาร์ ซี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี มากมณี. (2541). **การพัฒนาแบบสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการตรวจให้คะแนนแบบพหุวิภาค**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัชฌา ชื่นบุญ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำไพ เกียรติชัย. (2544). **การอ่านเพื่อความเข้าใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Berry, Mary Ann. (1992, July). The personal reading interests of third, fourth, and fifth grade children in selected ark an sas ; public schools. **Dissertation Abstract International**, 52 (12), 4276A.

- Burns, P.C., & Roe, B.D.(1980). **Informal reading assessment** (B.O. Smith, E2.)
Boston, New York: Houghton Mifflin.
- Coleman, L.C. (1995, November). The effects of semantic mapping on reading comprehension level of third-grade students in the Mississippi Delta.
Dissertation Abstract International, 56 (5), 1641.
- Collie, Joanne, & Stephen Slater. **True To Life Elementary Personal Study Workbook**. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Delaney, Norma McLuckie. (1985, July). The effect of strategy training on comprehension of implicit and explicit information in familiar and unfamiliar expository text. **Dissertation Abstract International, 10 (2)**, 25.
- Finocchiaro, Mary, & Brumfit. C.J. (1983). **The functional-notional approach : from theory to practice**. New York: Oxford University Press.
- Gebhard, Jerry G. (1985). **Teaching reading through assumptions about learning, English teaching forum**. 23 (July): 16 – 20.
- Goodman, Kenneth S. (1982). **Language & literacy**. Boston, London and Henley: Routledge & Kegan Paul Ltd.,.
- Gray, William Scott. (1984). **On their own in reading**. Chicago: Foreman and Company.
- Harris, Albert J., & Edward R. Sipay. (1979). **How to teach reading**. New York: McGraw Hill.
- Irwin, j. w. (1991). **Teaching reading comprehension processes**. New Jersey: Prentice – hall.
- Lapp, Daine, & Flood James. (1986). **Teaching students to read**. New York: Macmillan.
- Madsen, Harold S. (1983). **Techniques in testing**. New York: Oxford.
- Morris, A., & Dove, Stewart N. (1984). **Learning to learn from text : effective reading in the content area**. North Ryde: Addison – Wesley.
- Nelson, Gayle L. (1984). **Reading : a student centred approach, English teaching forum**. 22 (October): 2 – 5, 8.
- Nunan, Dabid. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Cambridge: Cambridge University.
- Price, Planaria. (1997). **Open sesame**. Michigan: The University of Michigan press.

Rubin, Dorothy. (1993). **A practical approach to teaching reading**. U.S.A. n.p. : Allyn and Bacon, A Division of Simon & Schuster.

Schnotz, W. (1994). **Reading comprehension, learning of, the international encyclopedia of education** (2nd ed.). Grate Britain: BPC Wheatons.

Simpson, P.L. (1998). Promoting self-efficacy in postsecondary at-risk readers: a view of the effects of using and instructional model based on cooperative, active, critical thinking unified strategies (C*A*C*T*U*S). **Dissertation Abstract International 59**: 1966.

Stevick, Earl W. (1980). **Memory, meaning and method**. Rowley, Massachusetts: Newbury.

Williams, Eddie. (1986). **Reading in the language classroom**. London: Macmillan Publisher.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ก

- แผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รหัสวิชา 2000 – 1202

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

จำนวนหน่วยกิต (ชั่วโมง) 1 (2)

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1
2. เพื่อใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
3. เพื่อให้เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และเข้าสู่สังคม

มาตรฐานรายวิชา

1. สนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเลือกใช้ภาษาทำทางที่เหมาะสม กับบุคคลและกาลเทศะ
2. ใช้ภาษาเพื่อให้คำแนะนำ ขอและให้ข้อมูลบรรยาย เปรียบเทียบ บรรยายเหตุการณ์ บุคคล สิ่งของ และสัญลักษณ์ ด้วยประโยคหรือข้อความสั้น ๆ
3. ถาม – ตอบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้คำถามประเภทต่าง ๆ
4. ใช้กลยุทธ์ในการฟังและอ่านที่เหมาะสมกับบริบทเพื่อความเข้าใจ
5. บูรณาการการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการเรียนรู้ด้วยตนเองในศูนย์การเรียนรู้ โดยมีหลักฐานการเรียนรู้ บันทึกการเรียนรู้ การประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ฝึกปฏิบัติการฟัง พูด อ่าน เขียน เรื่องราว เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต อนาคต การใช้คำสำนวน วลีในการสนทนาในชีวิตประจำวันและการทำงาน การบรรยาย บุคคล สิ่งของ สถานที่ สุขภาพ การบอกทิศทาง อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ข่าว เรื่องทั่วไปประเภทต่าง ๆ เข้าใจ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย การใช้ภาษาและทำทางได้ถูกต้องตามมารยาทสังคมเหมาะสมกับกาลเทศะ ถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน และฟัง เข้าใจ เกี่ยวกับวันสำคัญ และประเพณีของเจ้าของภาษา วางแผนการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา

หัวข้อเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 1(2)

รหัสวิชา 2000 - 1201

เวลาเรียน 8 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง

สัปดาห์	หน่วย การเรียนรู้	หัวข้อเนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
1	1	Reading in everyday life	2
2	2	Weather	2
3	3	Describe people	2
4	4	Describe object	2
5	5	Location	2
6	6	Direction	2
7	7	Healthy	2
8	8	Holiday	2
		รวม	16

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.

Unit 1 Reading in everyday life

เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรานั้น นักศึกษาสามารถทำการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้จากสื่อต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีมากมายหลากหลายรูปแบบแล้วแต่มีประโยชน์กับผู้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างยิ่ง และสื่อชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์และสามารถพบเห็นได้ทั่วไป ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งสื่อสิ่งพิมพ์ในแต่ละชนิดนั้นมีความแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ ของสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอ่านข่าวหรือบทความ และเนื้อหาต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ไม่ซับซ้อนมากนักได้ และสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ โดยที่ครูผู้สอนนำสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ มาให้นักศึกษาได้ทำการศึกษา

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนนำตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ มาให้นักศึกษาดูตัวอย่าง พร้อมกับพูดคุยและสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับการอ่านที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา และอธิบายถึงสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ ที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป โดยให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ
3. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน และให้ส่งตัวแทนจับฉลากเลือกใบงานที่ครูได้กำหนดให้ เพื่อทำกิจกรรมกลุ่มภายในห้องเรียน โดยกิจกรรมที่กำหนดให้คือ ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มแปลเนื้อหาที่ได้รับ และทำการสรุปเนื้อหาสำคัญ ๆ อีกทั้งให้บอกถึงจุดเด่น-จุดด้อยของสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดนั้น ๆ
4. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งครูผู้สอนอธิบายสรุปเสริมเพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
5. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดประกอบบทเรียน
6. ทำการเฉลยแบบฝึกหัด โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตอบคำถามจากแบบฝึกหัด และครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง
7. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน และส่งตัวแทนมาจับฉลากเลือกของบรรจุเนื้อเรื่องนิทานเรื่อง หนูกับแมว (The mice and the cat) โดยให้แต่ละกลุ่มนำเนื้อเรื่องที่ได้รับนั้นไปศึกษาร่วมกัน จากนั้นให้ทำความเข้าใจและแปลเนื้อเรื่องดังกล่าว และเมื่อกลุ่มใดแปลเนื้อเรื่องได้เสร็จเรียบร้อยแล้วให้นำมาส่งครูผู้สอน โดยจัดลำดับในการส่ง
8. เมื่อนักศึกษาทุกกลุ่มส่งงานครบหมดแล้ว ครูผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอบทแปลหน้าชั้นเรียน และหากกลุ่มใดสามารถแปลเนื้อเรื่องนิทานได้ถูกต้องหรือมีความหมายใกล้เคียง จะได้รับคะแนนผลคะแนนสำหรับเก็บสะสมคะแนนของแต่ละคนตามลำดับดังนี้

ส่งกลุ่มที่ 1	ได้รับคะแนน	+5	และคะแนนการแปล	5	คะแนน
ส่งกลุ่มที่ 2	ได้รับคะแนน	+4	และคะแนนการแปล	5	คะแนน
ส่งกลุ่มที่ 3	ได้รับคะแนน	+3	และคะแนนการแปล	5	คะแนน
ส่งกลุ่มที่ 4	ได้รับคะแนน	+2	และคะแนนการแปล	5	คะแนน
ส่งกลุ่มที่ 5	ได้รับคะแนน	+1	และคะแนนการแปล	5	คะแนน

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในชั้นเรียน
3. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากใบงาน
4. แบบฝึกหัด
5. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
6. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. ตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ
3. นิทานอีสปเรื่อง หนูกับแมว (The mice and the cat)
4. Dictionary
5. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง หนูกับแมว
(The mice and the cat)

There was a group of mice that lived together in a house. Every night the mice would come out of their holes and looked for food in the house. The house owner was very angry because the mice always damaged a lot of things and made his house messy. So one day he asked his neighbour to give him a cat to keep in his house. It was a young cat which was big and active. And he caught several mice on each night. The mice were so scared of the cat that no one came out of their holes. So they had no food and became weak. One day all the mice came together to find a solution before they would all die of hunger. However, nobody had a good idea. But finally, a young mouse stood up and gave his idea. "Let's tie a bell around the cat's neck? We will hear the bell when he comes near and we can run away in time." All the mice were pleased and agreed with the idea of the young mouse. But an old mouse stood up and said, "It's a good idea, but... who will tie the bell around the cat's neck?"

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	รหัส	2000 – 1221 1(2)	ระดับ	ปวช.
Unit 2	Weather			เวลา	120 นาที

สาระสำคัญ

การสนทนาเรื่องสภาพอากาศจัดได้ว่าเป็นหัวข้อในการสนทนาหัวข้อหนึ่งที่ใช้ในการสนทนาทั่ว ๆ ไป และเป็นหัวข้อในการสนทนาที่นิยมนำมาใช้ในวงสนทนาน้อย่างกว้างขวาง และเมื่อมีการพูดถึงเรื่องสภาพดินฟ้าอากาศสิ่งสำคัญที่จำเป็น ได้แก่ การเลือกใช้คำที่ใช้ในการบรรยายถึงสภาพดินฟ้าอากาศให้เหมาะสม และถูกต้อง ดังนั้น นักศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับ คำศัพท์ และสำนวนที่ใช้เกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน ที่ใช้ในการบรรยายสภาพดินฟ้าอากาศได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำงานแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาเรื่องสภาพดินฟ้าอากาศ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพอากาศในวันนี้ว่าเป็นอย่างไร และพูดคุยถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพดินฟ้าอากาศ โดยให้นักศึกษาแต่ละคนแสดงความคิดเห็น

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน จากนั้นครูผู้สอนแจกเอกสารประกอบการร่วมกิจกรรมให้กับนักศึกษา โดยเอกสารที่แจกได้แก่ ประโยคจากนิทานเรื่อง เหยือกน้ำสองใบ (The two pitchers) โดยให้แต่ละกลุ่มจัดเรียงประโยคเนื้อเรื่องของนิทานให้สมบูรณ์และถูกต้อง โดยที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดประโยคแรกให้กับทุกกลุ่ม จากนั้นให้เริ่มการแข่งขัน โดยกำหนดเวลาตามความเหมาะสม เมื่อหมดเวลาแข่งขันให้แต่ละกลุ่มนำส่งครูผู้สอน และครูผู้สอนทำการตรวจสอบต่อไป กลุ่มที่สามารถจัดเรียงได้ถูกต้องมากที่สุดจะได้รับคะแนน 5 คะแนนสำหรับสมาชิกในกลุ่มไว้เก็บสะสมคะแนนของตนต่อไป จากนั้นเรียงลำดับคะแนน ตามความถูกต้อง โดยให้คะแนน 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในห้อง
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. กิจกรรมจากนิทานอีสปเรื่อง เขี้ยวหน้าสองใบ (The two pitchers)
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง เทือกน้ำสองใบ

(The two pitchers)

Long time ago there were two pitchers in a rich man's house near the river. One pitcher was ceramic in blue and white with crane design on it. Another one was a brass pitcher. It looked bright and shiny and had beautiful tall shape. The brass pitcher had high value, making the owner very proud of it. The brass pitcher was very arrogant. The ceramic pitcher was humble because it was not made from expensive things. One day there was a heavy rainstorm and all houses flooded with water. The strong current washed things in houses along the water. The two pitchers were also washed away. While the water ran along to the sea, the two pitchers were floating near each other. While still floating, the arrogant brass pitcher boasted, "You should pray to God to make you stay close to me forever so that you will be safe though it bothers me." "Thank you, but you may hit and break me if you come close. I may be drowned," replied the ceramic pitcher. The ceramic pitcher was lighter and could stay afloat until it landed on some bush. The brass pitcher which was heavy and proud of itself was finally washed to the sea and drowned.

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)

ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 3 Describe people เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบรรยายบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นในการสนทนาโดยเฉพาะเมื่อนักศึกษาสนทนาในหัวข้อที่เกี่ยวกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับคู่สนทนา เช่น สมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือผู้ที่รู้จักกัน ซึ่งในการสนทนากับบุคคลเหล่านี้ อาจเป็นการสนทนาตามมารยาทหรือสนทนาเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่แท้จริง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำการศึกษาเรียนรู้ และทำความเข้าใจ คำศัพท์ สำนวน ประโยคการถาม – ตอบ เกี่ยวกับการบรรยายบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน รูปประโยคที่ใช้ในการบรรยายบุคคลได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับการบรรยายบุคคลได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การบรรยายบุคคล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนเลือกนักศึกษาประมาณ 3 – 5 คน ให้ออกมายืนหน้าชั้นเรียน แล้วให้เพื่อนในห้องเรียนบรรยายลักษณะของเพื่อนที่อยู่หน้าชั้นเรียน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับการบรรยายบุคคล โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ครูผู้สอนแจกประโยคซึ่งเป็นเนื้อเรื่องของนิทานเรื่อง เสียงคำรามจากภูเขาไฟ (The groaning volcano) ให้กับนักศึกษาแต่ละคน ๆ จนครบทุกคนโดยเรียงลำดับเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักศึกษาแปลและทำความเข้าใจกับความหมายของประโยคที่ได้รับเมื่อหมดเวลาตามที่กำหนดแล้ว ครูผู้สอน ให้นักศึกษابรรยายลักษณะของเพื่อนในห้อง 1 คน โดยที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ จากนั้นจึงอ่านออกเสียงประโยคที่ได้รับพร้อมกับแปลเป็นภาษาไทยให้เพื่อนในห้องและครูผู้สอนฟังเป็นรายบุคคล และหากนักศึกษาสามารถอ่านออกเสียงและแปลได้ถูกต้อง จะได้รับคะแนนสะสมคนละ 5 คะแนน เพื่อเก็บสะสมต่อไป และหากนักศึกษาคนใดที่ไม่สามารถบรรยายลักษณะของเพื่อนในห้องที่ครูกำหนดให้ได้ ก็จะถูกหักคะแนนจากคะแนนที่สะสมได้ 5 คะแนน และหากนักศึกษาคนใดแปลผิด จะถูกหักคะแนนที่สมไว้ของตนเอง 3 คะแนน

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่กับเพื่อนฝึกสนทนา
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน
6. ชักถามและตอบคำถาม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. กิจกรรมจากนิทานอีสปเรื่อง เสียงคำรามจากภูเขาไฟ (The groaning volcano)
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง เสียงคำรามจากภูเขาไฟ
(The groaning volcano)

One morning in a village near a volcano, the villagers heard a thunderous sound. Everybody stopped to listen. They looked at one another and asked, "what has happened?" Finally they realized that it was a groan from the volcano. Everybody went to have a close look at it. The volcano groaned loudly again. Some men thought there was going to be an earthquake. But some women believed the was a giant trying to get out of the volcano. While the villagers were talking to one another, the volcano began to groan louder and more frequently. Not far away, there was a mouse looking for food. It paid no attention to the loud noise. But when it saw so many people around, it became frightened. The mouse cried out in a sharp voice and ran back into his hole. After that the volcano stopped groaning. The villagers who saw what had happened all laughed at the event. "Gosh! Such a groan could not frighten that little mouse. But the mouse was afraid of us instead. Why then do we have to be frightened by the volcano?" The villagers then back home.

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 4 Describe object เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบรรยายสิ่งของโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว เป็นการบอกถึงรูป ลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบ ลักษณะ ของสิ่งของนั้นๆ อย่างชัดเจน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำการศึกษา เรียนรู้ และทำความเข้าใจ คำศัพท์ สำนวน ประโยคคำถาม – ตอบ เกี่ยวกับการบรรยายสิ่งของเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน รูปประโยคที่ใช้ในการบรรยายสิ่งของได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับการบรรยายสิ่งของได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การบรรยายสิ่งของ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนนำสิ่งของต่าง ๆ มาวางหน้าชั้นเรียน แล้วให้นักศึกษาในห้องเรียนบรรยายช่วยกันบรรยายลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ ที่อยู่หน้าชั้นเรียน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
3. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับการการบรรยายบุคคล โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
4. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
5. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
6. ครูให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน จากนั้นครูแจกเนื้อเรื่องนิทานเรื่อง ลูกโอ๊กกับผลฟักทอง (The oak and the pumpkin) ให้กับนักศึกษากลุ่มละ 1 ชุด เพื่อทำการศึกษาให้เข้าใจโดยมีเวลากำหนดให้ จากนั้น ครูผู้สอนเก็บเนื้อเรื่องนิทานคืนจากนักศึกษาทุกกลุ่ม จากนั้นครูผู้สอนแจกชุดกิจกรรมให้กับนักศึกษากลุ่มละ 1 ชุด เพื่อทำกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ โดยในกิจกรรมจะให้นักศึกษาทำการเติมคำเพื่อทำให้นิทานเรื่อง ลูกโอ๊กกับผลฟักทอง สมบูรณ์ ครูจะทำการจับเวลา และเมื่อหมดเวลาแล้วครูผู้สอนจะทำการตรวจสอบความถูกต้อง และให้คะแนนกับสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งผลการให้คะแนนมีลำดับสูงสุดจาก 10 คะแนน ไล่เรียงลำดับการทำถูกผิด ไปจนถึง 1 คะแนนตามลำดับ เพื่อเป็นการเก็บคะแนนสะสมของแต่ละบุคคล

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่กับเพื่อนฝึกสนทนา
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน
6. ซักถามและตอบคำถาม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. สิ่งของต่าง ๆ
3. กิจกรรมจากนิทานอีสปเรื่อง เสียงคำรามจากภูเขาไฟ (The groaning volcano)
4. Dictionary
5. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง ลูกโอ๊กกับผลฟักทอง
(The acorn and the pumpkin)

A long time ago, there was a farmer named Harry. He was very keen on gardening and growing plant. Harry would always spend most of the day cutting the branches of his plants, watering them and breaking up the soil. He also liked to explore new techniques to use with his farm. These new techniques were frequently successful. The success he got turned Harry into an arrogant and self-centered man. Then one day, while he was passing his pumpkin field, Harry noticed that the pumpkin had a very small stem and only a few fruits. In comparison, Harry saw that a nearby oak tree had a big trunk and hundreds of a acorns. He then said, "The nature was foolish. There are so few pumpkin fruits because its stem is too small." "If I can change it, I will make a pumpkin tree as big as an oak tree, so that there will be a lot of pumpkin fruits instead of those. After that, Harry went to rest under the oak tree, continuing to complain about the nature of the pumpkin trees. The nice weather made Harry fall asleep under the oak tree. Just then, an acorn fell off and it Harry's nose. Harry got up with pain. He looked around to see what had happened. Seeing what happened Harry said, "If the oak tree bears pumpkin fruits like I had wished, I would have been dead by now." This incident made Harry understand that the nature had already made everything right. He also stopped insulting other people's opinion from that time on.

บันทึกหลังการสอน**ผลการสอน**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบุญ)

ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 - 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 5 Location เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบอกถึงตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่แต่ละสถานที่ที่เป็นหัวข้อการสนทนาหัวข้อหนึ่งที่นักศึกษา
มีโอกาสที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์ ส่วนน ที่ใช้ในการ
การบอกที่ตั้งของแต่ละสถานที่ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถสนทนาและใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และส่วนน ที่ใช้ในการบรรยายสภาพดินฟ้าอากาศได้
อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิด
ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การบอกตำแหน่งที่ตั้ง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาดูรูปภาพที่ครูผู้สอนได้เตรียมมาพร้อมกับประโยคที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ โดยให้นักศึกษาเลือกประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมกับรูปภาพ
2. ครูผู้สอนเฉลยพร้อมอธิบายประกอบ

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน การถาม - ตอบที่เกี่ยวกับการบอกตำแหน่งที่ตั้ง โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน จากนั้นครูผู้สอนแจกเนื้อหา นิทานเรื่อง เสือกับกำไลทอง (The tiger's golden bracelet) ให้กับศึกษานำไปทำการศึกษากลุ่มละ 1 ชุด โดยในแต่ละชุดจะเป็นเนื้อหานิทานในแต่ละช่วงที่ไม่มีคำตอบต่อเนื่องกัน แล้วให้นักศึกษาทำการศึกษาและทำความเข้าใจกับเนื้อหานิทานที่ได้รับ จากนั้นครูผู้สอนนำภาพประกอบนิทานมาวางเรียงกันโดยไม่จัดลำดับหน้าชั้นเรียนและให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเนื้อหานิทานที่ได้รับมาวางให้ตรงกับภาพประกอบโดยมีการจับเวลาในการแข่งขัน เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันครูผู้สอนทำการตรวจสอบความถูกต้อง โดยกลุ่มใดที่วางประโยคกับภาพได้ถูกต้องที่สุดจะได้รับคะแนนสะสมเป็นรายบุคคลตามลำดับ 5, 4, 3, 2 และ 1 เพื่อนำไปเก็บสะสมต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่กับเพื่อนในห้องเรียนฝึกสนทนา
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน
6. ชักถามและตอบคำถาม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. ภาพประกอบ
3. แผ่นป้ายประโยค
4. กิจกรรมจากนิทานอีสปเรื่อง เสือกับกำไลทอง (The tiger's golden bracelet)
5. Dictionary
6. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง เสือกับกำไลทอง

(The tiger's golden bracelet)

There was a group of merchants who traveled together to other cities. One evening, they came to a place where a great river ran through. The merchants decided to stay there for one night. While they were preparing their tents, they saw an old tiger sitting on the other side of the river. The tiger shouted across the river, "Please come and get this golden bracelet." The tiger showed the merchants the golden bracelet by waving it. But all of them stood still to listen and showed no interest. The next morning, all the merchants were very surprised that the old tiger was still there, on the opposite side of the river. Then, a brave merchant walked to the riverside to face the tiger. "Young man, would you please come here and get this golden bracelet from me?" asked the old tiger. "Why do you want to give me the golden bracelet?" "When I was young, I ate a lot of humans and now, I want to take to good deeds. So I am offering you this golden bracelet," answered the tiger. Seeing the young merchant standing still, the tiger added that "Please believe me. I'm too old to harm anybody." Listening so, the young merchant decided to walk across the river to the tiger. But after he had walked a few steps, he was pulled down by the deep mud-bank and could not step forward. "Don't be afraid! I will help you!" shouted the old tiger who stood up and walked towards the young merchant. But instead of helping the young merchant out of the mud, the tiger attacked the poor man who could not protect himself. "Greediness causes me to die like this," cried the young merchant before dying.

บันทึกหลังการสอน**ผลการสอน**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	รหัส	2000 – 1221 1(2)	ระดับ	ปวช.
Unit 6	Directions			เวลา	120 นาที

สาระสำคัญ

การบอก หรือการถามเรื่องทิศทาง เป็นหัวข้อการสนทนาที่นักศึกษาสามารถพบเจอหรือเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นกับผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคยหรือผู้ที่ไม่คุ้นเคย เช่น การสอบถามเรื่องเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวหรือแม้แต่ตัวนักศึกษาเองอาจต้องสอบถามเส้นทางในการเดินทางของตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ชัดเจน ดังนั้นในการอธิบาย บรรยายหรือสอบถามเรื่องเส้นทาง หรือทิศทางในการเดินทางนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์ สำนวน รูปแบบประโยคที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้นักศึกษาใช้คำศัพท์ สำนวน หรือรูปประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในการใช้คำศัพท์ สำนวน และรูปประโยค ที่ใช้ในการบรรยายเรื่องทิศทางได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนา ถาม – ตอบ เรื่องทิศทางได้อย่างถูกต้อง
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1. ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
2. ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
3. ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
4. ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
5. ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
6. การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาเรื่องทิศทาง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาดูรูปภาพจากแผ่นภาพที่ครูผู้สอนได้เตรียมมา พร้อมกับประโยคที่ได้กำหนดไว้ แล้วให้ตัวแทนนักศึกษาในห้องเรียนจำนวน 8 คน ออกมาจัดเรียงแผ่นป้ายรูปภาพและประโยคให้เหมาะสมกัน
2. เมื่อจัดเรียงเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาในห้องเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนตรวจทานความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง แล้วถามนักศึกษาถึงความหมายของรูปภาพและประโยคดังกล่าว
3. ครูผู้สอนอธิบายการความรู้ในหัวข้อเรื่อง Directions ให้นักศึกษาทำความเข้าใจกับเนื้อหาบทเรียน พร้อมกับให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นร่วมด้วย และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
4. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
5. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
6. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน จากนั้นครูแจกนิทานเรื่อง ชายหนุ่มกับดวงดาว (The man who stared at the stars) ให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อเรื่องดังกล่าว โดยให้นักศึกษาในแต่ละกลุ่มทำการดัดแปลงเนื้อเรื่องนิทาน โดยการเพิ่มคำศัพท์ สำนวน ที่เกี่ยวกับการบอกทิศทาง เพื่อให้เนื้อหานิทานมีความน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อบทเรียนมากขึ้น และเมื่อนักศึกษากลุ่มใดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำชิ้นงานมาส่งครูผู้สอนเพื่อทำการเก็บคะแนนในการร่วมกิจกรรมต่อไป

โดยเกณฑ์การให้คะแนนในการส่งชิ้นงานก่อน - หลัง มีดังนี้

ส่งกลุ่มที่ 1	ได้รับคะแนน	+5
ส่งกลุ่มที่ 2	ได้รับคะแนน	+4
ส่งกลุ่มที่ 3	ได้รับคะแนน	+3
ส่งกลุ่มที่ 4	ได้รับคะแนน	+2
ส่งกลุ่มที่ 5	ได้รับคะแนน	+1

และในการตรวจให้คะแนนความถูกต้อง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจให้คะแนนด้วยตนเอง โดยดูจากการนำความรู้ที่ได้รับจากบทเรียนมาใช้ โดยกลุ่มที่สามารถนำเนื้อหาบทเรียนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับผลงานมากที่สุด จะได้รับคะแนนเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 ได้รับคะแนน 5

ลำดับที่ 2 ได้รับคะแนน 4

ลำดับที่ 3 ได้รับคะแนน 3

ลำดับที่ 4 ได้รับคะแนน 2

ลำดับที่ 5 ได้รับคะแนน 1

จากนั้นจะนำผลคะแนนที่ได้ในแต่ละขั้นตอนมารวมกันเพื่อสรุปเป็นคะแนนของนักศึกษารายบุคคลเพื่อเก็บเป็นคะแนนสะสมต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. กิจกรรมหน้าชั้นเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในชั้นเรียน
3. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
4. แบบฝึกหัด
5. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
6. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. แผ่นป้ายรูปภาพ และแผ่นป้ายประโยค
3. ใบกิจกรรมจากนิทานอีสปเรื่อง ชายหนุ่มกับดวงดาว (The man who stared at the stars)
4. Dictionary
5. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง ชายหนุ่มกับดวงดาว
(The man who stared at the star)

Once upon a time, there was a man who loved to watch the star. Every night he would look up in the sky that was full of twinkling stars. Then he would wonder how the stars were born and how they were up in the sky. He lost himself in the watching and did not pay attention to the direction he was going. His friends laughed at him when they saw what he was doing. "I think you should watch the stars on a tower instead of walking all around," one of his friends warned him. "That's right! You will miss your steps some day," another friend said. The man did not care about his friends' warnings. He continued to look up in the sky and watched the stars. Finally one night he stepped in to a hole. The hole was very deep, and he could not climb up. So the man shouted very loud for help. Luckily, his friends who were walking by heard his voice. They shouted back, "Who is that?" "It's me. The star watcher," the man replied gladly. His friends laughed at him, "I have told you and see what you have got!" After that, the man never walked absent-minded again.

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบุญ)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 7 Health เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การสนทนาเรื่องสุขภาพ เป็นเรื่องที่นักศึกษาควรให้ความสำคัญ และควรทำการศึกษาให้เข้าใจถึง คำศัพท์ สำนวน ประโยค ที่จำเป็นและที่ใช้ในการสนทนาเรื่องสุขภาพ เช่น การสอบถามถึงเรื่อง อาการเจ็บป่วย หรือสอบถามทุกข์สุข ของผู้ที่เรารู้จัก อาจเป็นบุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน เพื่อนร่วมงาน รวมถึงบุคคลที่เรารู้จัก เพื่อเป็นการแสดงถึงความเอื้ออาทร และแสดงน้ำใจต่อกัน นอกจากนี้ การสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามอาการเจ็บป่วยแล้ว ยังอาจเป็นการสนทนาเกี่ยวกับการขอคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ดังนั้น นักศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับ คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการสนทนาเรื่องดังกล่าวให้เข้าใจอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน ที่ใช้เกี่ยวกับสุขภาพได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับสุขภาพอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำงานตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำงานแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาเรื่องสุขภาพ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนให้นักศึกษาดูคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ และให้นักศึกษาเขียนความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ลงในสมุด โดยที่ครูยังไม่เฉลยความหมายที่ถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนเฉลยความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสุขภาพที่ครูผู้สอนได้ให้นักศึกษาเขียนคำตอบไว้ในช่วงต้นชั่วโมง พร้อมกับอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วนวงการถาม – ตอบที่เกี่ยวกับสุขภาพโดยให้นักศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องดังกล่าวพร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ เท่า ๆ กัน จากนั้นครูบอกถึงกติกาการแข่งขันกิจกรรมดังนี้ ครูจะมีเนื้อเรื่องนิทานเรื่อง พรสามประการ (Three wishes) จัดเตรียมไว้ทั้งหมด 5 ชุด โดยในแต่ละชุด จะมีเนื้อเรื่องนิทานที่จัดแบ่งไว้จำนวน 10 ชุด โดยจัดเรียงตั้งแต่ต้นจนจบ โดยที่นักศึกษาจะต้องแข่งขันกันบอกความหมายของคำศัพท์ที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ หากกลุ่มใดสามารถตอบคำถามโดยการเขียนความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้ถูกต้อง จะได้รับเนื้อเรื่องนิทานโดยเริ่มตั้งแต่ในชุดที่ 1 ถึงชุดที่ 10 หากกลุ่มใดเขียนคำตอบผิดหรือไม่ทันเวลาที่กำหนด จะหมดสิทธิ์ในการได้รับเนื้อเรื่องนิทาน ในชุดนั้น ๆ โดยครูจะเตรียมคำศัพท์ไว้จำนวน 10 คำ และเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเนื้อเรื่องนิทานที่ได้รับไปทำการศึกษาและตอบคำถามที่ครูได้จัดเตรียมไว้ จำนวน 5 ข้อ และหากกลุ่มใดสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องจะได้รับคะแนนสำหรับสมาชิกในกลุ่ม ข้อละ 2 คะแนนเพื่อทำการสะสมคะแนนของแต่ละคนต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในห้อง
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. นิทานอีสปเรื่อง พรสามประการ (Three wishes)
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง พรสามประการ
(The three wishes)

One morning early in a summer, a man went out with his axe to cut wood in the forest. He found a big tree and began to cut it down. Suddenly, he heard a voice, "Please so not cut this tree. It is my home." The man was surprised. "Who are you? Why can't I see you?" asked the man. "I am a tree fairy!" came the reply from the tree. "If you do not cut down this tree, I will give you three wishes." The man agreed at once. Then he went home to tell his wife what had happened. After telling his wife, he immediately asked for breakfast. His wife brought him his breakfast. "Boiled-rice! again!," the man complained, "I wish I had a big loaf of black bread," the man said. Suddenly, a big loaf of black bread appeared on the table. The man was very glad and told his wife, "Give me a plate. This is my breakfast." His wife shouted at him angrily, "Plate? One of the three wishes has been used already for nothing but only a loaf of bread." "How foolish! I wish a loaf of bread will hang from your nose." At once the loaf of bread floated up and stuck onto the man nose." They tried to pull it out but could not do so. He cried out loud "I wish the loaf of bread will drop down from my nose." After his words, the bread disappeared at once. No more wishes could be asked. So t

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.

Unit 8 Holiday

เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การสนทนาเกี่ยวกับวันเทศกาลต่าง ๆ ได้เน้นการตั้งคำถามและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่มีความสำคัญ วันหยุดและเทศกาลต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญ ๆ หรือเทศกาลต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาควรให้ความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ของชาวต่างชาติ เพราะจะทำให้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นต่าง ๆ ของคู่สนทนาที่น่าสนใจยิ่งขึ้น ดังนั้น นักศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ อย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำงานแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนให้นักศึกษาบอกถึงวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จัก พร้อมกับสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จัก

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนกับอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ รวมไปถึงการบอกรายละเอียดของวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ เท่า ๆ กัน จากนั้นครูแจกเนื้อเรื่องนิทานเรื่อง หญิงม่ายกับสาวใช้ (The widow and her little) ที่ไม่สมบูรณ์ให้กับนักศึกษากลุ่มละ 1 ชุด เพื่อใช้ในการร่วมกิจกรรม โดยที่ครูผู้สอนจะถามคำถามเกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ และหากนักศึกษากลุ่มใดตอบถูกเป็นกลุ่มแรก จะได้สิทธิ์เลือกป้ายอักษรที่ใช้สำหรับเติมคำในเนื้อเรื่องนิทานที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ และหากกลุ่มสามารถเติมคำได้ เนื้อหานิทานที่สมบูรณ์และถูกต้องจะได้รับคะแนนดังนี้

กลุ่มที่ทำเสร็จและเรียบร้อยเป็นกลุ่มลำดับที่ 1	จะได้รับคะแนน 5 คะแนน
กลุ่มที่ทำเสร็จและเรียบร้อยเป็นกลุ่มลำดับที่ 2	จะได้รับคะแนน 4 คะแนน
กลุ่มที่ทำเสร็จและเรียบร้อยเป็นกลุ่มลำดับที่ 3	จะได้รับคะแนน 3 คะแนน
กลุ่มที่ทำเสร็จและเรียบร้อยเป็นกลุ่มลำดับที่ 4	จะได้รับคะแนน 2 คะแนน
กลุ่มที่ทำเสร็จและเรียบร้อยเป็นกลุ่มลำดับที่ 5	จะได้รับคะแนน 1 คะแนน

 จากนั้น นำคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนที่ได้รับตั้งแต่การร่วมกิจกรรมครั้งที่ 1 จนกระทั่งถึงกิจกรรมครั้งที่ 8 มารวมกัน หากนักศึกษาคนใดได้คะแนนสูงสุดในลำดับ 1, 2, 3 จะได้รับของรางวัลที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในห้อง
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากนิทาน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. นิทานอีสปเรื่อง หญิงม่ายกับสาวใช้ (The widow and her little)
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

นิทานอีสปเรื่อง หญิงม่ายกับสาวใช้**(The widow and her little maidens)**

Once there was an old and diligent widow. She lived in a cottage with two maidens. The widow liked work. So, her two maidens had to work hard. Every morning, the widow woke her maidens after the cockcrow. Even though the maidens were sleepy, they had to get up to help the widow cook. Besides doing housework, the maidens had to take care of the cock which crowed to tell the time every morning. The maidens were bored of waking up early and working hard. They hated the cock very much because it crowed at the right time every morning. The two maidens thought that if there were not the cock, they would have been able to wake up late. So, they thought of a way to get rid of the cock. The next morning, the maidens waited until the widow went to the market. Then, they killed the cock by breaking its neck. They were happy that they could kill the cock. "Now, there will be no cock which crows and makes us wake up early," they thought. But, at midnight, the widow woke up and went to wake her maidens at their room. One of the maidens got up to open the door and told the widow "Madam, the sun has not risen yet." "But, now we have no cock to tell us the time, we may make up late," the widow said. "Therefore, we should get up now," commanded the widow. The two maidens were sorry and blamed themselves for having killed the clock.

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รหัสวิชา 2000 – 1202

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

จำนวนหน่วยกิต (ชั่วโมง) 1 (2)

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1
2. เพื่อใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
3. เพื่อให้เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และเข้าสู่สังคม

มาตรฐานรายวิชา

1. สนทนาได้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเลือกใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม กับบุคคลและกาลเทศะ
2. ใช้ภาษาเพื่อให้คำแนะนำ ขอและให้ข้อมูลบรรยาย เปรียบเทียบ บรรยายเหตุการณ์ บุคคล สิ่งของ และสัญลักษณ์ ด้วยประโยคหรือข้อความสั้น ๆ
3. ถาม – ตอบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้คำถามประเภทต่าง ๆ
4. ใช้กลยุทธ์ในการฟังและอ่านที่เหมาะสมกับบริบทเพื่อความเข้าใจ
5. บูรณาการการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการเรียนรู้ด้วยตนเองในศูนย์การเรียนรู้ โดยมีหลักฐานการเรียนรู้ บันทึกการเรียนรู้ การประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ฝึกปฏิบัติการฟัง พูด อ่าน เขียน เรื่องราว เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต อนาคต การใช้คำสำนวน วลีในการสนทนาในชีวิตประจำวันและการทำงาน การบรรยาย บุคคล สิ่งของ สถานที่ สุขภาพ การบอกทิศทาง อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ข่าว เรื่องทั่วไปประเภทต่าง ๆ เข้าใจ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย การใช้ภาษาและท่าทางได้ถูกต้องตามมารยาทสังคมเหมาะสมกับกาลเทศะ ถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน และฟัง เข้าใจ เกี่ยวกับวันสำคัญ และประเพณีของเจ้าของภาษา วางแผนการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา

หัวข้อเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 1(2)

รหัสวิชา 2000 - 1201

เวลาเรียน 8 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง

สัปดาห์	หน่วย การเรียนรู้	หัวข้อเนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
1	1	Reading in everyday life	2
2	2	Weather	2
3	3	Describe people	2
4	4	Describe object	2
5	5	Location	2
6	6	Direction	2
7	7	Healthy	2
8	8	Holiday	2
		รวม	16

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 1 Reading in everyday life เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรานั้น นักศึกษาสามารถทำการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้จากสื่อต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีมากมายหลากหลายรูปแบบล้วนแล้วแต่มีประโยชน์กับผู้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างยิ่ง และสื่อชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์และสามารถพบเห็นได้ทั่วไป ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งสื่อสิ่งพิมพ์ในแต่ละชนิดนั้นมีความแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ ของสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอ่านข่าวหรือบทความ และเนื้อหาต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ไม่ซับซ้อนมากนักได้ และสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักศึกษาสามารถสนทนาได้ตอบอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ โดยที่ครูผู้สอนนำสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ มาให้นักศึกษาได้ทำการศึกษา

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนนำตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ มาให้นักศึกษาดูตัวอย่าง พร้อมกับพูดคุยและสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับการอ่านที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา และอธิบายถึงสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ ที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป โดยให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ
3. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน และให้ส่งตัวแทนจับฉลากเลือกใบงานที่ครูได้กำหนดให้ เพื่อทำกิจกรรมกลุ่มภายในห้องเรียน โดยกิจกรรมที่กำหนดให้คือ ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มแปลเนื้อหาที่ได้รับ และทำการสรุปเนื้อหาสำคัญ ๆ อีกทั้งให้บอกถึงจุดเด่น-จุดด้อยของสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดนั้น ๆ
4. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดประกอบบทเรียน จากนั้นทำการเฉลยแบบฝึกหัด โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตอบคำถามจากแบบฝึกหัด และครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม โดยในกลุ่มแรกครูผู้สอนแจกประโยคเนื้อเพลง My love ที่เป็นภาษาอังกฤษให้นักศึกษาทุกคนในกลุ่ม ซึ่งแต่ละคนจะได้รับประโยคที่แตกต่างกัน ในขณะที่กลุ่มที่สองครูผู้สอนแจกความหมายของประโยคแปลเป็นภาษาไทยของเนื้อเพลง My love ตามประโยคที่จากกลุ่มแรก ซึ่งจะแตกต่างกันตามเนื้อหาของเนื้อเพลง จากนั้นครูผู้สอนอธิบายการเล่นเกมนิยายโดยครูผู้สอนจะเปิดเพลง My love ที่ใช้เป็นสื่อในการเล่นเกมนิยายสองภาษา นั้น ๆ ในขณะที่เพลงเปิดขึ้นให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องให้ตรงกันระหว่างภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย หากคู่ใดสามารถจับคู่ได้ก่อน ให้นำหนึ่งลง ระยะเวลาในการเล่นเกมนิยาย จะหมดเวลาเมื่อเพลงจบลง หากนักศึกษาคนใดไม่สามารถจับคู่กับเพื่อนได้ หรือจับคู่ผิด จะไม่ได้คะแนนจากการแข่งขันเพื่อสะสมคะแนนรายบุคคล และหากนักศึกษาสามารถจับคู่ได้ถูกต้อง จะได้รับคะแนนสะสมคนละ 5 คะแนน

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมเพลง My love จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากใบงาน
2. กิจกรรมจับคู่ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ
3. แบบฝึกหัด
4. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
3. ตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ
4. Dictionary
5. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณรัตน์ พร้อมบุญ)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 2 Weather เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การสนทนาเรื่องสภาพอากาศจัดได้ว่าเป็นหัวข้อในการสนทนาหัวข้อหนึ่งที่ใช้ในการสนทนาทั่ว ๆ ไป และเป็นหัวข้อในการสนทนาที่นิยมนำมาใช้ในวงสนทนาน้อย่างกว้างขวาง และเมื่อมีการพูดถึงเรื่องสภาพดินฟ้าอากาศสิ่งสำคัญที่จำเป็น ได้แก่ การเลือกใช้คำที่ใช้ในการบรรยายถึงสภาพดินฟ้าอากาศให้เหมาะสม และถูกต้อง ดังนั้น นักศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับ คำศัพท์และสำนวนที่ใช้เกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน ที่ใช้ในการบรรยายสภาพดินฟ้าอากาศได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาเรื่องสภาพดินฟ้าอากาศ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพอากาศในวันนี้ว่าเป็นอย่างไร และพูดคุยถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพดินฟ้าอากาศ โดยให้นักศึกษาแต่ละคนแสดงความคิดเห็น

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วนน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน และให้ส่งตัวแทนมาจับฉลากเลือกหัวข้อการรายงานสภาพอากาศ จากนั้นให้นักศึกษานำหัวข้อที่ได้รับไปทำความเข้าใจและแปลเนื้อหาร่วมกันภายในกลุ่ม และเมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน แล้วให้นำมาส่งครูผู้สอน จากนั้นครูผู้สอนทำการตรวจให้คะแนน หากนักศึกษากลุ่มใดสามารถแปลความหมายได้ถูกต้อง สมาชิกในกลุ่มจะได้รับคะแนนคนละ 5 คะแนน และหากกลุ่มใดแปลผิดจะถูกหักคะแนนตามลำดับ คะแนนที่นักศึกษาได้จะนำไปสะสมรวมกับคะแนนที่นักศึกษาแต่ละคนมีอยู่เพื่อทำการเก็บสะสมต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่ฝึกสนทนากับเพื่อนในชั้นเรียน
3. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากใบงาน
4. แบบฝึกหัด
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. กิจกรรมจากการพยากรณ์อากาศ
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววีณารัตน์ พร้อมบุญ)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 3 Describe people เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบรรยายบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นในการสนทนาโดยเฉพาะเมื่อนักศึกษาสนทนาในหัวข้อที่เกี่ยวกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับคู่สนทนา เช่น สมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือผู้ที่รู้จักกัน ซึ่งในการสนทนากับบุคคลเหล่านี้ อาจเป็นการสนทนาตามมารยาท หรือสนทนาเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่แท้จริง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำการศึกษารายวิชา และทำความเข้าใจ คำศัพท์ สำนวน ประโยคคำถาม – ตอบ เกี่ยวกับการบรรยายบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน รูปประโยคที่ใช้ในการบรรยายบุคคลได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับการบรรยายบุคคลได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

1. ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
2. ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
3. ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
4. ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
5. ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
6. การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การบรรยายบุคคล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนเลือกนักศึกษาประมาณ 3 – 5 คน ให้ออกมายืนหน้าชั้นเรียน แล้วให้เพื่อนในห้องเรียนบรรยายลักษณะของเพื่อนที่อยู่หน้าชั้นเรียน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับการการบรรยายบุคคล โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. เมื่อเฉลยคำตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนเตรียมรูปภาพบุคคลในหลาย ๆ ลักษณะมาให้ นักศึกษาคนละ 5 รูป จากนั้นให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนบรรยายลักษณะของบุคคลในภาพ และเขียนบรรยายลักษณะของเพื่อนภายในห้องจำนวน 5 คน โดยให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกเอง และเมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษานำงานมาส่งครูผู้สอนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้คะแนนสะสมเป็นรายบุคคล หากนักศึกษาคนใดสามารถบรรยายได้ถูกต้องในแต่ละภาพ จะได้รับคะแนน ภาพละ 1 คะแนน และบรรยายลักษณะของเพื่อนถูกต้อง จะได้รับคะแนนอีกคนละ 1 คะแนน รวมคะแนนเต็มทั้งหมด 10 คะแนน คะแนนที่ได้รับนั้นจะเป็นคะแนนเก็บสะสมของนักศึกษาต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. แบบฝึกหัด
3. กิจกรรมเดี่ยวจากการบรรยายลักษณะบุคคล
4. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน
5. ชักถามและตอบคำถาม

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. รูปบุคคลในลักษณะต่าง ๆ
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(นางสาววีณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 4 Describe object เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบรรยายสิ่งของโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว เป็นการบอกถึงรูป ลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบ ลักษณะ ของสิ่งของนั้นๆ อย่างชัดเจน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำการศึกษา เรียนรู้ และทำความเข้าใจ คำศัพท์ สำนวน ประโยคการถาม – ตอบ เกี่ยวกับการบรรยายบุคคลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวน รูปประโยคที่ใช้ในการบรรยายสิ่งของได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับการบรรยายสิ่งของได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การบรรยายสิ่งของ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนนำสิ่งของต่าง ๆ มาวางหน้าชั้นเรียน แล้วให้นักศึกษาในห้องเรียนบรรยายช่วยกันบรรยายลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ ที่อยู่หน้าชั้นเรียน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
3. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับการการบรรยายบุคคล โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
4. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
5. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
6. ครูผู้สอนนำรูปภาพสิ่งของต่าง ๆ มาจัดเรียงไว้หน้าห้อง โดยในแต่ละภาพจะมีหมายเลขกำหนดไว้ และให้นักศึกษาแต่ละคน มาหยิบคนละ 1 ภาพ และให้นักศึกษานำไปเขียนบรรยายถึงรูป ลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ ตามที่นักศึกษาได้เรียนมา เมื่อนักศึกษาเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษานำมาคืนและหยิบรูปภาพสิ่งของรูปใหม่ไปเขียนบรรยาย ปฏิบัติแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดเวลาที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ และเมื่อหมดเวลาแล้วให้นักศึกษานำสมุดมาส่ง เพื่อทำการตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนการเขียนบรรยายสิ่งของ ถ้านักศึกษาสามารถเขียนบรรยายได้ถูกต้องภาพละ 1 คะแนน เพื่อเป็นการเก็บสะสมคะแนนเป็นรายบุคคลต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่กับเพื่อนฝึกสนทนา
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมเดี่ยวในชั้นเรียน
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน
6. ชักถามและตอบคำถาม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. สิ่งของต่าง ๆ
3. ภาพสิ่งของ
4. Dictionary
5. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววีณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 5 Location เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบอกถึงตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่แต่ละสถานที่ที่เป็นหัวข้อการสนทนาหัวข้อหนึ่งที่นักศึกษา มีโอกาสที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์ ส่วนน ที่ใช้ในการบอกที่ตั้งของแต่ละสถานที่ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถสนทนาและใช้ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และส่วนน ที่ใช้ในการบอกที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การบอกตำแหน่งที่ตั้ง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาดูรูปภาพที่ครูผู้สอนได้เตรียมมาพร้อมกับประโยคที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ โดยให้นักศึกษาเลือกประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมกับรูปภาพ
2. ครูผู้สอนเฉลยพร้อมอธิบายประกอบ

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับการบอกตำแหน่งที่ตั้ง โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ครูแจกแผนที่ให้กับนักศึกษาทุกคนและให้นักศึกษาทำการศึกษาแผนที่นั้น ๆ จากนั้นครูเริ่มต้นถามคำถาม Where is the ? โดยให้นักศึกษายกมือตอบคำถามเป็นรายบุคคล และหากนักศึกษาสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง นักศึกษาจะได้รับคะแนนข้อละ 1 คะแนน เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปเก็บสะสมต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมดูแผนที่และตอบคำถาม จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. แบบฝึกหัด
3. ศึกษาและทำกิจกรรมจากตอบคำถามจากแผนที่
4. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน
5. ซักถามและตอบคำถาม

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. ภาพประกอบ
3. แผ่นป้ายประโยค
4. แผนที่
5. Dictionary
6. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 6 Directions เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การบอก หรือการถามเรื่องทิศทาง เป็นหัวข้อการสนทนาที่นักศึกษาสามารถพบเจอหรือเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นกับผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคย เช่น การสอบถามเรื่องเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวหรือแม้แต่ตัวนักศึกษาเองอาจต้องสอบถามเส้นทางในการเดินทางของตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน ดังนั้นในการอธิบาย บรรยายหรือสอบถามเรื่องเส้นทาง หรือทิศทางในการเดินทางนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์ ส่วนน รูปประโยคที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้นักศึกษาใช้คำศัพท์ ส่วนน หรือรูปประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในการใช้คำศัพท์ ส่วนน และรูปประโยค ที่ใช้ในการบรรยายเรื่องทิศทางได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนา ถาม – ตอบ เรื่องทิศทางได้อย่างถูกต้อง
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาเรื่องทิศทาง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักศึกษาดูรูปภาพจากแผ่นภาพที่ครูผู้สอนได้เตรียมมา พร้อมกับประโยคที่ได้กำหนดไว้ แล้วให้ตัวแทนนักศึกษาในห้องเรียนจำนวน 8 คน ออกมาจัดเรียงแผ่นป้ายรูปภาพและประโยคให้เหมาะสมกัน
2. เมื่อจัดเรียงเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาในห้องเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนตรวจทานความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง แล้วถามนักศึกษาถึงความหมายของรูปภาพและประโยคดังกล่าว
3. ครูผู้สอนอธิบายการความรู้ในหัวข้อเรื่อง Directions ให้นักศึกษาทำความเข้าใจกับเนื้อหาบทเรียน พร้อมกับให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นร่วมด้วย และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
4. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
5. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
6. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้อง จากนั้นครูผู้สอนแจกแผนที่ให้กับนักศึกษาคู่ละ 1 แผ่น เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนจะให้นักศึกษาดูแผนที่ได้เตรียมไว้ โดยในแผ่นใสนั้นจะบรรยายเส้นทางการเดินทางโดยให้นักศึกษาอ่านรายละเอียด แล้วให้นักศึกษาเขียนตอบที่นักศึกษาคิดว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ว่าสถานที่ที่เป็นจุดมุ่งหมายในการเดินทางคือสถานที่ใด เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมเรียบร้อยแล้วครูจะทำการตรวจคำตอบและให้คะแนนสำหรับนักศึกษาที่ตอบได้ถูกในแต่ละข้อ โดยให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน เพื่อนำไปเก็บสะสมเป็นคะแนนสะสมการร่วมกิจกรรมต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมโดยใช้นิทาน จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. จับคู่กับเพื่อนในห้องสนทนาตามบทสนทนาภาษาอังกฤษจากในแบบเรียน
2. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมเดี่ยวการวาดแผนที่
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. กระดาษสำหรับวาดแผนที่
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณารัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.

Unit 7 Health

เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การสนทนาเรื่องสุขภาพ เป็นเรื่องที่นักศึกษาควรให้ความสำคัญ และควรทำการศึกษาให้เข้าใจถึง คำศัพท์ ส่วนวน ประโยค ที่จำเป็นและที่ใช้ในการสนทนาเรื่องสุขภาพ เช่น การสอบถามถึงเรื่อง อาการเจ็บป่วย หรือสอบถามทุกข์สุข ของผู้ที่เรารู้จัก อาจเป็นบุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน เพื่อนร่วมงาน รวมถึงบุคคลที่เรารู้จัก เพื่อเป็นการแสดงถึงความเอื้ออาทร และแสดงน้ำใจต่อกัน นอกจากนี้ การสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามอาการเจ็บป่วยแล้ว ยังอาจเป็นการสนทนาเกี่ยวกับการขอคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ดังนั้น นักศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับ คำศัพท์และส่วนวนที่ใช้ในการสนทนาเรื่องดังกล่าวให้เข้าใจอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความเข้าใจในคำศัพท์และส่วนวน ที่ใช้เกี่ยวกับสุขภาพได้อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับสุขภาพอย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเน้น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาเรื่องสุขภาพ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนให้นักศึกษาดูคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ และให้นักศึกษาเขียนความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ลงในสมุด โดยที่ครูยังไม่เฉลยความหมายที่ถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนเฉลยความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสุขภาพที่ครูผู้สอนได้ให้นักศึกษาเขียนคำตอบไว้ในช่วงต้นชั่วโมง พร้อมกับอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วนวนการถาม – ตอบที่เกี่ยวกับสุขภาพโดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าวพร้อมทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ เท่า ๆ กัน โดยครูผู้สอนจัดเตรียมเคล็ดลับเกี่ยวกับสุขภาพไว้หลาย ๆ เคล็ดลับ โดยใช้ซองและจัดวางไว้หน้าห้อง ซึ่งแต่ละเคล็ดลับนั้นจะกำหนดตัวเลขไว้ จากนั้นให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มมาหยิบเคล็ดลับไปทำการศึกษาและแปลทีละเคล็ดลับ เมื่อแปลเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นำต้นฉบับมาคือที่เดิม และหยิบเคล็ดลับเกี่ยวกับสุขภาพชุดใหม่ไปทำการศึกษาและแปลสรุปเป็นไทย ปฏิบัติแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดเวลา จากนั้นให้นำชิ้นงานส่งครูผู้สอน เพื่อทำการตรวจความถูกต้อง เพื่อให้คะแนนกับสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อทำการสะสมต่อไป หากนักศึกษาสามารถแปลถูกจะได้รับคะแนน เคล็ดลับละ 2 คะแนน เพื่อให้นักศึกษาแต่ละเก็บสะสมคะแนนต่อไป

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม จากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในห้อง
3. แบบฝึกหัด
4. ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่มจากเคล็ดลับเพื่อสุขภาพ
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. เคล็ดลับเพื่อสุขภาพ
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(นางสาววิณรัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม)

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัส 2000 – 1221 1(2) ระดับ ปวช.
Unit 8 Holiday เวลา 120 นาที

สาระสำคัญ

การสนทนาเกี่ยวกับวันเทศกาลต่าง ๆ ได้เน้นการตั้งคำถามและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่มีความสำคัญ วันหยุดและเทศกาลต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญ ๆ หรือเทศกาลต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาควรให้ความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ของชาวต่างชาติ เพราะจะทำให้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นต่าง ๆ ของคู่สนทนานั้นน่าสนใจยิ่งขึ้น ดังนั้น นักศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง
2. นักศึกษาสามารถสนทนาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ อย่างง่ายได้
3. นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้

คุณลักษณะที่ต้องการเห็น

- 1 ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด
- 2 ความสนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และทำกิจกรรม
- 3 ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม
- 4 ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม
- 5 ความซื่อสัตย์สุจริตและพึ่งพาตนเองในการทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบ
- 6 การมีมารยาทในห้องเรียน

เนื้อหา

1. การสนทนาวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนให้นักศึกษาบอกถึงวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จัก พร้อมกับสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จัก

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนในห้องฝึกสนทนาจากบทสนทนาในบทเรียนโดยครูผู้สอนอธิบายความหมายและฝึกการออกเสียงให้กับนักศึกษา
2. ครูผู้สอนกับอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน การถาม – ตอบที่เกี่ยวกับวันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ รวมไปถึงการบอกรายละเอียดของวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาเนื้อหาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งทำความเข้าใจ และซักถามหากเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยครูผู้สอนอธิบายการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหัวข้อให้นักศึกษาเข้าใจ และลงมือปฏิบัติ
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยมีครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
5. ครูผู้สอนจัดเตรียมคำถามที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญ ๆ เทศกาลต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมตอบคำถาม โดยให้นักศึกษาเขียนคำตอบที่ตนคิดว่าถูกต้องที่สุด และหากนักศึกษาคงใดสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องจะได้รับคะแนนข้อละ 1 คะแนน และเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว นำคะแนนที่ได้จากการร่วมกิจกรรมครั้งที่ 1 จนกระทั่งถึงกิจกรรมครั้งที่ 8 มารวมกัน หากนักศึกษาคงใดได้คะแนนสูงสุดในลำดับ 1, 2, 3 จะได้รับของรางวัลที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ขั้นสรุปและการนำไปใช้

1. ให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียน และคำศัพท์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมตอบคำถามจากนั้นให้นักศึกษาทำการบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด
2. สรุปเนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งซักถาม

งานที่มอบหมาย

1. ศึกษาเนื้อหาบทเรียน
2. จับคู่สนทนากับเพื่อนในห้อง
3. แบบฝึกหัด
4. กิจกรรมตอบคำถาม
5. ทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาบทเรียน

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
2. ข้อมูลวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และวันสำคัญๆ เทศกาลต่าง ๆ
3. Dictionary
4. บัตรคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด การแสดงความคิดเห็น ความสนใจในการเรียน และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. ความถูกต้องในการบันทึกคำศัพท์ประจำบทเรียน

บันทึกหลังการสอน**ผลการสอน**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาววิณรัตน์ พร้อมบูรณ์)
ผู้บันทึก

Name.....Class.....

Choose the best answer

Mother Day	Father Day	Baby	Anniversary	Birthday
Romance	Sympathy	Get Well	Valentine Day	Thank you

Wishing you all the things which will make you feel better today. Hope you will soon be well again. With a lots of love.

1.....

You are my lover, You're my best friend, My perfect partner until the end. My love forever.

2.....

Somehow in my heart I always knew that someone as kind and loving and wise as you. Would turn out to be not just a wonderful husband, but a great father as well.....

3.....

To my darling wife.
Just small thing to say thank you for the last how many years you have put up with me, Your loving husband.

4.....

We are sorry to hear of the passing of your mum. We are all thinking of you, and will always be here for you.

5.....

Look at the weather forecast below and answer the questions that follow.

Weather

Bangkok Today : Cloudy with widely scattered thundershowers mostly in the afternoon and evening High : 32 / Low : 24 / Sunrises 06.02 a.m. / Sunsets 06.45 p.m.

Region by region : A low pressure cell covers northern Vietnam. A rather strong westerly wind prevails over Thailand. Scattered rain is expected in the North, Central and Eastern regions. Ships in the Andaman Sea should proceed with caution.

Central : Cloudy with widely scattered thundershowers.

North : Cloudy with almost widespread thundershowers.

Northeast : Cloudy with scattered thundershowers and isolated heavy rain in the east.

East : Cloudy with scattered thundershowers, mostly in Chanthaburi and Trat.

South, East : Partly cloudy with widely scattered thundershowers in the upper part. Wave height lower than one meter.

South West : Isolated thundershowers mostly in Trang and Satun provinces. Wave height 1 – 2 meters.

6. What is the weather like in Trat today?

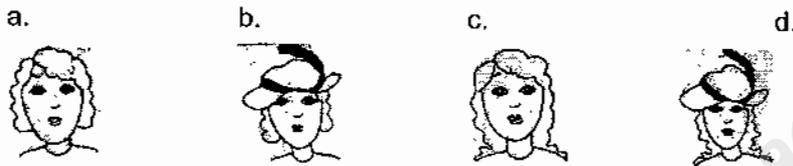
7. Which parts of Thailand are clear today?

Choose the picture (a, b, c or d) that matches the description in each item.

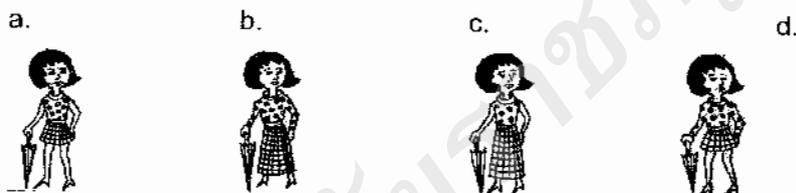
8. Sorn has a round face with a thick moustache. He is bald and he always wears glasses.

9. Maria has got long, wavy, blonde hair and an oval face. She never wears a hat.

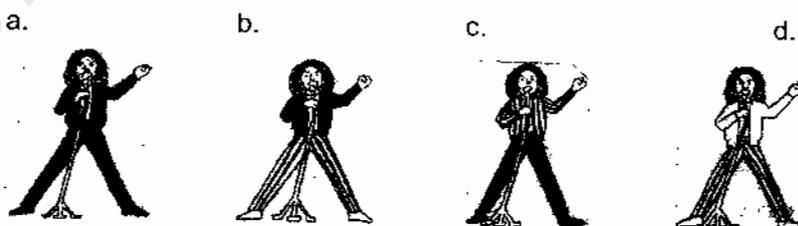
10. Anne is wearing a short-sleeved blouse and a long skirt. She is carrying an umbrella with her.

11. John is wearing a striped shirt and a checked jacket.

12. Joey has got long, curly, dark brown hair. He is wearing a white jacket and striped trousers.

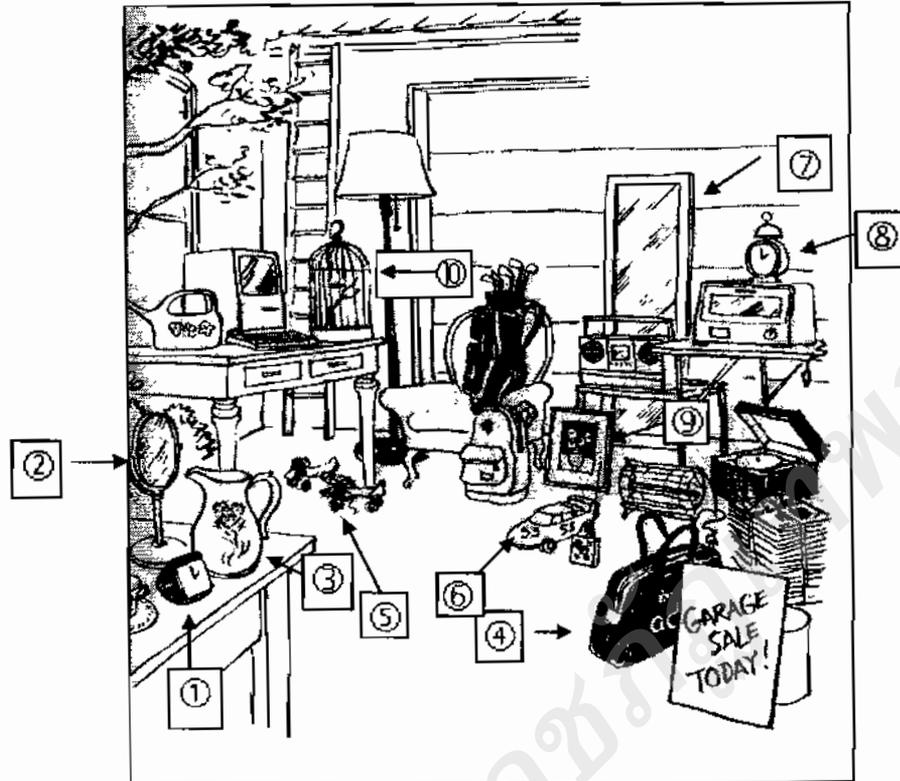
Look at the picture of a family. Read the text and match the names with the numbers.

Look at the picture of John's family. Do you know who they are? John is the fourth person from left in the first row. He is holding his daughter, Ann, in his arms. The woman who has short, wavy, blonde hair and is standing next to him is his wife, Linda. The girl who has long, straight, blonde hair in the middle of the picture is Joe's younger sister, Natalie. Nancy is Joe's cousin. She has medium length, curly, black hair and she is wearing a jacket and blue jeans. The woman on the left who is wearing big earrings is Joe's elder sister, Jane. The man who has dark hair, a beard and a moustache is Bill, Kate's husband. The man who is wearing glasses and is standing next to Bill is Peter, John's father. Can you guess who the boy standing in front of Debbie is? Of course, he is Phil's and Mary's son, Sam.

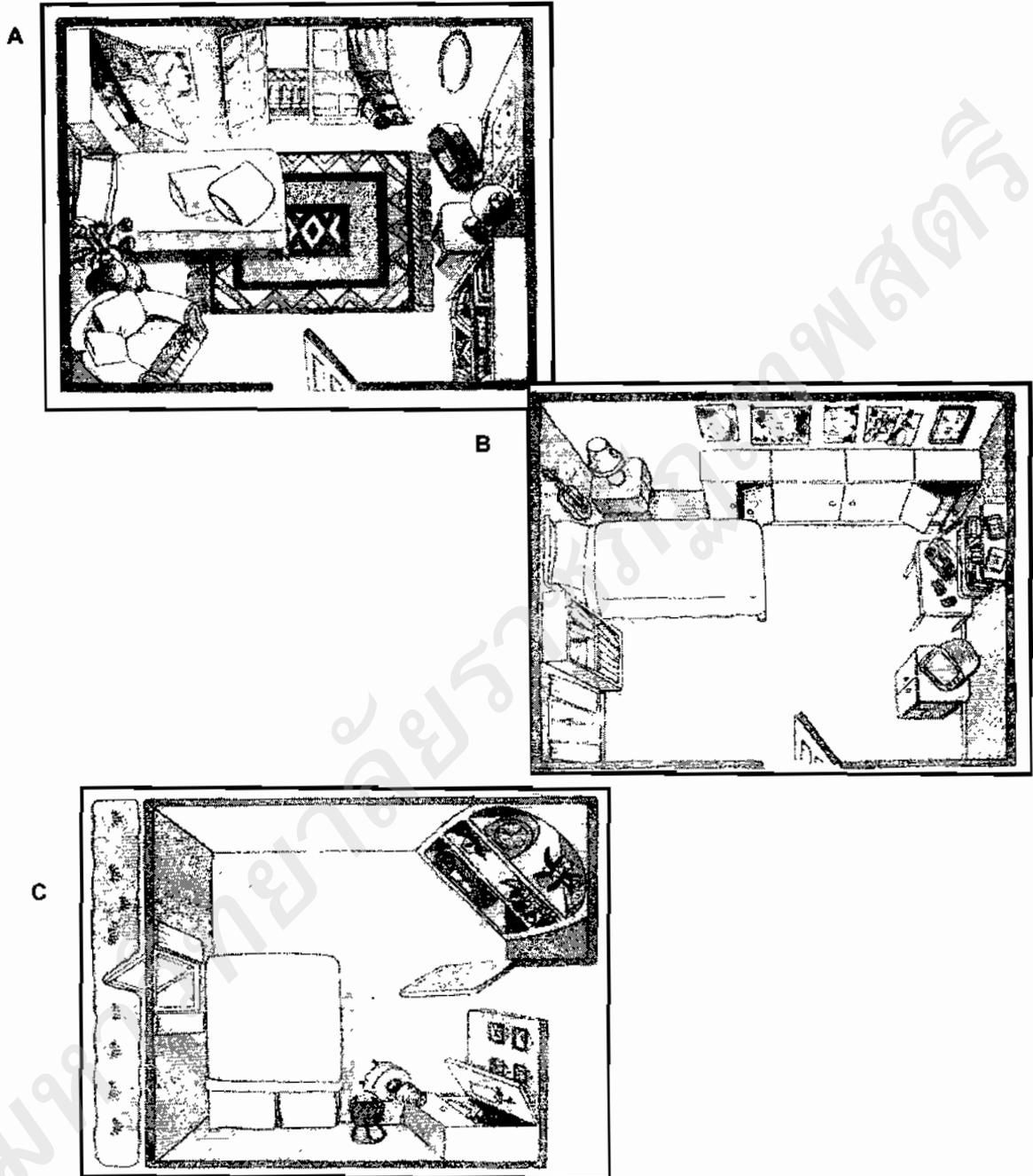
13. Linda _____
 14. Natalie _____
 15. Peter _____

Read the description of things in the picture and match them with the numbers.

16. _____ It's a rectangle with numbers and hands on it. It's made of plastic.
It's used to tell time.
17. _____ This thing is rectangular. It has a zipper and two handles.
We keep and carry things with it.
18. _____ It's round with metal bars and it has a hook on it.
It's used for keeping birds in.
19. _____ They are long, narrow things. They have wheels.
They are used for skating.
20. _____ This thing is circular. It's made of glass. We see ourselves in it.
21. _____ It is rectangular with a wooden frame. We put it on the wall to
decorate a room.
22. _____ It is round. It has a handle and a spout. It's made of glass.
We keep cool water in it.
23. _____ It is a thing with four wheels. It's made of plastic.
Children love to play with it.

Look at these pictures of three bedrooms. Read to the descriptions and then match each to a plan.

Source: True To Life Elementary Personal Study Workbook.
Cambridge university Press, 1995. Unit 2

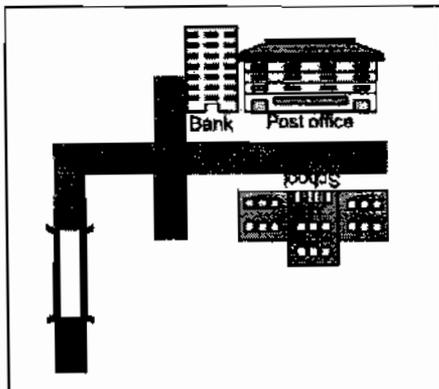
_____ 24. My room's got a big bed, with a nice yellow bedspread. My bed is in front of the window. When you look out of the window you can see the garden of my house. next to the bed there is a chair behind the table. On the table, there is a lamp. There is a chair behind the table. Near the table there is a cupboard, for my clothes. On the wall near the door I've got photographs of my family and friends. Next to the door, there is a bookcase in the corner. But there are no books! On the shelves, I've got some plants, a small clock and radio. The room is small but comfortable. I feel relaxed in my room.

_____ 25. Opposite the door, there are four cupboards along the wall. Then, on the right, against the wall, I've got a working desk with three shelves above it, full of books and my tape recorder and cassettes. On the left, there is my classical guitar hanging on the wall, next to the bed. I've got a television too, on a cupboard besides the desk. On the opposite wall there is a window and a bookcase. There is a side table beside my bed. There is a small lamp on the table. The walls everywhere have got a lot of pictures and posters.

_____ 26. My room is small, but lovely. The carpet on the floor is very colorful. On the right I've got my cassette player and on the left, my wardrobe. Next to the cassette player there is a table and then some bookshelves. The table has got a lamp on it. On the left, beside the wardrobe, I've got my bed with cushions on it. Next to the bed there is a small armchair with cushions, too. I've got a vase of flowers on the beside table which in between the armchair and the wardrobe. The walls are white and covered with posters. I haven't got a dressing table, only a mirror on the wall. The curtains at the window are colorful – they match the carpet.

Study the maps and complete the replies below.

A

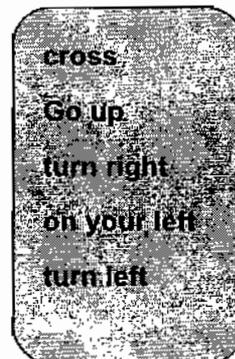
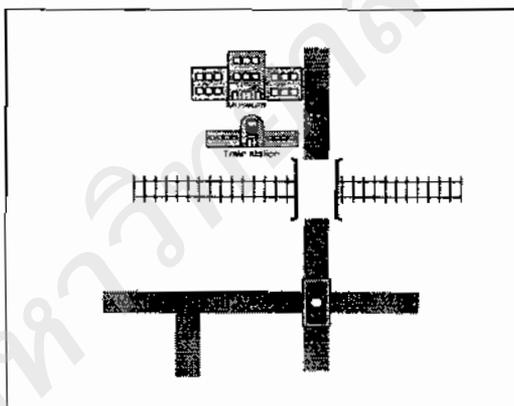
Tourist: Good afternoon, can you help me?

I'm looking for a post office, as I need to post a parcel.

You: Certainly, it's not far from here. 27)..... the bridge and
28)..... into A Street. 29)..... the
intersection. The post office is 30)..... the bank,
31).....the school.

Tourist: Thanks you very much.

B

Tourist: Can you help me? I'm looking for the museum.

You: Certainly. 32).....this street and 33).....at the T-
junction. Go along A Street and 34).....at the traffic lights.

Tourist : Turn right at the T-junction and turn left at the traffic lights.

You: Right. Then go up B Street and 35)..... the bridge. You'll
see the train station 36)..... , just before the museum.

Tourist: Thanks.

Match each of these illnesses with the suitable symptoms below

A : cold

B : flu

C : an allergy

D : food poisoning

37. You're sneezing. Your eyes are itching and watery. You've got a rash.

38. You've got a temperature and a headache. Your stomach hurts and you're being sick.

39. You're sneezing. You've got a sore throat, a runny nose and a cough.

40. You've got a temperature and a headache. You feel cold, but you're sweating. Your back, arms and legs are aching.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Find out about these special days. Match the correct information in columns A and B.

Column A

- _____ 41. Thanks giving Day is on the fourth Thursday of November.
Families.....
- _____ 42. The first day of spring is March 20 or 21. It's the day when
.....
- _____ 43. The fourth of July is the day when
- _____ 44. April Fool Day is the day when
- _____ 45. Rosh Hashana is the Jewish New Year. On Rosh Hashana
.....

Column B

- a. parents give children money. The money is in red envelopes for good luck.
- b. get together. Most people eat turkeys. Other traditional foods are corn, stuffing beans, sweet potatoes, gravy and cranberry sauce.
- c. people trick on friends.
- d. was formed to keep peace in the world. In 1945, 159 countries were members of the UN.
- e. American celebrate their independence.
- f. people bring their animals to church. They dress them up in flowers and ribbons. This ceremony is to protect people's animal.
- g. the night is as long as the day. This is called the spring equinox.
- h. Christians go to church. They think about a new life after death. In some cities, people show their new clothes in an Easter Parade.
- i. the family goes to the synagogue. It's a time to think and pray.

เฉลย

1. Get well
2. Romance and Valentine day
3. Father day
4. Anniversary
5. Sympathy
6. Cloudy with scattered thundershower, mostly in Trat.
7. No, don't have parts of Thailand are clear.
8. d.
9. a.
10. c.
11. a.
12. d.
13. 8
14. 5
15. 4
16. 1
17. 4
18. 10
19. 5
20. 2
21. 9
22. 3
23. 6
24. c.
25. b.
26. a.
27. Go over
28. turn right
29. Go straight through
30. next to

เฉลย (ต่อ)

31. opposite
32. Go up
33. turn right
34. turn left
35. cross
36. on your left
37. an allergy
38. food poisoning
39. cold
40. flu
41. b.
42. g.
43. e.
44. c.
45. i.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือประเมินผลการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชื่อ.....แผนกวิชา.....ชั้นปี.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติ และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือคำตอบที่ผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักศึกษาแต่ประการใด นักศึกษามีอิสระในการตอบแบบสอบถามอย่างเต็มที่ คำตอบของนักศึกษาจะไม่มีการนำไปเปิดเผย และข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์มากที่สุดก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้ตอบแบบสอบถามตรงกับความเป็นจริง
3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักศึกษาเลือกตอบ 5 ช่อง ได้แก่ “มากที่สุด” “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” “น้อยที่สุด” ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของตนเองมากที่สุดเพียงข้อเดียวเท่านั้น

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
2.	ข้าพเจ้าจะทบทวนเนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้เรียนไปแล้วในแต่ละครั้ง					
3.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้อาจารย์เรียกถามเป็นรายบุคคลในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
4.	ข้าพเจ้าส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตรงตามกำหนดเวลา					
5.	ข้าพเจ้าไม่ชอบการฝึกท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าชอบการสนทนาในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
7.	ข้าพเจ้ามักนอนหลับในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
8.	ข้าพเจ้าคิดว่าวิธีสอนของอาจารย์ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาบทเรียนและเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น					
9.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายากในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นวิชาที่ยาก					
10.	ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
11.	ข้าพเจ้ามักจะเข้าห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังจากที่อาจารย์ผู้สอนเข้าสอนแล้ว					
12.	ข้าพเจ้าจะศึกษาเนื้อหาบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
13.	ข้าพเจ้าจะตั้งใจเมื่อทราบว่าอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่เข้าสอน					
14.	ข้าพเจ้าขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออกเมื่ออาจารย์ให้ข้าพเจ้าอ่านหรือตอบคำถามภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
15.	ข้าพเจ้าจะนำการบ้านหรืองานของวิชาอื่นเข้ามาทำในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน- กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
16.	เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้าพเจ้าจะซักถามจากอาจารย์ผู้สอนโดยทันทีเพื่อให้เกิดความเข้าใจ					
17.	เมื่อข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่ได้ข้าพเจ้าจะเว้นว่างไว้เพื่อมาลอกเพื่อนในชั้นเรียน					
18.	ข้าพเจ้าไม่ยอมเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
19.	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
20.	วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกและมีความเชื่อมั่นในตนเองในเพิ่มมากขึ้น					

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตาราง 5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.54	0.35
2	0.42	0.56
3	0.40	0.37
4	0.61	0.40
5	0.45	0.66
6	0.34	0.48
7	0.30	0.41
8	0.52	0.54
9	0.65	0.55
10	0.52	0.36
11	0.45	0.28
12	0.28	0.68
13	0.56	0.40
14	0.36	0.31
15	0.35	0.52
16	0.44	0.29
17	0.38	0.31
18	0.27	0.48
19	0.25	0.56
20	0.42	0.48
21	0.36	0.41
22	0.60	0.32
23	0.60	0.38
24	0.45	0.62
25	0.27	0.67
26	0.31	0.30
27	0.48	0.62
28	0.36	0.56
29	0.30	0.42

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
30	0.49	0.66
31	0.61	0.40
32	0.42	0.56
33	0.59	0.36
34	0.28	0.32
35	0.63	0.42
36	0.52	0.58
37	0.55	0.29
38	0.35	0.46
39	0.30	0.40
40	0.64	0.30
41	0.55	0.64
42	0.54	0.36
43	0.47	0.47
44	0.57	0.31
45	0.44	0.65

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ข้อที่	คะแนนเฉลี่ย	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	4.73	3.44
2	4.35	3.48
3	4.00	2.72
4	5.00	3.68
5	4.08	2.52
6	4.58	3.56
7	5.00	3.88
8	4.73	4.44
9	4.38	2.56
10	4.69	3.92
11	4.54	2.04
12	4.27	3.44
13	4.38	3.56
14	4.46	2.96
15	4.81	4.20
16	4.85	3.48
17	4.73	2.48
18	4.50	2.56
19	5.00	3.80
20	5.00	3.64
คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	92.08	66.36

ตาราง 7 แสดงการหาค่า IOC ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลการ วิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	0	+1	+1	+1	.8
3	+1	+1	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	0	+1	+1	.8
10	+1	+1	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	+1	0	.8
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	1
20	0	+1	+1	+1	+1	.8
21	+1	+1	0	+1	+1	.8
22	+1	+1	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	1

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลการ วิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
25	+1	+1	+1	+1	+1	1
26	+1	0	+1	+1	+1	.8
27	+1	+1	+1	+1	+1	1
28	+1	+1	+1	+1	+1	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	1
31	+1	+1	+1	+1	+1	1
32	+1	+1	+1	+1	+1	1
33	+1	0	+1	+1	+1	.8
34	+1	+1	+1	+1	+1	1
35	+1	+1	+1	+1	+1	1
36	+1	+1	+1	+1	+1	1
37	+1	+1	+1	+1	+1	1
38	+1	+1	+1	+1	+1	1
39	0	+1	+1	+1	+1	.8
40	+1	+1	+1	+1	+1	1
41	+1	+1	+1	+1	+1	1
42	+1	0	+1	+1	+1	.8
43	+1	+1	+1	+1	+1	1
44	+1	0	+1	+1	+1	.8
45	+1	+1	+1	+1	+1	1

ตาราง 8 แสดงการหาค่า IOC ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลการ วิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	+1	+1	0	.8
5	+1	+1	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	1
8	+1	0	+1	+1	+1	.8
9	0	+1	+1	+1	+1	.8
10	+1	+1	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	0	+1	.8
14	+1	+1	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	0	+1	+1	.8
20	+1	+1	+1	+1	+1	1

ภาคผนวก ง

ผลคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตาราง 9 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มทดลอง

เลขที่	คะแนน			
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	D	D ²
1	18	38	20	400
2	16	37	21	441
3	15	34	19	361
4	19	39	20	400
5	17	38	21	441
6	16	35	19	361
7	14	32	18	324
8	18	38	20	400
9	18	36	18	324
10	17	36	19	361
11	16	35	19	361
12	15	35	20	400
13	14	36	22	484
14	19	38	19	361
15	17	38	21	441
16	12	31	19	361
17	18	36	18	324
18	17	38	21	441
19	19	39	20	400
20	15	36	21	441
21	15	35	20	400
22	16	37	21	441
23	14	35	21	441
24	16	34	18	324
25	18	37	19	361
26	16	37	21	441
		Σ	455	10235

ตาราง 10 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มควบคุม

เลขที่	คะแนน			
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	D	D ²
1	16	34	18	324
2	16	35	19	361
3	14	32	18	324
4	15	35	20	400
5	13	29	16	256
6	16	34	18	324
7	14	31	17	289
8	17	36	19	361
9	14	32	18	324
10	18	37	19	361
11	18	36	18	324
12	19	36	17	289
13	16	35	19	361
14	15	33	18	324
15	15	34	19	361
16	15	35	20	400
17	13	31	18	324
18	16	35	19	361
19	14	32	18	324
20	16	35	19	361
21	12	29	17	289
22	16	35	19	361
23	17	34	17	289
24	18	37	19	361
25	16	32	16	256
		Σ	455	8309

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นางชูศรี เฉลิมเกียรติสกุล
อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (พัฒนาการ)
2. นางสาวสุกัญญา ไพรดำ
อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคนครนายก
3. นางกฤตยา เรืองกิจ
อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี
4. นางสุมาลี สุวรรณรุจิ
อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนเมืองใหม่ ชลอราษฎร์รังสฤษดิ์
5. นางวนิดา ผุดผ่อง
อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนเมืองใหม่ ชลอราษฎร์รังสฤษดิ์

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

คุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ศษ ๐๕๔๕.๐๒/ ๑๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางชูศรี เจริญเกียรติสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ชุด

ด้วย นางสาววิณารัตน์ พร้อมบุญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ นายทำนอง เจริญรูป เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัย สมมิตร)

รักษาราชการ ในตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๕-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : rajabhat@theptsatri.rits.ac.th

ศธ ๐๕๔๕.๐๒/ ๑๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางสาวสุกัญญา ไพโรคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ชุด

ด้วย นางสาววิณารัตน์ พร้อมบุญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ นายทำนอง เจริญรูป เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัย สมมิตร)

รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : rajabhat@theptsatri.rits.ac.th

ศท ๐๕๔๕.๐๒/ ๑๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนมหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางกฤตยา เรืองกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ชุด

ด้วย นางสาววิวัฒน์ พร้อมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ นายทำนอง เจริญรูป เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัย สมมิตร)

รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : rajabhat@theptsatri.rits.ac.th

ศษ ๐๕๔๕.๐๒/ ๑๓๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางสุมาลี สุวรรณรุจิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ชุด

ด้วย นางสาววิณารัตน์ พร้อมบุรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ นายทำนอง เจริญรูป เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัย สมมิตร)

รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : rajabhat@theapsatri.rits.ac.th

ศษ ๐๕๔๕.๐๒/ ๑๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางวนิดา ผุดผ่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบเพื่อการวิจัย ชุด

ด้วย นางสาววิภารัตน์ พร้อมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้นิทานประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ นายทำนอง เจริญรูป เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัย สมมิตร)

รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : rajabhat@the-psatri.rits.ac.th

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาววิณารัตน์ พร้อมบุญ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 302 / 807 หมู่ 7 ตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15160
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาลพบุรี จังหวัดจังหวัดลพบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2531 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกำจรวิทย์ จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2537 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2542 ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2549 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี